

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

โครงการ รูปแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับเป้าหมาย
ชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพของนักเรียนสาขาสัตวศาสตร์
วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรี ระยะที่ 1

โดย

สุมิตรา ลำภาพล และคณะ

สนับสนุนโดย

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย ฝ่ายวิจัยเพื่อท้องถิ่น

บทที่ 1

ความเป็นมา

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรีเป็นสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ มีหน้าที่หลักในการจัดการเรียนการสอนด้านวิชาชีพเกษตร โดยมีจุดมุ่งหมายให้ผู้จบการศึกษามีความรู้ มีทักษะ และเจตคติที่ดีต่ออาชีพเกษตร สามารถประกอบอาชีพด้านการเกษตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยจัดการเรียนการสอนทั้งในระบบแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ ระบบการศึกษาในระบบ ได้แก่หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น (เกษตรกรรม) ตามโครงการอาชีวศึกษาเพื่อพัฒนาชนบท ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) แบ่งการเรียนการสอนเป็น 3 หลักสูตรคือ สาขาเกษตรและเทคโนโลยี สาขาเกษตรศาสตร์ภาคปกติและทวิภาคี และสาขาวิชาพาณิชยกรรม ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จัดการเรียนการสอนเป็น 4 สาขาคือสาขาวิชาพืชศาสตร์ สาขาวิชาสัตวศาสตร์ สาขาวิชาประมง และสาขาวิชาเทคโนโลยีภูมิทัศน์ ระบบการศึกษานอกระบบจะเป็นการสอนเป็น 4 หลักสูตรคือ หลักสูตรการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรระยะสั้น หลักสูตรการฝึกอบรม 9+1 และ 12+1 หลักสูตร อศ.กช. และหลักสูตร ตชด. สุดท้ายคือระบบการศึกษาตามอัธยาศัยเป็นการจัดทำเอกสารเผยแพร่ทางวิชาการด้านการเกษตรแก่เกษตรกรเพื่อให้ศึกษาด้วยตัวเอง รวมถึงการจัดทำนิตยสารเผยแพร่ความรู้แก่เกษตรกร

จากการดำเนินการจัดการศึกษาที่ผ่านมาพบว่านักเรียนที่เข้ามาเรียนในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรีส่วนใหญ่มีเป้าหมายในการเรียนรู้ด้วยด้วยเหตุผลและความจำเป็นที่แตกต่างกัน ส่วนหนึ่งตั้งใจที่จะเข้ามาหาความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ด้วยความอยากรู้ แต่อีกบางส่วนที่เข้ามาเพราะเหตุผลชักจูงอย่างอื่น ดังนั้นเมื่อนักเรียนเข้ามาเรียนรู้ร่วมกัน ไม่ว่าในระดับ ปวช. 3 ปีหรือ ปวส. 2 ปี หรือทั้ง ปวช.และปวส. รวม 5 ปี หากนักศึกษาเหล่านี้ผ่านกระบวนการที่วิทยาลัยฯ จัดให้เพื่อมุ่งพัฒนาอย่างต่อเนื่องและเชื่อมโยง เอาใจใส่อย่างจริงจังเป็นรายบุคคล เมื่อจบการศึกษาออกไปมีผลให้นักเรียนเหล่านี้เกิดความมั่นใจ ภาคภูมิใจในการพัฒนาของตนเองในทุกๆ ด้านพร้อมที่จะใช้ความสามารถของตนเองให้บริการสังคม นำประโยชน์ของตนออกสู่สังคมอย่างมั่นใจ หากตรงกันข้ามถ้าในเวลาจำกัดที่นักเรียนเข้ามาเรียนรู้ 2 3 หรือ 5 ปีก็ตาม ถ้าไม่สามารถสร้างกระบวนการพัฒนาที่จริงจังต่อเนื่องเชื่อมโยงสอดคล้องกับเป้าหมาย ความต้องการและข้อจำกัดรายบุคคลได้ จึงส่งผลให้นักเรียนบางส่วนขาดทักษะและประสบการณ์ในการเรียนรู้ที่มีความจำเป็นและสอดคล้องกับเป้าหมาย และความต้องการในอนาคตของนักเรียนที่มีต่างกัน เช่น การรับราชการ การประกอบธุรกิจส่วนตัว การเป็นลูกจ้างบริษัทหรือแม้กระทั่งการเรียนรู้เพื่อกลับไปเป็นเกษตรกรในท้องถิ่น ทำให้นักศึกษาบางส่วนขาดความมั่นใจในอาชีพ ขาดการสนใจใฝ่รู้ ขาดกระบวนการแก้ปัญหา ไม่สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างทันท่วงที ขาดคุณธรรม ขาดความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม ตลอดจนขาดประสบการณ์ที่จะสามารถเรียนรู้อยู่ในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นครูและนักเรียน สาขาวิชาสัตวศาสตร์จึงมีความต้องการที่จะศึกษาสถานการณ์ การจัดการกระบวนการเรียนรู้และเป้าหมายชีวิตของนักเรียนเพื่อปรับเปลี่ยนแนวทาง รูปแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับเป้าหมายชีวิตของนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดการพัฒนานักเรียนไปพร้อมกับครูและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง อันจะนำไปสู่การพัฒนาวิชาชีพเกษตรต่อไป

1.2 คำถามการวิจัย

1. นักเรียนสาขาสัตวศาสตร์มีความคิดเห็นเกี่ยวกับเป้าหมายในชีวิตของตนเอง อย่างไร
2. กระบวนการส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนสาขาสัตวศาสตร์มีเป้าหมายชีวิต ควรทำอย่างไร
3. รูปแบบกระบวนการเรียนการสอนในปัจจุบันมีความสอดคล้องกับเป้าหมายในชีวิตของนักเรียนหรือไม่ ควรเพิ่มเติมกระบวนการเรียนรู้ใดที่ส่งเสริมศักยภาพให้เหมาะสมกับเป้าหมายชีวิตของนักเรียนสาขาสัตวศาสตร์

1.3 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อศึกษารวบรวมข้อมูลพื้นฐาน ความต้องการ ทักษะคิดในการเรียนเกษตรและเป้าหมายในชีวิตของนักเรียน ครูและผู้เกี่ยวข้อง
2. เพื่อศึกษาการจัดการศึกษาตลอดจนปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนสาขาวิชาสัตวศาสตร์ จาก อดีต ถึงปัจจุบัน
3. เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยและเงื่อนไขในการจัดกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนและกำหนดรูปแบบกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับเป้าหมายชีวิตของนักเรียนสาขาวิชาสัตวศาสตร์
4. เพื่อทดลองปฏิบัติการจัดกระบวนการเรียนรู้และพัฒนากระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับเป้าหมายชีวิตของนักเรียนสาขาวิชาสัตวศาสตร์

1.4 พื้นที่ศึกษาวิจัย

วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรีและพื้นที่จังหวัดกาญจนบุรี

1.5 ระยะเวลาการดำเนินงานวิจัย

12 เดือน (ระหว่างเดือน กันยายน 2549 - เดือนสิงหาคม 2550)

1.6 วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ประชุมวางแผน กำหนดเป้าหมายและแนวทางในการดำเนินการ
2. ประชาสัมพันธ์ รับสมัคร และคัดเลือกนักเรียนสาขาวิชาสัตวศาสตร์เข้าร่วมโครงการ
3. กิจกรรมศึกษาเรียนรู้ฐานเพื่อสร้างแรงบันดาลใจและพัฒนาแนวทางการดำเนินงาน
4. จัดเวทีค้นหาข้อมูลพื้นฐาน ความต้องการ เป้าหมายชีวิตทัศนคติในการเรียนเกษตรของนักเรียนสาขาวิชาสัตวศาสตร์และผู้เกี่ยวข้อง
5. จัดเวทีศึกษาการจัดการศึกษาตลอดจนปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนสาขาวิชาสัตวศาสตร์ จากอดีตถึงปัจจุบัน
6. การสรุปข้อมูล
7. วิเคราะห์ปัจจัยและเงื่อนไขในการจัดกระบวนการเรียนรู้ และกำหนดรูปแบบกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับเป้าหมายชีวิตของนักเรียนสาขาวิชาสัตวศาสตร์

8. ดำเนินการใช้รูปแบบกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับเป้าหมายชีวิตของนักเรียนสาขาวิทยาศาสตร์

1.7 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. กระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับเป้าหมายชีวิตของนักเรียน สาขาวิทยาศาสตร์
2. นักเรียนสาขาวิทยาศาสตร์มีความมั่นใจในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเอง พัฒนาอาชีพ และพัฒนาสังคมให้สอดคล้องกับเป้าหมายชีวิต
3. ครูคณะวิทยาศาสตร์ เกิดสังคมนักเรียนที่เหมาะสม สามารถพัฒนานักเรียนได้เต็มศักยภาพ

1.8 ทีมงานวิจัย

1. นางสาวสุมิตรา สำเภาพล	หัวหน้าทีมวิจัย	15. นายสุเมธ	วิเศษสิงห์	นักวิจัย	
2. นายประจวบ	เสริมสุข	นักวิจัย	16. นายกาญจนชัย	จินดารัตน์	นักวิจัย
3.นายสำราญ	พลอยประดับ	นักวิจัย	17. นายธีรศักดิ์	กวินเรืองกุล	นักวิจัย
4. นายวินัย	สุวรรณคง	นักวิจัย	18. นายชาติรี	โชคชัยอัมรินทร์	นักวิจัย
5. นายวีโรจน์	สืบสุขอิทธิกร	นักวิจัย	19. นายวรวิษ	วงศ์จักษ์	นักวิจัย
6. นายอริป	ธรรมรูกชาติ	นักวิจัย	20. นายอลงกรณ์	แสนเจริญ	นักวิจัย
7. นายเฉลิมพล	แสนสุด	นักวิจัย	21. นายวิระพล	หอมเย็น	นักวิจัย
8. นายวุฒิชัย	ใจกล้า	นักวิจัย	22. นายสกันธ์	ธรรมชาติ	นักวิจัย
9. นายธีรพงษ์	จันทร์ลอ	นักวิจัย	23. นายสมยศ	ทวนประเสริฐ	นักวิจัย
10. นายวสิษฐ	สุรเนตร	นักวิจัย	24. นายจิตพร	จำเงิน	นักวิจัย
11. นายคณัฎ	สร้อยสพอ	นักวิจัย	25. นายพงศกร	มะยมหิน	นักวิจัย
12. นายณที	แสงทอง	นักวิจัย	26. นางสาวลัดดาวัลย์	ช่างเกวียนดี	นักวิจัย
13. นายอาทิตย์	พลแสน	นักวิจัย	27. นางสาวปิยมาศ	แพรงเซ็น	นักวิจัย
14. นายอานภาพ	ฉัตรเหลือง	นักวิจัย	28. นางสาวนิตยา	สร้อยเนียม	นักวิจัย

1.9 ที่ปรึกษาโครงการ

1. นายกัมภีร์ สายะสนธิ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรี
2. นายทรงพล เจตนาวณิชย์ สถาบันส่งเสริมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาชุมชนเป็นสุข (สรส.)

บทที่ 2

ผลการดำเนินงาน

2.1 สภาพบริบทของจังหวัดกาญจนบุรีและวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรี

2.1.1 สภาพบริบทของจังหวัดกาญจนบุรี

จังหวัดกาญจนบุรี อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ 128 กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ 19,483 ตารางกิโลเมตร ภูมิประเทศส่วนใหญ่ เป็นป่าโดยเฉพะชายแดน ที่ติดกับพม่ายังมีสภาพเป็นป่าดงดิบ ซึ่งมีสัตว์ป่านานาชนิด อาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก จังหวัดกาญจนบุรี แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 10 อำเภอ และ 3 กิ่งอำเภอ คือ อำเภอเมือง อำเภอบ่อพลอย อำเภอเลาขวัญ อำเภอพนมทวน อำเภอไทรโยค อำเภอสังขละบุรี อำเภอศรีสวัสดิ์ อำเภotáมะกา อำเภอท่าม่วง อำเภอทองผาภูมิ กิ่งอำเภอด่านมะขามเตี้ย กิ่งอำเภอหนองปรือ และกิ่งอำเภอห้วยกระเจา

จังหวัดกาญจนบุรี ตั้งอยู่ภาคกลางของประเทศไทยห่างจากกรุงเทพฯ ไปทางทิศตะวันตก ประมาณ 129 กม. มีเนื้อที่ประมาณ 9,483.148 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 12,176,967.5 ไร่ มีอาณาเขตติดต่อทิศเหนือจด จังหวัดตากและจังหวัดอุทัยธานี ทิศใต้จดจังหวัดราชบุรี ทิศตะวันออกจดจังหวัดสุพรรณบุรีและนครปฐม และทิศตะวันตกจดประเทศสหภาพพม่า

แผนที่แสดงที่ตั้งและอาณาเขต

สภาพบริบทของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรี

ประวัติและความเป็นมา

วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรี ประกาศจัดตั้งเมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ.2522 เริ่มจัดการเรียนการสอนในปี พ.ศ.2527 เป็นปีแรก มีพื้นที่ดำเนินการครั้งแรก 4,050 ไร่ ตั้งอยู่เลขที่ 1 หมู่ 5 ตำบลหนองหญ้า อำเภอมะนัง จังหวัดกาญจนบุรี บนถนนลี้้นช้าง – บ้านเก่า ห่างจากตัวเมืองประมาณ 8 กิโลเมตร ต่อมาได้แบ่งพื้นที่ให้กับศูนย์สร้างทางกรมวิชาการเกษตร กรมป่าไม้ และสวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ จังหวัดกาญจนบุรี กองเหลือพื้นที่ดำเนินการของวิทยาลัยฯ ในปัจจุบัน 2,114 ไร่ 2 งาน 7 ตารางวา สภาพพื้นที่ของวิทยาลัยฯ ส่วนมากตั้งอยู่ในบริเวณที่ลาดเชิงเขา มีความลาดเทประมาณ 1.68 % ระดับหน้าดินมีตั้งแต่เป็นหิน โคลนบนพื้นที่ จนถึงมีหน้าดินประมาณ 1.2 เมตร ดินเป็นชุดทับทรวง แบ่งเป็น 3 ชุด ได้แก่ ชุดที่ 1 เป็นหินโผล่ ชุดที่ 2 หน้าดินตื้น ไม่มีหน้าดิน ชุดที่ 3 เป็นดินที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรได้

วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ซึ่งเป็นสำนักงานหนึ่งในห้าของกระทรวงศึกษาธิการ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ได้กำหนดให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดหลักสูตรสถานศึกษาขึ้นมา เพื่อให้สอดคล้องเหมาะสมกับท้องถิ่น นำเอาภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ามาให้ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ถึงแม้จะเปิดสอนในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี คือ ปวช. แต่ก็มียกระดับอุดมศึกษาคือ ปวส. และบางแห่งเปิดสอนถึงระดับปริญญาตรี ได้เล็งเห็นความสำคัญของการกระจายอำนาจ ในการจัดการศึกษาให้ตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นให้มากที่สุด จึงให้อำนาจผู้อำนวยการสถานศึกษาเปิดรายวิชาใหม่ฯ ได้ และรายงานให้ส่วนกลางทราบ วิทยาลัยฯ ได้ดำเนินการดังกล่าวมาตั้งแต่ปี 2547 แต่อาจไม่เป็นไปตามกระบวนการของการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาทั้งหมด

วิทยาลัยฯ เปิดทำการสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาเกษตรกรรม สาขาวิชาเกษตรศาสตร์ ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม (การบัญชี) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทเกษตรกรรม สาขาวิชาเกษตรศาสตร์ สาขาวิชาพืชศาสตร์ สาขาวิชาสัตวศาสตร์ สาขาวิชาเทคโนโลยีภูมิทัศน์ และสาขาวิชาอุตสาหกรรมเกษตร มีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา เพื่อมุ่งให้ผู้สำเร็จการศึกษาสามารถออกไปประกอบอาชีพได้ ทั้งในภาครัฐและเอกชน มีความเชื่อมั่นในวิชาชีพ สามารถสร้างงานเพื่อประกอบอาชีพอิสระได้ และมีพื้นฐานความรู้เพียงพอสำหรับการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม

นอกจากนั้น ปัจจุบัน วิทยาลัยฯ ได้เปิดโอกาสให้กับบุคคลทั่วไปที่สนใจจะเพิ่มศักยภาพในด้านความรู้ด้านการเกษตร โดยทำโครงการจัดการศึกษาวิชาชีพเกษตรให้กับทหารกำลังพล และเปิดโอกาสให้ประชาชนทั่วไปที่สนใจสมัครเข้าเรียนในโครงการดังกล่าวได้ ระยะเวลาเรียน จะสั้นกว่าระบบปกติ โดยการบูรณาการข้ามรายวิชา สอนเป็นลักษณะอาชีพ ให้เห็นความสัมพันธ์ของแต่ละวิชา แต่จะไม่แยกรายวิชา หลักสูตรที่จัดทำให้กับโครงการนี้ยังยึดหลักสูตรแกนกลาง แต่เปิดรายวิชาที่เหมาะสมกับประชาชนในพื้นที่ หรือความต้องการของทหารกำลังพลแต่ละหน่วย

วิทยาลัยฯ ประสานงาน ทำความร่วมมือกับสถานประกอบการ และชุมชนในท้องถิ่น เพื่อปรับฟังความคิดเห็นและความต้องการ ทั้งยังมีที่คณะกรรมการที่ปรึกษาสถานศึกษา ตลอดจนได้รับรางวัลสถานศึกษาดีเด่น พ.ศ.2535 และรางวัลพระราชทานและสถานศึกษาดีเด่น

วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย คุณลักษณะที่พึงประสงค์

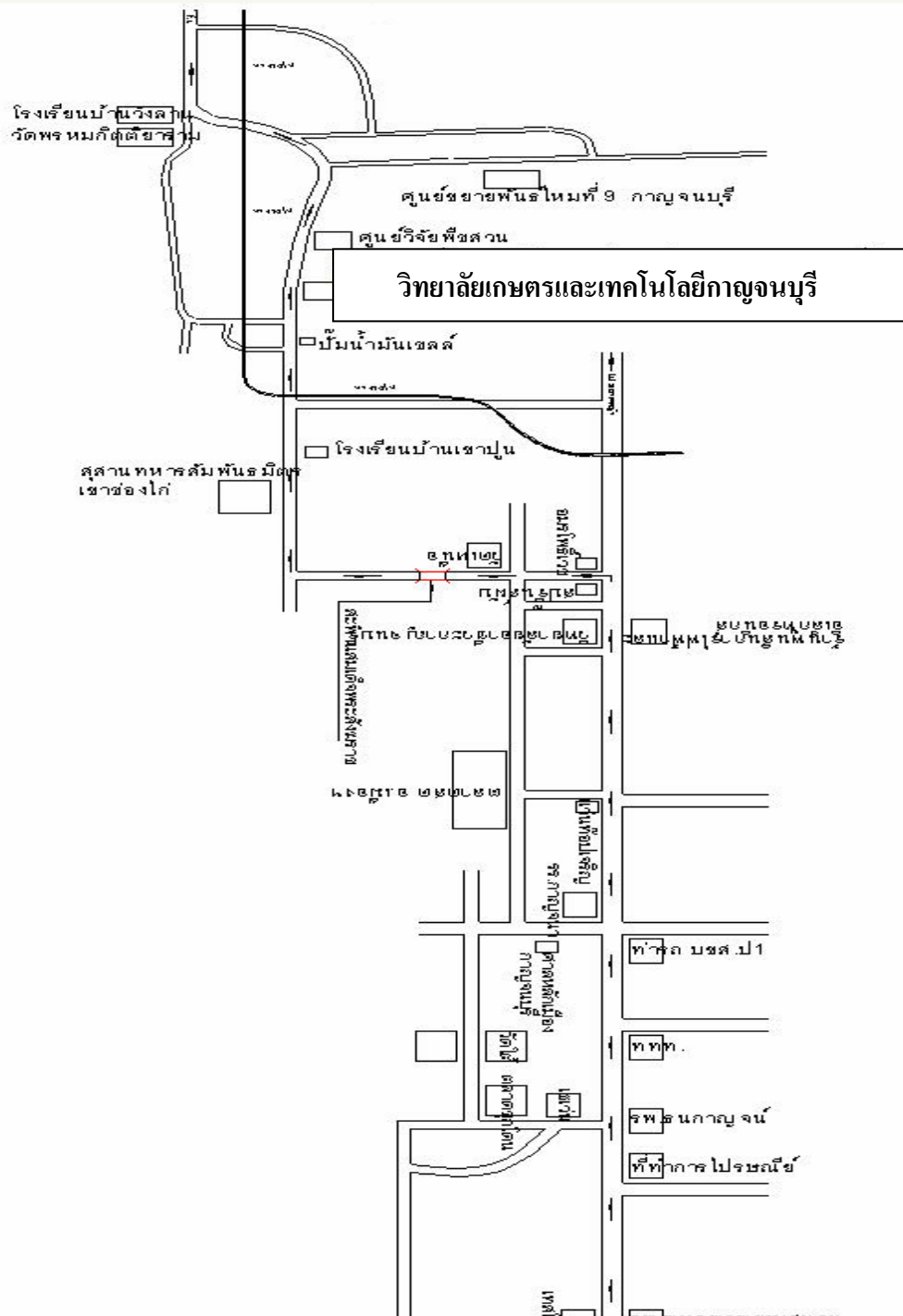
วิสัยทัศน์	วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรี เป็นสถานศึกษาอาชีวเกษตร ที่บริหาร แบบบูรณาการ ประสานภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อจัดการศึกษาให้หลากหลาย ใช้งานวิจัยเป็นพื้นฐาน และพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืนภายในปีการศึกษา 2551
พันธกิจ	1. ส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรในสถานศึกษาให้มีความพร้อมเพื่อรองรับการปฏิรูปการศึกษาและสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา 2. พัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนให้ยืดหยุ่น หลากหลายต่อเนื่องเชื่อมโยงกันทุกระบบอย่างมีคุณภาพ จนถึงระดับปริญญา 3. จัดหลักสูตร มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ ทักษะและประสบการณ์เพื่อนำไปใช้ ในการประกอบอาชีพอย่างมีคุณภาพ 4. พัฒนาอาคารสถานที่ จัดหาวัสดุครุภัณฑ์ นำเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนโดยให้สอดคล้องกับยุคโลกาภิวัตน์ 5. พัฒนาการอาชีวเกษตรกับสถานประกอบการ จัดการศึกษาเกษตรระบบทวิภาคี ให้ นักศึกษา ได้ปฏิบัติจริง สร้างงาน สร้างรายได้ในระหว่างเรียนด้วยกิจกรรมบริษัทขนาดเล็ก (mini company) 6. ร่วมกับชุมชน องค์กร และผู้ประกอบการ สร้างวินัย คุณธรรม จริยธรรม ให้นักศึกษา และแก้ไขปัญหายาเสพติด
เป้าประสงค์	1. เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ สู่ผู้เรียน และสร้างสื่อการเรียนให้เหมาะกับผู้เรียน 2. เพิ่มขีดความสามารถในการสร้างองค์ความรู้ในการถ่ายทอดความรู้ 3. เพื่อให้ได้รูปแบบการเรียนการสอนที่หลากหลาย 4. ประสานภูมิปัญญาท้องถิ่น ผู้นำทางอาชีพ และภาคเอกชนในการพัฒนาหลักสูตร และเทคโนโลยีที่เหมาะสม 5. พัฒนาฟาร์มธุรกิจของสถานศึกษา เพื่อให้ได้งบประมาณเพิ่มขึ้น 6. พัฒนางานวิจัย
คุณลักษณะที่พึงประสงค์	วิทยาลัยฯ ได้กำหนดคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา โดยเน้นคุณธรรม จริยธรรม 6 ประการหลัก ผู้สอนแต่ละรายวิชาสามารถเพิ่มเติมได้ตามความเหมาะสมและจำเป็นต่อวิชานั้น ๆ ส่วนด้านทักษะ ได้กำหนดไว้ในมาตรฐานรายวิชาทุกวิชา ดังนั้น ในการนี้จึงขอยกมาเฉพาะคุณธรรม จริยธรรม 6 ประการที่สถานศึกษาได้กำหนดไว้ มีดังนี้ 1. ความรับผิดชอบ 2. ความมีวินัย 3. ความซื่อสัตย์สุจริต 4. ความสนใจใฝ่รู้ 5. ความอดทนอดกลั้น 6. การประหยัด

หลักการบริหารจัดการและนโยบาย

วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรี ดำเนินการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาโดยศึกษาและวิเคราะห์ปัจจัยด้านต่างๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับการบริหารจัดการ ได้แก่ ข้อกำหนดตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 โครงการตามพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลปัจจุบัน นโยบายของรัฐบาลและหน่วยงานต้นสังกัดตามลำดับ รวมทั้งใช้มาตรฐานข้อกำหนดและตัวชี้วัด ตลอดจนพิจารณาถึงสถานะทางเศรษฐกิจของสังคม ชุมชน และศักยภาพของสถานศึกษา ใช้เป็นข้อมูลเพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์ และแผนกลยุทธ์ของสถานศึกษาให้สามารถขับเคลื่อนกระบวนการดำเนินงานให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย ส่วนหลักการบริหารจัดการ ชี้หลักการบริหารแบบบูรณาการตามหลักการ CEO หลักธรรมาภิบาล และวิธีดำเนินงานด้วย PDCA เป็นฐาน คือ มีการบูรณาการแผนงาน ทรัพยากร กระบวนการ/วิธีปฏิบัติงานรวมทั้งเอื้อหรือประสานประโยชน์ร่วมกันตามบทบาทหน้าที่ ตามลำดับขั้นด้วยความเป็นธรรมทั้งภายในองค์กรและร่วมกับหน่วยงานอื่น สังคมและชุมชนอย่างต่อเนื่อง สำหรับวิธีปฏิบัติงานใช้วิธีดำเนินงานด้วยหลัก PDCA คือ บุคลากรที่ได้รับมอบหมายให้มีหน้าที่รับผิดชอบงานต่างๆ จะบริหารและดำเนินงานโดยมีการวางแผนงานหรือโครงการการปฏิบัติงานตามแผนการกำกับติดตาม การเก็บรวบรวม / วิเคราะห์ข้อมูลและประเมินสรุปผล และรายงานผลการดำเนินงานตามลำดับ

นโยบาย

1. สถานศึกษามีระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิผล ตรวจสอบได้และเน้นการมีส่วนร่วม
2. สถานศึกษามีการระดมทรัพยากร จัดระบบเครือข่ายในการจัดการอาชีวศึกษา รวมทั้งส่งเสริมความร่วมมือกับสถานประกอบการ ชุมชน แหล่งเรียนรู้ ต่างๆ เพื่อการสนับสนุนการจัดการอาชีวศึกษาให้มีประสิทธิภาพ
3. สถานศึกษามีการจัดสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียนรู้และการฝึกปฏิบัติรวมถึงความปลอดภัยของผู้เรียน
4. การจัดระบบการประกันคุณภาพภายในโดยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาและสามารถรองรับการประกันคุณภาพภายนอก เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการอาชีวศึกษา
5. จัดการควบคุมคุณภาพภายในองค์กร
6. จัดการศึกษาที่สร้างงานในสถานศึกษา ให้เป็นแหล่งฝึกงานและเป็นแหล่งรายได้ของสถานศึกษา
7. ส่งเสริมและเผยแพร่โครงการตามแนวพระราชดำริ ให้กับนักศึกษาและเกษตรกร ได้แก่ โครงการทฤษฎีใหม่ โครงการเกษตรชีวิวิถี รวมทั้งบริหารจัดการทรัพยากรทุกส่วนตามหลักความพอเพียง
8. พัฒนาภาพลักษณ์ที่ดีของสถานศึกษาให้เป็นที่ยอมรับและยอมรับของสังคม

รูปแสดง ที่ตั้งของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรีและเขตติดต่อกับพื้นที่ใกล้เคียง

2.2 ข้อมูลพื้นฐาน ความต้องการ ทักษะดีในการเรียนเกษตรของนักเรียน ครู และผู้เกี่ยวข้อง

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลสาขาวิชาสัตวศาสตร์ ตั้งแต่เริ่มเปิดสอนในปี พ.ศ.2537 มีจำนวนผู้เรียนสรุปได้ดังนี้

ปีการศึกษา	จำนวนผู้เรียนสาขาสัตวศาสตร์ (คน)
2537	7
2537	6
2539	13
2540 - 2543	-
2544	30
2545	27
2546	26
2547	25
2548	15
2549	11
2550	20
2551	7
2552	กำลังเปิดรับสมัครจำนวน 30 คน

เมื่อเปรียบเทียบจำนวนนักเรียนนักศึกษาสาขาวิชาสัตวศาสตร์กับสาขาอื่น (ณ วันที่ 12 พฤศจิกายน 2551) พบว่าเป็นลำดับที่ 3 ในสาขาวิชาเกษตรกรรม

ประเภทวิชา	ปวช.	รวม	ปวส.	รวม	รวมทั้งสิ้น
------------	------	-----	------	-----	-------------

	1	2	3		1	2		
ประเภทวิชาเกษตรกรรม	144	94	69	307	-	-	-	307
สาขาวิชาเกษตรศาสตร์								
สาขาวิชาพืชศาสตร์					40	18	58	58
สาขาวิชาสัตวศาสตร์					7	6	13	13
สาขาวิชาประมง					16	4	20	20
สาขาวิชาเกษตรศาสตร์					-	5	5	5
ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ					14	13	27	27
สาขาวิชาการจัดการทั่วไป								
รวมทั้งสิ้น								430

จากการจัดเวทีสร้างความเข้าใจและกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐาน ความต้องการ ทัศนคติในการเรียนเกษตรของนักเรียน ครู และผู้เกี่ยวข้อง เป้าหมายชีวิตของนักเรียนสาขาวิชาสัตวศาสตร์ การจัดการศึกษาตลอดจนปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนสาขาวิชาสัตวศาสตร์จากอดีตถึงปัจจุบัน ตลอดจนปัจจัยและเงื่อนไขในการจัดกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนสาขาวิชาสัตวศาสตร์ต่อนักศึกษา ผู้ปกครอง และครู พบว่ามุมมองของนักศึกษาวิทยาลัยเกษตร คือจะมองเห็นแต่ว่าเรียนเกษตรเพราะเรียนง่าย จบง่ายแต่ไม่สามารถตอบสนองตามกำหนดเป้าหมายของตัวเองได้ บางคนตอบไม่ได้ด้วยซ้ำว่าเรียนเพื่ออะไร เราอยากเรียนแบบไหน และอยากประกอบอาชีพอะไร

มุมมองของผู้ปกครอง ผู้ปกครองจะมองเห็นว่าการเรียนเกษตรเป็นการเรียนแบบการปฏิบัติจริงๆ ต้องลงงานตากแดดทั้งวัน จบมาแล้วไม่รู้จะทำอะไรนอกจากการทำเกษตรทำไร่ ทำนา ซึ่งพ่อแม่ผู้ปกครองทั้งหลายสงสารลูกไม่อยากให้ลูกมาเรียนที่วิทยาลัยเกษตร เพราะกลัวลูกจะลำบากเหมือนพ่อแม่

มุมมองของครู ส่วนใหญ่ เกือบ 80 % สนับสนุนให้เรียนเกษตรก็มีความสำคัญต่อประเทศชาติ ทางการศึกษาในวิทยาลัยเกษตรฯ เป็นการศึกษาที่สามารถพึ่งพาตนเองได้จากการทำการเกษตร เพราะการเรียนเกษตรเป็นการเรียนแบบผสมผสานคือเรียนแบบปฏิบัติจริงๆ ทำกันจริงซึ่งจะทำให้สามารถเรียนรู้และจดจำได้ดีกว่าแต่ไม่สนับสนุนให้ลูกหลานของตนเองเรียนเกษตรอย่างออกหน้าออกตา แล้วแต่ความต้องการของเขาเอง อาจเป็นเพราะค่านิยมในอาชีพ ก่อนข้างต่ำจึงไม่สนับสนุนให้เรียนอย่างเต็มที่ จากมุมมองของอาจารย์หลายๆ ท่านคิดว่าการเรียนเกษตรนี้ทางเลือกที่ดีกว่าการเรียนในสายอาชีพอื่นๆ

2.3 เป้าหมายชีวิตของนักเรียนสาขาวิชาสัตวศาสตร์

จากการสำรวจข้อมูลและทำกิจกรรมของโครงการ พบว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาไปแล้ว นักศึกษามีเป้าหมายของชีวิต 3 ด้าน ดังนี้

- การออกไปประกอบอาชีพการเกษตรส่วนตัวที่ภูมิลำเนา
- การออกไปประกอบอาชีพทำงานบริษัท สถานประกอบการเอกชน
- การออกไปประกอบอาชีพรับราชการ นักวิชาการ

2.4 การจัดการศึกษาตลอดจนปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนสาขาวิชาสัตวศาสตร์จากอดีตถึงปัจจุบัน

2.4.1 ก่อนทำงานวิจัย

ก่อนที่จะเริ่มทำงานวิจัย สาขาวิชาสัตวศาสตร์ได้เริ่มเปิดสอนเมื่อปี พ.ศ.2537 - 2546 โดยมีเนื้อหาหลักสูตร ดังรายละเอียดต่อไปนี้

สาขาวิชาสัตวศาสตร์

ผู้สำเร็จการศึกษหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2546 ประเภทวิชาเกษตรกรรม สาขาวิชาสัตวศาสตร์ จะต้องศึกษารายวิชาจากหมวดวิชาต่างๆ และเข้าร่วมกิจกรรมเสริม-หลักสูตร รวมไม่น้อยกว่า 86 หน่วยกิต ดังโครงสร้างต่อไปนี้

1. หมวดวิชาสามัญ	21	หน่วยกิต
2. หมวดวิชาชีพ ไม่น้อยกว่า	59	หน่วยกิต
2.1 วิชาชีพพื้นฐาน	(15)	
2.2 วิชาชีพเฉพาะ	(25)	
2.3 วิชาชีพสาขางาน	(15)	
2.4 โครงการงาน/โครงการวิชาชีพ	(4)	
3. หมวดวิชาเลือกเสรี ไม่น้อยกว่า	6	หน่วยกิต
4. กิจกรรมเสริมหลักสูตร (ไม่น้อยกว่า 120 ชั่วโมง)	-	หน่วยกิต

รวมไม่น้อยกว่า 86 หน่วยกิต

โครงสร้างนี้สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือเทียบเท่าในประเภทวิชาเกษตรกรรม สำหรับผู้สำเร็จการศึกษหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาอื่น หรือผู้ที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) จะต้องเรียนรายวิชาปรับพื้นฐานวิชาชีพต่อไปนี้

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต (ชั่วโมง)
2500-1001	หลักพีชกรรม	2 (3)
2500-1002	หลักการเลี้ยงสัตว์	2 (3)
2500-1004	ช่างเกษตรเบื้องต้น	2 (4)

1. หมวดวิชาสามัญ 21 หน่วยกิต

1.1 กลุ่มวิชาภาษา (9 หน่วยกิต)

1.1.1 ภาษาไทย (3 หน่วยกิต) ให้เลือกเรียน 1 รายวิชาต่อไปนี้

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต (ชั่วโมง)
3000-1101	ทักษะภาษาไทยเพื่ออาชีพ	3 (3)
3000-1102	การใช้ภาษาไทยเชิงปฏิบัติการ	3 (3)
3000-1103	ภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์ในงานอาชีพ	3 (3)
3000-1104	ภาษาไทยเพื่อพัฒนาอาชีพและสังคม	3 (3)

1.1.2 ภาษาอังกฤษและภาษาอื่นๆ (6 หน่วยกิต) ให้เรียนรายวิชา 3000-1201 และ 3000-1202 จำนวน 4 หน่วยกิต และเลือกเรียนรายวิชาอื่น ๆ อีก 2 หน่วยกิต รวมจำนวน 6 หน่วยกิต โดยกำหนดให้เรียนทุกภาคเรียน

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต (ชั่วโมง)
3000-1201	ทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ 1	2 (3)
3000-1202	ทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ 2	2 (3)
3000-1203	ภาษาอังกฤษพื้นฐาน	1 (2)
3000-1204	ภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ	1 (2)
3000-1205	การอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป	1 (2)
3000-1206	การเขียนตามรูปแบบ	1 (2)
3000-1207	การใช้สื่อผสมในการเรียนภาษาอังกฤษ	1 (2)
3000-1208	ภาษาอังกฤษโครงงาน	1 (2)
3000-1209	ภาษาอังกฤษสำหรับสถานประกอบการ	1 (2)
3000-1210	ภาษาอังกฤษอินเทอร์เน็ต	1 (2)
3000-1218	ภาษาอังกฤษสมัครงาน	1 (2)
3000-1221	ภาษาอังกฤษธุรกิจเกษตร	1 (2)
3000-1223	การศึกษาค้นคว้าภาษาอังกฤษโดยอิสระ	1 (2)

หมายเหตุ รายวิชาภาษาอังกฤษและภาษาอื่น ๆ ที่เสนอแนะเพิ่มเติมอยู่ในภาคผนวก

1.2 กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ (3 หน่วยกิต) ให้เรียนรายวิชา 3000-1301 จำนวน 1 หน่วยกิต และเลือกเรียนรายวิชาอื่น ๆ อีก จำนวน 2 หน่วยกิต รวมจำนวน 3 หน่วยกิต

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต (ชั่วโมง)
3000-1301	ชีวิตและวัฒนธรรมไทย	1 (1)
3000-1302	ภูมิปัญญาท้องถิ่น	2 (2)

3000-1303	ภูมิฐานถิ่นไทย	2 (2)
3000-1304	การเมืองการปกครองของไทย	2 (2)
3000-1305	ระบบภูมิสารสนเทศเพื่อการวางแผนและพัฒนา	2 (2)
3000-1306	เศรษฐกิจพอเพียง	2 (2)
3000-1307	ชีวิตกับสิ่งแวดล้อมและเทคโนโลยี	2 (2)
3000-1308	มนุษย์กับการจัดสภาพแวดล้อม	2 (2)
3000-1309	คุณภาพชีวิตกับเทคโนโลยีสะอาด	2 (2)

1.3 กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ (6 หน่วยกิต)

1.3.1 วิชาวิทยาศาสตร์ (3 หน่วยกิต) ให้เลือกเรียนรายวิชา 3000-1401 ถึง 3000-1408 จำนวน 1 รายวิชา 3 หน่วยกิต สำหรับรายวิชา 3000-1409 สามารถเลือกเรียนในภาคเรียนที่ 4

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต (ชั่วโมง)
3000-1401	วิทยาศาสตร์ 1	3 (4)
3000-1402	วิทยาศาสตร์ 2	3 (4)
3000-1403	วิทยาศาสตร์ 3	3 (4)
3000-1404	วิทยาศาสตร์ 4	3 (4)
3000-1405	วิทยาศาสตร์ 5	3 (4)
3000-1406	วิทยาศาสตร์ 6	3 (4)
3000-1407	วิทยาศาสตร์ 7	3 (4)
3000-1408	วิทยาศาสตร์ 8	3 (4)
3000-1409	โครงการวิทยาศาสตร์	4 (*)

1.3.2 วิชาคณิตศาสตร์ (3 หน่วยกิต) ให้เลือกเรียน 1 รายวิชา ต่อไปนี้

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต (ชั่วโมง)
3000-1501	คณิตศาสตร์ 1	3 (3)
3000-1502	คณิตศาสตร์ 2	3 (3)
3000-1503	คณิตศาสตร์ 3	3 (3)
3000-1504	คณิตศาสตร์ 4	3 (3)
3000-1505	สถิติ	3 (3)
3000-1506	แคลคูลัส 1	3 (3)
3000-1507	แคลคูลัส 2	3 (3)

1.4 กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ (3 หน่วยกิต) ให้เรียนรายวิชา 3000-1601 จำนวน 1 หน่วยกิต และเลือกเรียนรายวิชาอื่น ๆ อีก 2 หน่วยกิต รวมจำนวน 3 หน่วยกิต

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต (ชั่วโมง)
----------	----------	--------------------

3000-1601	ห้องสมุดกับการรู้สารสนเทศ	1 (1)
3000-1602	นันทนาการเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต	2 (2)
3000-1603	กีฬาเพื่อพัฒนาสุขภาพและบุคลิกภาพ	2 (2)
3000-1604	ทักษะชีวิต	2 (2)
3000-1605	พลศึกษา สุขศึกษาและนันทนาการ เพื่อสุขภาพและสังคม	2 (2)
3000-1306	มนุษยสัมพันธ์ในการทำงาน	2 (2)
3000-1607	สุขภาพชุมชน	2 (2)
3000-1608	การวางแผนอาชีพตามหลักพุทธธรรม	2 (2)
3000-1609	จิตวิทยามนุษย์เชิงธุรกิจ	2 (2)

2. หมวดวิชาชีพ

ไม่น้อยกว่า 59 หน่วยกิต

2.1 วิชาชีพพื้นฐาน (15 หน่วยกิต)

2.1.1 กลุ่มบริหารงานคุณภาพ (3 หน่วยกิต) ให้เลือกเรียน 1 รายวิชา ต่อไปนี้

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต (ชั่วโมง)
3000-0101	การพัฒนางานด้วยระบบคุณภาพและเพิ่มผลผลิต	3 (3)
3000-0102	การเพิ่มประสิทธิภาพในองค์กร	3 (3)

2.1.2 กลุ่มเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ (3 หน่วยกิต) ให้เลือกเรียน 1 รายวิชา ต่อไปนี้

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต (ชั่วโมง)
3000-0201	โปรแกรมสำเร็จรูปในงานอาชีพ	3 (4)
3000-0202	การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์	3 (4)
3000-0203	เทคโนโลยีสารสนเทศเบื้องต้น	3 (4)
3000-0204	ระบบฐานข้อมูลเบื้องต้น	3 (4)
3000-0205	คอมพิวเตอร์กราฟิกส์	3 (4)
3000-0206	การออกแบบใช้คอมพิวเตอร์ช่วย	3 (4)

2.1.3 กลุ่มพื้นฐานงานอาชีพ (9 หน่วยกิต)

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต (ชั่วโมง)
3500-0101	วิทยาศาสตร์เกษตร	3 (4)
3500-0106	สถิติและการวางแผนการตลาด	3 (4)
3506-1002	การจัดการธุรกิจเกษตร	3 (4)

2.2 วิชาชีพเฉพาะ (25 หน่วยกิต)

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต (ชั่วโมง)
3500-0104	จุลชีววิทยา	3 (4)
3503-2001	โภชนศาสตร์สัตว์	3 (4)
3503-2002	การปรับปรุงพันธุ์สัตว์	3 (4)
3503-2003	กายวิภาคและสรีรวิทยาของสัตว์	3 (4)
3503-2004	อาหารและการให้อาหารสัตว์	3 (4)
3503-2005	การจัดการสิ่งแวดล้อมในฟาร์มสัตว์เลี้ยง	3 (4)
3506-2107	บัญชีฟาร์ม	3 (4)
3501-2001	สัมมนา	1 (2)
3506-2001	การประยุกต์ใช้คอมพิวเตอร์เพื่องานอาชีพ	3 (4)

2.3 วิชาชีพสาขางาน (ไม่น้อยกว่า 15 หน่วยกิต)

ให้เลือกเรียนรายวิชาในสาขางานใดสาขางานหนึ่ง หรือจากหลายสาขางานในประเภทวิชาเกษตรกรรม สาขาวิชาสัตวศาสตร์ รวมไม่น้อยกว่า 15 หน่วยกิต หรือเลือกเรียนทวิภาคีไม่น้อยกว่า 15 หน่วยกิต

2.3.1 สาขางานการจัดการผลิตสัตว์

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต (ชั่วโมง)
3503-2101	การผลิตไก่เนื้อ	3 (4)
3503-2102	การผลิตไก่ไข่	3 (4)
3503-2103	การผลิตไก่พื้นเมือง	3 (4)
3503-2104	การผลิตเป็ดและห่าน	3 (4)
3503-2105	การผลิตนกกกระทุง	3 (4)
3503-2106	การผลิตนกกกระจอกเทศ	3 (4)
3503-2107	การผลิตสุกร	3 (4)
3503-2108	การผลิตโคนม	3 (4)
3503-2109	การผลิตโคเนื้อและกระบือ	3 (4)
3503-2110	การผลิตโคขุน	3 (4)
3503-2111	การผลิตแพะและแกะ	3 (4)
3503-2112	โรคและการสุขาภิบาลสัตว์	3 (4)
3503-2113	การฟักไข่และการจัดการโรงฟัก	3 (4)
3503-2114	การผสมเทียม	3 (4)
3503-2115	พฤติกรรมสัตว์เลี้ยง	3 (4)
3503-2116	เนื้อและการแปรรูปเนื้อสัตว์	3 (4)
3503-2117 ถึง 3503-2199	รายวิชาเกี่ยวกับการจัดการผลิตสัตว์รายวิชาอื่น ๆ ตามความต้องการของท้องถิ่น	* (*)

3503-2207	สารชีวภาพเพื่อการผลิตสัตว์	3 (4)
3504-2003	เวชภัณฑ์พื้นฐานในฟาร์มปศุสัตว์	3 (4)
3504-2103	การส่งเสริมปศุสัตว์	3 (4)
3504-2104	กฎหมายเกี่ยวกับปศุสัตว์	3 (4)
3504-2105	การประกวดและตัดสินสัตว์	3 (4)
3505-2117	อาคารและสิ่งก่อสร้างในฟาร์ม	3 (4)
3507-2204	ผลิตภัณฑ์น้ำนม	3 (5)

2.3.2 สาขางานอาหารสัตว์

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต (ชั่วโมง)
3503-2201	การผลิตอาหารสัตว์	3 (4)
3503-2202	การจัดการอาหารหยาบ	3 (4)
3503-2203	การตรวจสอบและควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์	3 (4)
3503-2204	การวิเคราะห์อาหารสัตว์	3 (4)
3503-2205	สารผสมล่งหน้าและสารเสริมในอาหารสัตว์	3 (4)
3503-2206	ทุ่งหญ้าและการจัดการทุ่งหญ้า	3 (4)
3503-2207	สารชีวภาพเพื่อการผลิตสัตว์	3 (4)
3503-2208	เครื่องจักรกลโรงงานอาหารสัตว์	3 (4)
3503-2209 ถึง 3503-2299	รายวิชาเกี่ยวกับอาหารสัตว์รายวิชาอื่น ๆ	* (*)
	ตามความต้องการของท้องถิ่น	
3504-2103	การส่งเสริมปศุสัตว์	3 (4)

รายวิชาสำหรับทวิภาคี

ให้สถานศึกษาร่วมกับสถานประกอบการ/แหล่งวิชาการ/สถานประกอบอาชีพ วิเคราะห์งาน กำหนดสาระการเรียนรู้ วางแผนฝึกปฏิบัติ รวมทั้งการประเมินผลให้ครอบคลุมจุดประสงค์สาขาวิชา โดยกำหนดเวลาการฝึกปฏิบัติไม่น้อยกว่า 60 ชั่วโมงต่อภาคเรียนเท่ากับ 1 หน่วยกิต

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต (ชั่วโมง)
3503-4001	ปฏิบัติการสัตวศาสตร์ 1	* (*)
3503-4002	ปฏิบัติการสัตวศาสตร์ 2	* (*)
3503-4003	ปฏิบัติการสัตวศาสตร์ 3	* (*)
3503-4004	ปฏิบัติการสัตวศาสตร์ 4	* (*)
3503-40...	ปฏิบัติการสัตวศาสตร์ ...	* (*)

2.4 โครงการ/โครงการวิชาชีพ (4 หน่วยกิต)

ให้เลือกเรียนรายวิชาใดรายวิชาหนึ่ง จำนวน 4 หน่วยกิต

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต (ชั่วโมง)
3503-6001	โครงการงาน	4 (*)
3503-6002	โครงการวิชาชีพ	4 (*)
3503-6003	โครงการเกษตร	4 (*)

3. หมวดวิชาเลือกเสรี

ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต

ให้เลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจ จากรายวิชาในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2546 ทุกประเภทวิชาและสาขาวิชา โดยไม่ซ้ำกับรายวิชาที่เรียนมาแล้ว หรือรายวิชาที่สร้างเพิ่มเติม รวมไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต

4. กิจกรรมเสริมหลักสูตร

ไม่น้อยกว่า 120 ชั่วโมง

ให้จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรทุกภาคเรียน ยกเว้นภาคเรียนที่มีการฝึกงาน โดยมีเวลารวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 120 ชั่วโมง

ซึ่งจะพบว่าเป็นหลักสูตรการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นการเรียนรู้ในห้องเรียนควบคู่กับการฝึกงาน รวมทั้งข้อจำกัดหลายด้านทั้งครอบครัว เศรษฐกิจ สังคม และผู้สอน ทำให้เด็กนักเรียนบางคนยังไม่ทราบเป้าหมายในชีวิตของตนเองว่ามาเรียนทำไม เพื่ออะไร และอนาคตจะเป็นอย่างไร จึงได้มีการปรับหลักสูตรการเรียนการสอนในปี พ.ศ. 2549 สรุปได้ดังนี้

หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ปี พ.ศ.2549

การพัฒนาหลักสูตรการเปิดสอนและพัฒนา ปรับเพิ่ม หลักสูตรแต่ละระดับให้หลากหลายตามความต้องการของผู้เรียน หน่วยงาน ชุมชนและท้องถิ่น ให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีงานอาชีพ สภาพท้องถิ่น และโครงสร้างเศรษฐกิจที่สมดุลและแข่งขันได้ ดังนี้

แผนการเรียนหลักสูตร ประจำปีการศึกษา 2549

หลักสูตร	วิธีการเรียน	กลุ่มเป้าหมาย
1. ม.ต้น (เกษตรกรรม)	• เรียนนอกเวลาในวิทยาลัย	• กลุ่มพนักงานของวิทยาลัย

2. ม.ต้น (เกษตรกรรม)	เรียนในพื้นที่กลุ่มเป้าหมายโดยบูรณาการกับโครงการบูรณาการแก้ไขปัญหาความยากจน มีการเทียบโอนประสบการณ์บางส่วน	กลุ่มเกษตรกรกลุ่มอาชีพในอำเภอเลาขวัญ , ด่านมะขามเตี้ย และไพรโยค
3. ปวช. (เกษตรศาสตร์)	เรียนในพื้นที่กลุ่มเป้าหมายโดยบูรณาการกับโครงการบูรณาการแก้ไขปัญหาความยากจน มีการเทียบโอนประสบการณ์บางส่วน	กลุ่มเกษตรกรประกอบอาชีพการเกษตรในอำเภอเลาขวัญ ด่านมะขามเตี้ย และไพรโยค
4. ปวช. (เกษตรศาสตร์)	เรียนในวิทยาลัย มีการรวมกลุ่มดำเนินธุรกิจขนาดย่อมในปีที่ 3	นักเรียน ม.ต้น
5. ปวช. (เกษตรศาสตร์)	เรียนในวิทยาลัย และมีการเทียบโอนประสบการณ์บางส่วน	กลุ่มกำลังพลและประชาชน
6. ปวช. (พาณิชยกรรม)	เรียนในวิทยาลัย มีการรวมกลุ่มดำเนินธุรกิจขนาดย่อมในปีที่ 3	นักเรียน ม.ต้น
7. ปวช. (เกษตรศาสตร์)	เรียนในเรือนจำ สัปดาห์ละ 1 วัน	กลุ่มผู้ต้องขังในกรมราชทัณฑ์
สาขาอุตสาหกรรมเกษตร		
8. ปวช. (ทางไกล)	เรียนในวิทยาลัยสัปดาห์ละ 1 วัน	กลุ่มผู้เรียนที่มีอาชีพแล้ว
9. ปวส. (พืชศาสตร์)	เรียนในวิทยาลัย	นักเรียน ม.ปลาย หรือ ปวช.
สาขางานพืชสวน		
10. ปวส. (ประมง)	เรียนในสถานประกอบการ	นักเรียน ม.ปลาย หรือ ปวช.
สาขาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	2 ภาคเรียน	

11. ปวส. (สัตวศาสตร์)	เรียนในวิทยาลัย จัดตั้งกลุ่มบริษัท ขนาดย่อม	นักเรียน ม.ปลาย หรือ ปวช.
12. ปวส. (เทคโนโลยีภูมิทัศน์)	เรียนในวิทยาลัย จัดตั้งกลุ่มบริษัท ขนาดย่อม	นักเรียน ม.ปลาย หรือ ปวช.
13. ปวส. (อุตสาหกรรม)	เรียนในเรือนจำ สัปดาห์ละ 1 วัน	กลุ่มผู้ต้องขังและพนักงาน ในกรมราชทัณฑ์
14. ปวส. (เกษตรศาสตร์) (โครงการเพิ่มวุฒิพนักงาน)	เรียนในวิทยาลัย	พนักงานในวิทยาลัย
15. ปวส. (เกษตรศาสตร์ / สัตวศาสตร์) (โครงการเพิ่มวุฒิพนักงาน)	เรียนในวิทยาลัยสัปดาห์ละ 1 วัน (เทียบโอนบางส่วน)	กลุ่มผู้เรียนที่มีอาชีพแล้ว

การจัดการเรียนการสอน

- พัฒนาการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลายเน้นการฝึกปฏิบัติจริง เรียนรู้จากประสบการณ์จริง และประเมินผลตามสภาพจริง
- พัฒนาบุคลากรในสถานศึกษา ให้สามารถจัดการข้อมูล ข่าวสาร และการวิจัยเพื่อสังเคราะห์องค์ความรู้ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- เพิ่มปริมาณผู้เรียน
- จัดกระบวนการเรียนรู้ของนักศึกษาด้วยการปฏิบัติจริง และประเมินสภาพจริงให้เห็นภาพที่สมบูรณ์ ของความสามารถ พัฒนาการความก้าวหน้าของนักศึกษา
- จัดกระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการ มุ่งเน้นสมรรถนะอาชีพ โดยใช้กิจกรรมบริษัทขนาดย่อม และกิจกรรม อกท. ในการพัฒนาให้นักเรียน – นักศึกษา เห็นช่องทางในการประกอบอาชีพและมีรายได้ระหว่างเรียน สามารถเป็นผู้ประกอบการรายใหม่ เมื่อสำเร็จการศึกษา
- จัดการศึกษาที่หลากหลายในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นถึงระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) โดยจัดกระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการ พัฒนาผู้เรียนด้วยชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง
- เพิ่มคุณภาพระดับคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา ให้นักศึกษาสามารถแสวงหาข้อมูลวิเคราะห์การตัดสินใจ และแก้ปัญหาได้ มีทักษะประสบการณ์ที่มั่นใจในการออกไปประกอบอาชีพ
- ส่งเสริมให้นักศึกษาสร้างสิ่งประดิษฐ์คิดค้น นวัตกรรม การศึกษาเกษตรใหม่ๆ เพื่อให้ ประกอบการศึกษาและอาชีพ
- จัดการศึกษาให้สามารถลดอัตราการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษาทุกระดับชั้น

10. จัดโครงการและกิจกรรมต่าง ๆ ให้สามารถลดปัญหาของสิ่งแวดล้อม สืบถามก่อนการพินิจ และการทะเลาะวิวาท ของนักเรียน นักศึกษา

2.4.2 ระหว่างทำงานวิจัย

จากการศึกษาของนักศึกษาเพื่อการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องในการเรียนเพื่อประกอบอาชีพ จึงมีการศึกษาดูงานนอกสถานที่ บ่อยครั้ง เพื่อให้นักศึกษาได้เห็นแนวทางในการประกอบอาชีพ จากการศึกษาดูงานในสถานประกอบการ นักศึกษาได้เพิ่มพูนทักษะและประสบการณ์เฉพาะด้านในการเรียนวิชาสัตวศาสตร์ สามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ คือ สามารถปฏิบัติได้จริง จะเห็นได้จากโครงการหารายได้ระหว่างเรียนของนักศึกษา แผนกวิชาสัตวศาสตร์จากอดีตจนถึงปัจจุบัน การจัดการเรียนรู้ให้กับนักศึกษาผ่านกิจกรรมต่างๆ ทำให้มุมมองของเด็กเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมจากที่เคยเรียนแต่ในห้องเรียนเพียงอย่างเดียว ได้ไปสัมผัสการเรียนรู้ที่เป็นจริง มีการพูดคุยร่วมกับเจ้าของฟาร์ม เกษตรกร และสรุปบทเรียนหลังทำกิจกรรมทุกครั้ง ทำให้เกิดรูปแบบการเรียนรู้ที่สนุกและอยากสืบค้นต่อ ทำให้เด็กเกิดความเปลี่ยนแปลงทั้งด้านความคิดและพฤติกรรมในทางที่ดีขึ้น รับรู้ถึงเป้าหมายของชีวิตของตนเองอย่างชัดเจน

2.5 ปัจจัยและเงื่อนไขในการจัดกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนสาขาวิชาสัตวศาสตร์

- ครู ครูพี่เลี้ยง หากครูมีความเข้าใจและจัดกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ช่วยให้เกิดการเรียนรู้อย่างชัดเจน
- หลักสูตรที่เอื้อต่อการเรียนรู้ จะช่วยจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสม
- กระบวนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีขั้นตอน ปรับเปลี่ยนตามความเหมาะสม และการประเมินพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง จะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้
- ตัวนักเรียนเอง มีความพร้อมหรือไม่ หากไม่มีควรจัดกิจกรรมสร้างแรงจูงใจให้เข้ามาเรียนรู้ และกิจกรรมที่สร้างแรงบันดาลใจในอาชีพเกษตรให้แก่นักศึกษาได้เข้ามาเรียนรู้
- สถานฐานะ เศรษฐกิจ ครอบครัว ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน การสร้างความเข้าใจในสาขาอาชีพเกษตร จะช่วยส่งเสริมให้นักศึกษามีความภาคภูมิใจและเข้าใจเป้าหมายชีวิตของตนเองชัดเจนขึ้น
- เพื่อน เป็นสิ่งสำคัญในช่วงวัยนี้ บางครั้งตัดสินใจเลือกเรียนตามเพื่อน จะทำอย่างไรให้เพื่อนเข้าใจกระบวนการเรียนรู้และเข้ามาฝึกทักษะด้านต่างๆ ผ่านการทำกิจกรรม ซึ่งจะส่งผลให้ได้รับประสบการณ์ชีวิตที่ดี และพัฒนาสู่ผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพในระยะต่อไป
- สภาพในวิทยาลัยฯ บรรยากาศในการเรียนรู้ หากมีการลดหย่อนกฎ กติกาในบางเรื่องเพื่อให้เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก จะช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ที่ดี มีศักยภาพ เมื่อเด็กกล้าคิด กล้าแสดงออก จะลดภาระหน้าที่ของครูลง เนื่องจากเด็กสามารถคิด วิเคราะห์ และดำเนินการในบางเรื่องได้ด้วยตนเอง
- ทรัพยากร ชุมชน และแหล่งเรียนรู้ที่มีอย่างเพียงพอในพื้นที่ หากมีการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสม ให้ความรู้เกี่ยวกับท้องถิ่น จะช่วยให้เด็กเกิดความเข้าใจในบริบทพื้นที่ สำนึกรักชุมชนจะเกิดขึ้นจากความภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตนเอง และต้องการพัฒนา / สร้างอาชีพอยู่ในชุมชนท้องถิ่นมากกว่าพื้นที่อื่น

2.6 รูปแบบกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับเป้าหมายชีวิตของนักเรียนสาขาวิชาสัตวศาสตร์

- เรียนจริงปฏิบัติจริง ในสถานศึกษา มีการออกฝึกงานในสถานประกอบการ 2-4 เดือน แยกในแต่ละรายวิชา โดยอิสระ คือการเรียนรู้ในห้องเรียนควบคู่กับการเรียน แบบปฏิบัติจริง ให้นักศึกษาปฏิบัติเองเลยว่าที่เราเรียนมาสามารถที่จะปฏิบัติได้จริงหรือไม่

- เรียนจริงปฏิบัติจริง ในสถานศึกษา มีการรวมกลุ่มเพื่อจัดตั้งบริษัทจำลองเพื่อประกอบธุรกิจทางด้านวิชาการ โดยไม่ต้องออกฝึกงานในสถานประกอบการ 4-8 เดือน แยกในแต่ละรายวิชาโดยอิสระ

- เรียนจริงปฏิบัติจริงโดยมีนักเรียนร่วมวางแผนในการเรียนรู้ตั้งแต่ต้นมีการร่วมกำหนดวิธีการเรียนรู้เลือกวิธีการเรียนรู้ได้ตามเป้าหมายของตนเองให้สอดคล้อง เรียนรู้ พัฒนาการไปตามธรรมชาติของตนเองบนฐานความพร้อมของแต่ละบุคคล เรียนรู้ไปตามกระบวนการพัฒนางาน พัฒนาค้น บนความถนัด พื้นฐานเดิมของผู้เรียนอย่างไม่แยกส่วน ชัดเจนเป็นรูปธรรม โดยก่อนที่จะเริ่มต้นต้องการกระบวนการสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ ประเมินผลตามสภาพจริงเป็นระยะๆ อย่างต่อเนื่อง ตามกระบวนการเรียนรู้

ถ้าต้องการให้เกิดผลควรแก้ที่หลักสูตร ในระหว่างที่ยังไม่ได้แก้หลักสูตรครูสามารถสอดแทรกกระบวนการในวิชาเรียนต่างๆ ได้ และควรมีกิจกรรมเสริมและจัดกระบวนการให้นักเรียน ที่เอาไปสอดคล้องกับกิจกรรมของนักเรียนโดยการทำอย่างต่อเนื่อง

บทที่ 3
การวิเคราะห์ผล

3.1 กระบวนการดำเนินงาน

กระบวนการดำเนินกิจกรรมของโครงการรูปแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับเป้าหมายชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพของนักเรียนสาขาวิชาสัตวศาสตร์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรี สรุปได้ดังนี้

กิจกรรม	กระบวนการ	ผลการดำเนินงาน
1.กิจกรรมการประชุมคณะทำงาน	-การประชุมกลุ่มย่อย	เพื่อวางแผนการดำเนินงาน และสรุปบทเรียนหลังทำกิจกรรม ตลอดจนรับทราบความคืบหน้าของโครงการร่วมกัน
2.กิจกรรมประชาสัมพันธ์และสร้างความเข้าใจโครงการ	-ใบสมัครเข้าร่วมโครงการ -เปิดเวที	มีการสร้างความเข้าใจทั้งคณะครูและนักเรียนที่มีความสนใจผ่านกิจกรรมต่างๆ ทำให้มีผู้ที่สนใจเข้าร่วมโครงการ
3. กิจกรรมศึกษาเรียนรู้ดูงานเพื่อสร้างแรงบันดาลใจและพัฒนาแนวทางการดำเนินงานศึกษา	-ดูงานจากเจ้าของสถานประกอบการ	ทำให้เด็กได้เรียนรู้และสัมผัสประสบการณ์ตรง ชีวิตจริงในการประกอบอาชีพเกษตรกรรมทั้งพืชและสัตว์ และเกิดแรงบันดาลใจในทางบวกกับอาชีพเกษตรกรรมว่าจะสามารถเลี้ยงชีวิตให้ยั่งยืนได้
4. กิจกรรมการเก็บรวบรวมวิเคราะห์ และสรุปผลการดำเนินงาน	-แบบสอบถาม -การสัมภาษณ์ -การสรุปบทเรียนหลังทำกิจกรรม	เก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐาน ความต้องการ ทักษะคิดในการเรียนเกษตรของนักเรียน ครู และผู้เกี่ยวข้อง เป้าหมายชีวิตของนักเรียนสาขาวิชาสัตวศาสตร์ การจัดการศึกษาตลอดจนปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนสาขาวิชาสัตวศาสตร์จากอดีต ถึง ปัจจุบัน ตลอดจนปัจจัยและเงื่อนไขในการจัดกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนสาขาวิชาสัตวศาสตร์
5. การวิเคราะห์ปัจจัยและเงื่อนไขในการจัดกระบวนการเรียนรู้และกำหนดรูปแบบ	-การประชุมกลุ่มย่อยของคณะทำงาน	ทราบรูปแบบในการจัดกระบวนการเรียนรู้ภายใต้ข้อจำกัดที่มีอยู่ 3 รูปแบบ ได้แก่

6. ดำเนินการใช้กระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับเป้าหมาย	-กิจกรรมค่ายอาสา	ทดลองทำกิจกรรมค่ายอาสาของนักเรียน วิทย. กาญจนบุรี ต่อโรงเรียนต่างๆ ในจังหวัดกาญจนบุรี และหากจะทดลองทำให้ครบทั้ง 3 รูปแบบในระยะต่อไป (ต่อยอดเมื่อโครงการเสร็จสิ้น)
--	------------------	---

จากกิจกรรมการดำเนินงานของทีมวิจัยทั้ง 6 กิจกรรม มุ่งเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมผ่านกิจกรรมต่างๆ ได้แก่ การประชุมกลุ่มย่อย การศึกษาดูงาน การเก็บรวบรวมข้อมูล การสรุปวิเคราะห์ข้อมูล การสรุปบทเรียนหลังทำกิจกรรมทุกครั้ง เป็นต้น โดยมุ่งเน้นการเข้าค่ายเป็นหลัก ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ทีมวิจัยและผู้เข้าร่วมรู้สึกว่ามีกิจกรรมใหม่ๆ ให้เขาเรียนรู้ได้ ผ่านการฝึกและลงมือปฏิบัติจริง ตลอดจนเป็นการได้สัมผัสประสบการณ์ตรง ทำให้ทีมวิจัยมีความสุข เกิดกระบวนการเรียนรู้แม้ว่าบางเรื่องเป็นสิ่งที่รอบข้างแต่ไม่เคยได้สัมผัสหรือให้ความสนใจมาก่อน แต่เมื่อมีกระบวนการชวนพูดชวนคุยแลกเปลี่ยนกับเพื่อนๆ ทำให้มองสิ่งรอบข้างอย่างเป็นระบบได้ ใช้กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลก่อนที่จะลงมือทำงานใดๆ และตัดสินใจค้นหาทางเลือกแก้ไขปัญหามานพื้นฐานของข้อมูลที่มีอยู่ เมื่อทำแล้วประสบความสำเร็จทำให้ทีมวิจัยได้ขยายผลสู่การจัดค่ายอาสาให้กับโรงเรียนในท้องถิ่นรอบข้างวิทยาลัยเป็นการประชาสัมพันธ์ระหว่างวิทยาลัยกับชุมชน ชุมชนเข้าใจวิทยาลัยมากขึ้น จากเดิมที่ไม่เข้าใจการเรียนการสอนของนักเรียน ส่งผลให้ผู้ปกครองมีความภาคภูมิใจที่ลูกหลานของตนเองได้เรียนในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรี และวิทยาลัยได้ใกล้ชิดกับชุมชน สามารถส่งนักเรียนเข้าร่วมเรียนรู้หรือฝึกงานร่วมกับชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.2 ผลการดำเนินงาน

จากการดำเนินงานของโครงการพบว่า ข้อมูลพื้นฐาน ความต้องการ ทักษะคิดในการเรียนเกษตรของนักเรียน ครู และผู้เกี่ยวข้อง ได้แก่ นักเรียนมองว่าเรียนเกษตรเพราะเรียนง่าย พ่อแม่ผู้ปกครองทั้งหลายส่งลูกมาไม่อยากให้ลูกมาเรียนที่วิทยาลัยเกษตร เพราะกลัวลูกจะลำบากเหมือนพ่อแม่ ซึ่งมีความคิดตรงข้ามกับครูที่มองว่าการเรียนเกษตรเป็นการเรียนที่สามารถพึ่งพาตนเองได้จากการทำการเกษตร เพราะการเรียนเกษตรเป็นการเรียนแบบผสมผสานคือเรียนแบบปฏิบัติจริงๆ ทำกันจริงจะช่วยให้สามารถเรียนรู้และจดจำได้ดีกว่า เป็นต้น ทำให้เด็กส่วนใหญ่ไม่ทราบเป้าหมายในชีวิตว่าเรียนทำไม เพื่ออะไร และจะก้าวเดินต่อไปอย่างไร บางคนต้องออกระหว่างการเรียน บางคนไปมีครอบครัวทั้งที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ

เมื่อทีมวิจัยทำการสำรวจเก็บรวบรวมข้อมูลถึงเป้าหมายชีวิตของนักเรียนสาขาวิชาสัตวศาสตร์ พบว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาไปแล้วต้องการประกอบอาชีพการเกษตรส่วนตัวที่ภูมิลำเนา ทำงานบริษัท สถานประกอบการเอกชน และรับราชการ นักวิชาการ ซึ่งจะสำเร็จตามเป้าหมายที่ต้องการควรมีการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้เด็กคิด วิเคราะห์ และตัดสินใจได้จากข้อมูลที่มีอยู่ ผ่านการจัดกระบวนการเรียนรู้รูปแบบใหม่ที่ส่งเสริมการเรียนรู้จากประสบการณ์จริงและสรุปบทเรียนหลังการเรียนรู้ทุกครั้ง ทดแทนการเรียนรูปแบบเดิมที่มุ่งเน้นการเรียนในห้องเรียนและมีการฝึกงานเพียง 15 หน่วยกิต จากการเรียนทั้งหมด 86 หน่วยกิต โดยนักเรียนที่เป็นทีมวิจัยได้สะท้อนว่าต้องการการเรียนรู้นอกห้องเรียนต่อในห้องเรียนคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 60 : 40 โดยการจัดการเรียนรู้ควรให้สอดคล้องกับครู ครูที่เลี้ยง หลักสูตรการเรียนการสอน กระบวนการจัดการเรียนรู้ สภาพฐานะ เศรษฐกิจ

ครอบครัว เพื่อน สภาพในวิทยาลัยฯ บรรยายภาสในการเรียนรู้ ทรัพยากร ชุมชน และแหล่งเรียนรู้ ตลอดจนตัวนักเรียนเอง

ดังนั้น หากต้องการสร้างกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับเป้าหมายชีวิตของนักเรียนสาขาวิชาสัตวศาสตร์ ควรจัดกระบวนการเรียนรู้ 3 รูปแบบหลัก คือ 1) เรียนจริงปฏิบัติจริงในสถานศึกษา มีการออกฝึกงานในสถานประกอบการ 2-4 เดือน แยกในแต่ละรายวิชา โดยอิสระ 2) เรียนจริงปฏิบัติจริงในสถานศึกษา มีการรวมกลุ่มเพื่อจัดตั้งบริษัทขนาดย่อมเพื่อประกอบธุรกิจทางด้านวิชาการ โดยไม่ต้องออกฝึกงานในสถานประกอบการ 4-8 เดือน แยกในแต่ละรายวิชาโดยอิสระ และ 3) เรียนจริงปฏิบัติจริงโดยมีนักเรียนร่วมวางแผนในการเรียนรู้ตั้งแต่ต้นมีการร่วมกำหนดวิธีการเรียนรู้ เลือกวิธีเรียนรู้ได้ตามเป้าหมายของตนเองให้สอดคล้อง เรียนรู้พัฒนาการไปตามธรรมชาติของตนเองบนฐานความพร้อมของแต่ละบุคคล เรียนรู้ไปตามกระบวนการพัฒนางานพัฒนาคน บนความถนัด พื้นฐานเดิมของผู้เรียนอย่างไม่แยกส่วน ชัดเจนเป็นรูปธรรม โดยก่อนที่จะเริ่มต้นต้องการกระบวนการสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ ประเมินผลตามสภาพจริงเป็นระยะๆ อย่างต่อเนื่อง ตามกระบวนการเรียนรู้

โครงการนี้สามารถตอบโจทย์วิจัยที่ว่า นักเรียนสาขาสัตวศาสตร์มีความคิดเห็นเกี่ยวกับเป้าหมายในชีวิตของตนเองอย่างไร กระบวนการส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนสาขาสัตวศาสตร์มีเป้าหมายชีวิต ควรทำอย่างไร และรูปแบบกระบวนการเรียนการสอนในปัจจุบันมีความสอดคล้องกับเป้าหมายในชีวิตของนักเรียนหรือไม่ ควรเพิ่มเติมกระบวนการเรียนรู้ใดที่ส่งเสริมศักยภาพให้เหมาะสมกับเป้าหมายชีวิตของนักเรียนสาขาสัตวศาสตร์ หากต้องการให้เกิดรูปธรรมควรดำเนินการทดสอบทั้ง 3 รูปแบบต่อ เพื่อสรุปวิเคราะห์ผลออกมาว่าวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรีควรจัดหลักสูตรรูปแบบใดที่เอื้อต่อการใช้ชีวิตอย่างยั่งยืนของนักเรียนนักศึกษาในชุมชนท้องถิ่นต่อไป

แต่เนื่องจากข้อจำกัดของนักศึกษาที่ต้องจบการศึกษาและแยกย้ายออกไปประกอบอาชีพ และเงื่อนไขเรื่องเวลาการดำเนินงาน โครงการจึงไม่ได้มีการทดลองทดสอบทั้ง 3 รูปแบบต่อเนื่อง มีเพียงการปรับใช้กระบวนการรูปแบบที่ 3 คือ กระบวนการเสริมสร้างการเรียนรู้ผ่านการทดลองทำด้วยตนเอง ทำให้นักเรียนเข้าใจว่าเป้าหมายของชีวิตตนเองตั้งแต่เข้ามาเรียนเริ่มต้นมีความชัดเจนขึ้น ทำให้มีความมุ่งมั่นว่าตนเองต้องการเรียนรู้เรื่องใด ส่งผลต่อแรงบันดาลใจในการเรียนที่วิทยาลัย และมีผลต่อคุณภาพชีวิตของตนเองทั้งที่บ้านและที่วิทยาลัย ตัวอย่างได้แก่ นายยุทธนา ยอดแก้ว เป็นทีมวิจัยที่แต่เดิมเป็นเด็กเกร ซิ่งมอเตอร์ไซด์ในหมู่บ้านทุกวัน ไม่เคยช่วยพ่อแม่ทำงาน เมื่อมีโครงการนี้เข้ามาที่วิทยาลัย กระบวนการดำเนินงานและกิจกรรมของโครงการช่วยสร้างการเรียนรู้ ทำให้เขาอยากรู้ว่าทีมวิจัยเขาทำอะไรกัน ทำวิจัยแล้วได้อะไร เขาจึงพาตนเองเข้าร่วมดำเนินโครงการ ทำกิจกรรมทำให้มีความจดจ่อกับงานที่ทำ ไม่มีเวลาไปเกรและซิ่งมอเตอร์ไซด์ และเมื่อทำกิจกรรมเพิ่มขึ้นในแต่ละกิจกรรมจะมีการสอดแทรกการสร้างเสริมศักยภาพ ได้แก่ การอบรมงานพลังกลุ่มและความสุข การเก็บรวบรวมข้อมูล การสรุปและวิเคราะห์ข้อมูล การแลกเปลี่ยนกับเครือข่ายเพื่อนๆ จากวิทยาลัยอื่น เป็นต้น ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่หลากหลาย ปัจจุบันกลายเป็นทีมวิจัยหลัก สามารถนำมาปรับใช้กับการเรียน ส่งผลให้มีผลการเรียนที่ดีขึ้นจากการผ่านการทำงานอย่างเป็นระบบ กล้าคิด กล้าแสดงออก และมีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนว่าเขาจะประกอบอาชีพปลูกต้นไม้ขายที่บ้านในจังหวัดกาญจนบุรี และช่วยพ่อแม่ขายของที่บ้าน ไม่จำเป็นต้องไปเป็นลูกจ้างหรือรับราชการ และมั่นใจว่าจะเป็นอาชีพที่สามารถเลี้ยงตนเองได้อย่างยั่งยืน เพราะพื้นฐานส่วนตัวเป็นคนชอบต้นไม้

นอกจากนี้ยังมีตัวอย่างของนายโม (ไม่มีนามสกุล) เป็นนักศึกษาที่เป็นชาวด้าว อาศัยอยู่แถวเขื่อนศรีนครินทร์ จังหวัดกาญจนบุรี ได้รับโอกาสเข้ามาเรียนในวิทยาลัยหลักสูตรทวิภาคี คือ มุ่งเน้นการฝึกงานมากกว่าการเรียนในห้องเรียน หลังจากที่เขาเข้าร่วมกระบวนการดำเนินงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นของทีมวิจัย ทำให้เขามีวิธีการคิดอย่างเป็นระบบเพิ่มขึ้น สามารถนำรูปแบบการเข้าร่วมกิจกรรมไปใช้ในการฝึกงาน และมองว่ามีทางออกในการประกอบอาชีพเลี้ยงตัวเองได้จริง จากเดิมที่ไม่มีหนทางเพราะคิดว่าตนเองเป็นชาวด้าว และไม่มีบัตรประชาชน จากเดิมที่เป็นคนมีความมุ่งมั่นอยู่แล้ว ช่วยส่งเสริมให้มีเป้าหมายชัดเจนขึ้น นำกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูล ไปใช้กับการฝึกงานและนำกระบวนการวิจัยไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม ทำให้เขามีชีวิตอย่างมีความสุข มีพลังใจที่จะต่อสู้กับปัญหาต่างๆ ได้ต่อไป

บทที่ 4

บทเรียนที่ได้จากการดำเนินงาน

4.1 กระบวนการเรียนรู้ที่ได้จากการทำงานวิจัย

1. การพูดคุย ในกลุ่มครูเอง ของ วชท.กาญจนบุรี ยังน้อย ขาดเวทีที่เป็นกระบวนการจึงทำให้เกิดช่องว่างในการเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมร่วมกับนักศึกษา มีหลายส่วนที่เหลื่อมล้ำทางความคิด ไม่ประสานเป็นหนึ่งเดียวกัน ไม่มีเวทีพูดคุยกันจริงจัง ส่วนใหญ่การสื่อสารกันโดยทางโทรศัพท์เฉพาะเรื่อง ทำให้น้ำหนักของการพูดคุยก็เบาลง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญยิ่งในการสนทนา การได้นั่งลงเห็นหน้าเห็นตากันในวงสนทนาจริง จึงมีน้ำหนักกว่าการสื่อสารโดยผ่านสื่อใดๆ ต้องเปลี่ยนรูปแบบการพูดคุย วางแผนเรื่องเวลา สถานที่ ชักชวนให้เกิดเวทีอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

2. การพูดคุยกับนักศึกษาเองก็มีอย่างต่อเนื่อง แต่มีนักศึกษาเพียงจำนวนหนึ่งเท่านั้นที่มาอย่างสม่ำเสมอ ส่วนใหญ่ก็เปลี่ยน ผลัดกันมา ทำให้บางคนหลุด ขาดความต่อเนื่องไป หลายคนที่มีภารกิจเข้ามาจึงให้หลุดจากกลุ่มไปโดยปริยาย โดยครูอาจจะขาดกระบวนการแก้ปัญหาในส่วนนี้ ทำให้นักศึกษาหายไปจากกลุ่ม อาจต้องวางแผนพูดคุยปัญหากับนักวิจัยครูและนักศึกษาร่วมกันคิดในประเด็นนี้ด้วย

3. ในด้านการเรียนรู้ พบว่า อารมณ์ฐานความรักและความไว้วางใจจะเอื้อต่อการเรียนรู้ แต่ถ้าเมื่อใดที่มีสติและสมาธิ จึงเป็นอิสระในการเรียนรู้ สามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในทางตรงกันข้ามความระแวงกลัวก็ปิดกั้นการเรียนรู้ได้ ทำให้หมดโอกาสที่จะก้าวหน้าพัฒนาตนเองต่อไป คิดอยู่ในร่องอรรถเดิมๆ ทำอย่างไรให้สภาวะอย่างนี้หลุดพ้นอาจต้องนำประเด็นมาพูดคุยกันให้ชัดเจนทั้งครูและนักศึกษา

4. นักศึกษาชุดใหม่ที่เข้ามาด้วยการชักชวนของแกนนำทีมวิจัย มีความสนใจดีที่จะพัฒนาตนเองได้ดี ซึ่งเกิดขึ้นเพราะพวกเราเคยมีแนวคิดอยากที่จะเปลี่ยนแปลงพัฒนา กิจกรรม ออกท.ไปด้วย จึงไปชวนเพื่อนมา ณ ตอนนี้อย่างที่ได้จากการเข้าทำกิจกรรม 2-3 ครั้ง ตัวเขาสนใจ แต่ทีมวิจัยจะอย่างไรให้เขาได้กระบวนการนี้คิดตัวเขาอยู่ ซึ่งทีมวิจัยต้องหากระบวนการให้เขาเรียนรู้ตลอดกระบวนการอย่างต่อเนื่อง

5. การขยายผลและประชาสัมพันธ์กระบวนการในการทำงานที่เป็นจุดอ่อนมาก ไม่เคยเป็นรูปธรรม ไม่มีการวางแผนในเรื่องนี้ ทำให้คนอื่นในวิทยาลัยฯ ขาดการได้รับรู้ จึงจำเป็นต้องวางแผนคิดหากระบวนการเผยแพร่ในวิทยาลัยฯ ซึ่งนักศึกษาชุดใหม่ก็ได้วางแผนคิดจัดบอร์ดนำเสนอกิจกรรมที่ได้มาร่วมพัฒนาตนเอง หรืออาจใช้รูปแบบอื่นๆ ที่ไม่เหมือนเดิม

6. ครู เกิดการเรียนรู้อย่างลึกซึ้งต่อกระบวนการในการจัดการเรียนรู้ที่สามารถกระตุ้นการตอบสนอง ผู้เรียนได้อย่างชัดเจนต้องมาจากความต้องการ มาจากเป้าหมายจริงๆ ของผู้เรียน ซึ่งต้องร่วมกัน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้กำหนดเองตามความต้องการ หาวิธีวางแผนในการหาความรู้ ประสบการณ์เองตามเหมาะสม อันก่อให้เกิดความเป็นเจ้าของ ร่วมประเมินเอง ร่วมรับผิดชอบอย่างแท้จริง การพัฒนาด้วยตัวเองก็จะเกิดขึ้นด้วยตนเอง เป็นการขับเคลื่อนจากภายใน

7. นักเรียนเกิดพลังในการเรียนรู้อย่างแท้จริง เพราะเป็นเรื่องของตนเอง พัฒาตนเองอย่างแท้จริง เรียนรู้กระบวนการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับ ชีวิตจริงคือการทำงานร่วมกับหมู่คณะ

8. ผู้บริหาร เปิดโอกาสให้เต็มที่ในการนำกระบวนการทางการวิจัยมาใช้ในการพัฒนางานพัฒนาองค์กร เพื่อมุ่งให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีต่อนักเรียนนักศึกษา และต่อสถาบันการศึกษาให้ดียิ่งขึ้น แม้ผู้พบเห็นทั่วไป

4.2 ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากการทำงานวิจัย

4.2.1 ครู

1. ครูเปลี่ยนแปลงเจตคติในการจัดการเรียนรู้ ไม่ต้องคอยควบคุมแบบไม่ต้องคอยบงการสั่งสอนพร้อมจึงลงมือเสียเวลา ต้องหันมาจัดสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ไปพร้อมๆ กัน บนสถานการณ์ที่ไม่พร้อม/ปัจจัยจำกัดเท่าที่มี ผู้เรียนจะได้เป็นตัวกำหนดปัจจัยเองว่ายังขาดเหลืออะไรอยู่บ้างจะได้ไขว่คว้าหามาเพิ่มเติม

2. ครูตระหนักถึงคุณค่าของตนเองต่อการจัดการเรียนรู้เกษตร บางท่านที่เข้าร่วมกระบวนการเริ่มมีการปรับการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นการจัดการเรียนรู้ไปในทุกวิชาเรียน ทำให้เด็กมีรูปแบบการเรียนรู้ที่กว้างขวาง และส่งผลต่อพัฒนาการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง โดยไม่ต้องรอทำกิจกรรมของโครงการ แต่นำรูปแบบไปใช้ในการเรียนการสอนที่ทำอยู่ มีความสุขมากขึ้นเมื่อเห็นเด็กได้มีการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น

3. ขยายผลสู่การผลักดันการจัดหลักสูตรใหม่ ที่มุ่งเน้นกระบวนการเรียนรู้หรือฝึกปฏิบัติมากกว่าการเรียนรู้จากตำราเรียน เพื่อช่วยให้นักศึกษามีเป้าหมายของชีวิตที่ชัดเจนในทุกๆ สาขาวิชา และมีความภาคภูมิใจกับการเรียนรู้ในวิทยาลัยฯ

4.2.2 นักเรียน

1. นักเรียนเปลี่ยนแปลงเจตคติในการเรียนรู้ ไม่ค่อยเรียนรู้เฉพาะในห้องเรียนตามครูป้อนให้ พยายามไขว่คว้าหาความรู้นอกห้องเรียนควบคู่กับการเรียนปกติ ทำให้เห็นโลกที่เป็นจริง ได้เรียนรู้บริบทชุมชน จากผู้ที่เกี่ยวข้องรอบด้านทั้งครู ผู้ปกครอง เจ้าของสถานประกอบการ และเกษตรกรทั่วไป ทำให้มีความเข้าใจสถานการณ์ ปัญหาและการแก้ไขปัญหา และความเป็นจริงเพิ่มขึ้น

2. นักเรียนตระหนักถึงคุณค่า ความสำคัญของตนเองต่อการเรียนรู้เกษตร มีความภาคภูมิใจในอาชีพเกษตร และรู้เป้าหมายของชีวิตว่าการทำอาชีพเกษตรจะสามารถเลี้ยงชีพได้อย่างยั่งยืน ส่งผลต่อแรงบันดาลใจในการประกอบอาชีพเกษตรสาขาที่ตนเองสนใจเมื่อจบการศึกษา ได้แก่ การปลูกต้นไม้ขาย การประกอบอาชีพเกษตรกรรมในที่ทำกินของตนเอง เป็นต้น

3. กระบวนการเรียนรู้ที่เด็กนักเรียนได้เข้าร่วมทำกิจกรรม ส่งผลให้เด็กที่เกรงหันมาใช้เวลาวางอย่างมีประโยชน์ ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมจากการเที่ยวเล่น ขับรถมอเตอร์ไซด์ซิ่ง มาทำกิจกรรมแทน เพราะต้องการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ที่ไม่เคยมีหรือรู้มาก่อน เกิดการเปลี่ยนแปลงความคิดและการเรียนรู้ หันมาสนใจการเรียนรู้เพิ่มขึ้น เกรดเฉลี่ยจากประมาณ 1.5 เพิ่มขึ้นเป็น 2.5

4. นักเรียนชุดใหม่ที่เข้ามาเรียนรู้ร่วมกับทีมวิจัยโดยไม่ได้อยู่ในสาขาวิชาสัตวศาสตร์ ก็มีความเข้าใจเป้าหมายชีวิตของตนเองอย่างชัดเจน ตลอดจนมีการขยายผลสู่การนำกระบวนการเรียนรู้ของโครงการไปใช้ในการจัดทำกิจกรรม อกท.รุ่นใหม่และกิจกรรมค่ายในวิทยาลัยฯ

5. เด็กได้เรียนรู้กระบวนการในการทำงานและได้เรียนรู้ถึงใจคนอื่น เมื่อก่อนเด็กไม่ได้มองถึงคนอื่น แต่เมื่อเข้าตรงนี้ได้ความมีน้ำใจและคุณธรรมมากขึ้น เด็กได้มีความเป็นผู้นำและได้มีการแสดงออกมากขึ้น ได้แสดงออกถึงความเป็นตัวของเด็กเอง

4.2.3 ผู้ที่เกี่ยวข้อง

1. ผู้ปกครองที่เห็นพฤติกรรมของลูกเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น มีความภาคภูมิใจในตัวลูก และยินดีกับการเปลี่ยนแปลงในเชิงบวกของลูก
2. เกษตรกรหรือเจ้าของสถานประกอบการที่ร่วมเรียนรู้การทำกิจกรรมของวิทยาลัย มีความเข้าใจและให้ความร่วมมือกับกระบวนการเรียนการสอนของวิทยาลัยเพิ่มขึ้น มีมุมมองที่ดีต่อนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรี
3. เกิดโครงการและกิจกรรมอย่างต่อเนื่องจากวิทยาลัยฯ ผู้สังคมและบริบทใกล้เคียงในจังหวัดกาญจนบุรี ทำให้มีการประชาสัมพันธ์การเรียนการสอนของวิทยาลัยฯ อย่างต่อเนื่อง ซึ่งอาจจะส่งผลให้เกิดเครือข่ายภายในจังหวัดได้อย่างเป็นรูปธรรม
4. เกิดเป็นเครือข่ายที่ดีกับชุมชนบริเวณโดยรอบ เพราะสื่อการเรียนการสอนของนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรฯ สามารถจะเผยแพร่ความรู้ให้กับเกษตรกรทั่วไป ที่ไม่มีความรู้ทางการศึกษาได้สามารถแก้ปัญหาได้ตรงจุด กับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชนท้องถิ่น และสร้างความเป็นมิตรที่ดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน
5. จากการเปิดเวทีพูดคุยและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเกษตรกร เกือบร้อยละเก้าสิบที่อยากส่งเสริมให้ลูกหลานเรียนเกษตร

จากเดิมทัศนคติของนักศึกษา ผู้ปกครอง และครูที่มีต่อนักศึกษามีมุมมองที่แตกต่างกันไปดังที่กล่าวไว้ในบทที่ 2 แล้วนั้น ทีมวิจัยได้นำกระบวนการทำงานอย่างมีส่วนร่วมเข้าไปในทุกกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ การสร้างความเข้าใจโครงการ การเก็บรวบรวมและสรุปวิเคราะห์ข้อมูล การศึกษาเรียนรู้ดูงานเพื่อสร้างแรงบันดาลใจและพัฒนาแนวทางการดำเนินงานศึกษา เป็นต้น ทำให้เด็กได้เรียนรู้และสัมผัสประสบการณ์ตรง ชีวิตจริงในการประกอบอาชีพเกษตรกรรมทั้งพืชและสัตว์ และเกิดแรงบันดาลใจในทางบวกกับอาชีพเกษตรกรรมว่าจะสามารถเลี้ยงชีวิตให้ยั่งยืนได้ การทำกิจกรรมในโครงการช่วยสร้างกระบวนการเรียนรู้ได้ทุกกิจกรรม ทำให้เด็กมีวิถีคิดอย่างเป็นระบบ เกิดความมุ่งมั่นและมีสติในการทำงาน การเรียน และการใช้ชีวิตอย่างมีขั้นตอนเพิ่มขึ้น สำหรับผู้ปกครองที่มีฐานคิดเดิมๆ ต่อวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีก็มีความเข้าใจว่าวิทยาลัยฯ ไม่มีศักยภาพ เรียนจบมาก็ไม่มีงานทำ และไม่อยากให้ลูกหลานลำบาก เนื่องจากผู้ปกครองไม่เข้าใจกระบวนการเรียนการสอนและมองเห็นคุณภาพของนักศึกษาส่วนใหญ่ที่จบมาเป็นอย่างนั้น แต่ทีมวิจัยได้วางแผนให้นักศึกษาได้ไปเรียนรู้ดูงานและสัมผัสกับผู้ปกครองและเจ้าของสถานประกอบการโดยตรง ทำให้ผู้ปกครองได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกับทีมวิจัย มีความเข้าใจกระบวนการเรียนการสอนเพิ่มขึ้น และเมื่อพบว่านักศึกษามีความมั่นใจ สามารถกำหนดเป้าหมายของชีวิตตนเองเมื่อจบการศึกษาได้ พฤติกรรมของลูกดีขึ้น ก็เกิดการเปลี่ยนแปลงความคิดที่ดีต่อการเรียนสาขาวิชาสัตวศาสตร์

ในส่วนของครูมีความเชื่อเดิมว่าวิชาเกษตรกรรมเป็นพื้นฐานสำคัญต่อผู้เรียนและประเทศชาติ หากแต่กระบวนการจัดการเรียนการสอนไม่ได้ถูกปรับปรุงหรือบูรณาการ จึงทำให้นักศึกษาขาดความเข้าใจว่าตนเองเรียนเพื่ออะไร ไม่มีเป้าหมายเมื่อจบการศึกษา แต่เมื่อนำกระบวนการดำเนินงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นมาปรับใช้เพื่อสร้างกระบวนการเรียนรู้ต่อนักศึกษา ได้แก่ การจัดค่ายอาสา การทำกิจกรรมใหม่ๆ และสรุปบทเรียนหลังทำกิจกรรมทุกครั้ง การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกับนักศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น ทำให้เด็กเกิดพัฒนาการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถคิดและทำงานได้ตามเป้าหมาย ครูจึงตระหนักถึงการจัดการกระบวนการเรียนรู้และควรสร้างความเข้าใจเรื่องกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับเป้าหมายชีวิตของผู้เรียนตั้งแต่เริ่มต้น ระหว่างทาง และปลายทางเป็นสิ่งสำคัญ ผ่านการทำกิจกรรมเสริมของนักศึกษาและปรับเปลี่ยนระบบการเรียนการสอนให้

เหมาะสมกับนักศึกษาเพิ่มขึ้น ได้แก่ การเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันและการฝึกงานในสัดส่วนที่มากกว่าการเรียนภาคทฤษฎี จะทำให้ครูสามารถประเมินผลความเข้าใจ / การดำเนินงานผ่านการแสดงความคิดเห็น วิชิต และผลงาน / การเรียนของนักศึกษา เพื่อจะได้หนุนเสริมกระบวนการเรียนรู้แก่นักศึกษาในส่วนที่ผู้เรียนต้องการต่อไปได้อย่างเหมาะสม

4.3 กระบวนการมีส่วนร่วมระหว่างทีมวิจัยและผู้ที่เกี่ยวข้องในการขับเคลื่อนงานวิจัย

กระบวนการมีส่วนร่วมเกิดขึ้นได้จากการที่ทีมงานช่วยกระตุ้น ประชาสัมพันธ์ ให้เกิดความเข้าใจ เห็นคุณค่า เห็นความสำคัญ เห็นประโยชน์ที่เข้าร่วมทำกิจกรรม ชักจูงด้วยกิจกรรมที่ทำขาย สนุกสนาน เปิดโอกาสให้สมาชิกทุกคนได้มีโอกาสแสดงความสามารถอย่างทั่วถึง สมาชิก ชวนกันสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ เป็นกันเอง บนฐานความเข้าใจซึ่งกันและกัน ทีมประสานติดต่อขออนุญาตหัวหน้าหอพัก ผู้ปกครอง ครูผู้สอน และครูพี่เลี้ยงในการเข้าร่วมกิจกรรม จึงส่งผลให้เกิดพลังในการทำงาน ทำให้สมาชิกได้มีโอกาสได้เข้าใจ สัมผัสกระบวนการทำงานที่สามารถพัฒนาตนเอง พัฒนากระบวนการทำงานได้อย่างเหมาะสม มีโอกาสได้เรียนรู้ เข้าใจ ผู้อื่นมากขึ้น ยอมรับผู้อื่นได้มากขึ้น และมีความเสียสละต้ององค์กรเมื่อมีโอกาส เป็นฐานในการให้เสียสละ จิตอาสาเพื่อสังคมมากขึ้น กระตุ้นให้สมาชิกแต่ละคนได้เรียนรู้ ดึงศักยภาพของตนเองออกมา พยายามที่จะแสดงความสามารถ ความดี คุณธรรมของตนเองออกมา เป็นแนวทางในการก้าวเดินเพื่อการพัฒนาต่อไป แต่จะหาอย่างไรให้เกิดการปลูกฝังสิ่งที่ดีอย่างยั่งยืนสู่นักศึกษารุ่นต่อไปได้อย่างเหมาะสม

4.4 ข้อคิดเห็น ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะต่องานวิจัย

- งานวิจัยสอนอะไรเราหลายอย่างในการเรียนรู้ นับได้ว่าในการเรียนรู้ของงานวิจัยเราเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องและไม่มีที่สิ้นสุด ยิ่งเราทำงานวิจัยมากเท่าใด เราจะพบว่ายังมีความรู้อีกมากที่เรายังไม่รู้ซึ่งเป็นแรงผลักดันให้เราต้องสานต่องานวิจัยเพื่อหาความรู้อย่างต่อเนื่อง จึงอยากให้มีการทำงานวิจัยอย่างต่อเนื่อง เพื่อประโยชน์แก่นักศึกษาที่สนใจอยากที่จะพัฒนาตัวเอง และเกินประโยชน์ต่อสังคมอย่างต่อเนื่อง
- ในการออกค่ายหรือการทำงานวิจัยแต่ละครั้ง ควรมีการสรุปเป็นรูปเล่มผลงานขององค์กรเก็บไว้เพื่อเป็นสื่อและแนวทางการเรียนรู้ของนักศึกษา ครู บุคลากรทั่วไปที่สนใจอย่างจะศึกษากระบวนการทำงานวิจัย
- ควรมีการประชาสัมพันธ์ รับสมัครสมาชิก การเผยแพร่ การจัดบอดเพื่อเป็นการ กระจายข้อมูลข่าวสารของงานวิจัยให้กับนักศึกษา และครูอาจารย์ทราบการเคลื่อนไหวของการทำงานของทีมวิจัยอย่างต่อเนื่อง

4.5 ปัญหา / อุปสรรค

- ทีมวิจัย ขาดการประสานงานกันอย่างต่อเนื่อง ชัดเจน ในกระบวนการดำเนินงาน การเขียนรายงาน ขาดการสานต่อเมื่อเปลี่ยนบุคคลในการทำงาน (นักเรียนชุดเก่ากับนักเรียนชุดใหม่)
- เวลาในการดำเนินงานและการทำกิจกรรมการประชุมไม่ชัดเจน ไม่ตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแผนงาน เนื่องจากมีข้อจำกัดเรื่องเวลา กฎ กติกาของเด็กรุ่นที่อยู่นอก ทำให้มีเวลาไม่เพียงพอ และเป็นอุปสรรคต่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ ทำให้ขาดความต่อเนื่อง
- ขาดการประชาสัมพันธ์ให้คณะครูและผู้ที่เกี่ยวข้องเข้าใจหรือรับทราบการทำกิจกรรมอย่างทั่วถึง ทำให้ไม่ได้รับความร่วมมือในบางส่วน ทำให้เด็กเกิดความลำบากใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรม และออกจากโครงการในที่สุด

ภาคผนวก

โครงการรูปแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับเป้าหมายชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพของ
นักเรียนสาขาวิชาสัตวศาสตร์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรี มีภาคผนวก ดังนี้

- ก. สรุปรายงานการประชุม
- ข. ผลงานจากโครงการวิจัย

รายงานการจัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์โครงการรูปแบบกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับเป้าหมายชีวิต
 อย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรี
 วันจันทร์ที่ 30 ตุลาคม พ.ศ. 2549 ณ คณะวิทยาศาสตร์

รายละเอียดในการทำกิจกรรม ครั้งที่ 1

จำนวนนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมจำนวน	64 คน
ครูจำนวน	6 ท่าน
ผู้เข้าเยี่ยมชม	2 ท่าน
รวม	72 คน

- 18.00 น. ทีมวิจัยกล่าวต้อนรับและแนะนำแก่นำทีมวิจัย
- 18.30 น. ทีมวิจัยเล่าถึงที่มาที่ไปของโครงการงานวิจัยเรื่องรูปแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับเป้าหมายชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษา สาขาวิทยาศาสตร์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรี ระยะที่ 1
- 19.45 น. ทีมแก่นำวิจัยนำเสนอผลงานที่ดำเนินการไปแล้ว พร้อมกับประชาสัมพันธ์โครงการให้สมาชิก ทราบ
- 20.30 น. กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ (1)
- 21.00 น. กิจกรรมตามหาเป้าหมายชีวิต
- 21.30 น. ที่ปรึกษากิจกรรม ออกท. ผอ.ชนินทร์ ด้านพานิช และผอ.คัมภีร์ สายะสนธิพูดคุยกับสมาชิก และนำวิสัยทัศน์ขององค์อุปถัมภ์กิจกรรม ออกท. สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ที่มีต่อกิจกรรม ออกท.มาประชาสัมพันธ์ กล่าวให้กำลังใจในการพัฒนาด้านตนเอง และพัฒนาสังคม
- 22.00 น. กิจกรรมตามหาเป้าหมายชีวิต (ต่อ)
- 22.30 น. กิจกรรมเชื่อมความสัมพันธ์อันดีมิตรและประเมินกิจกรรม-ปิดกิจกรรม

ประเมินผลจากการจัดกิจกรรมครั้งที่ 1

นักเรียนมีความรู้สึกดีส่วนตัวในการเข้าร่วมการทำกิจกรรมทุกชมรมในคณะวิทยาศาสตร์เข้าร่วมโดยสมาชิกชมรมสัตว์ปีกเข้าร่วมมากที่สุดจำนวน 19 คน รองลงมาชมรมประมง 17 คน ชมรมสัตว์ใหญ่ 14 คน และชมรมสัตว์เล็ก 14 คน รวม 64 คน นอกจากนั้นมีครูและผู้เยี่ยมชมสังเกตการณ์อีก 8 ท่าน รวมจำนวน 72 ท่าน และจากการสอบถามพบว่ามีสมาชิกเข้าใจและสนใจเข้าร่วมโครงการเพิ่มมากขึ้นกว่าเดิมอีก 25 คน รวมทั้งหมด 48 คน แต่ก็ยังมีสมาชิกอีกจำนวนหนึ่งที่ยังไม่ชัดเจนและยังไม่สนใจที่จะเข้าร่วมโครงการ

และจากการประเมินหลังการจัดกิจกรรมพบว่า เมื่อพิจารณาตามเป้าหมายในการจัดกิจกรรมครั้งนี้เพื่อการประชาสัมพันธ์โครงการให้สมาชิกทราบ สามารถประสบผลสำเร็จราว 75 % เพราะมีสมาชิกที่เข้าใจ

กิจกรรมประชาสัมพันธ์โครงการรูปแบบกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับเป้าหมายชีวิต
อย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษาสาขาสัตวศาสตร์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรี
วันจันทร์ที่ 30 ตุลาคม พ.ศ. 2549 ณ คณะวิทยาศาสตร์

รายละเอียดในการทำกิจกรรม ครั้งที่ 1

- 17.30 น. ลงทะเบียนนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรม
- 18.00 น. ทีมวิจัยกล่าวต้อนรับและแนะนำแก่นำทีมวิจัย
- 18.30 น. ทีมวิจัยเล่าถึงที่มาที่ไปของโครงการงานวิจัยเรื่องรูปแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่
สอดคล้องกับเป้าหมายชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษา สาขาสัตวศาสตร์ วิทยาลัย
เกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรี ระยะที่ 1
- 19.45 น. ทีมแก่นำวิจัยนำเสนอผลงานที่ดำเนินการไปแล้ว พร้อมกับประชาสัมพันธ์โครงการให้
สมาชิก ทราบ
- 20.30 น. กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ (1)
- 21.00 น. กิจกรรมตามหาเป้าหมายชีวิต
- 21.30 น. ที่ปรึกษากิจกรรม อกท. ผอ.ชนินทร์ คำพานิช และผอ.คัมภีร์ สายะสนธิพูดคุยกับสมาชิก
และนำวิถีทัศน์ขององค์อุปถัมภ์กิจกรรม อกท. สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราช-
กุมารี ที่มีต่อกิจกรรม อกท.มาประชาสัมพันธ์ กล่าวให้กำลังใจในการพัฒนาตนเอง และ
พัฒนาสังคม
- 22.00 น. กิจกรรมตามหาเป้าหมายชีวิต (ต่อ)
- 22.00 น. กิจกรรมเชื่อมความสัมพันธ์ฉันมิตรและประเมินกิจกรรม

สรุปกิจกรรมพัฒนาโครงการ สกว. 24 มกราคม 2550

เข้าร่วมประชุม

1. นายจร พรมา
2. นางสาวนาคยา สร้อยเนียม
3. นางสาวปิยมาศ แพรกเซ็น
4. นายประจวบ เสริมสุข
5. นางสาวสุมิตรา ตำเกาพล

พูดคุยในภาพของกิจกรรมที่ผ่านมา

1. ในการจัดกิจกรรมไม่เป็นไปตามแผนที่วางไว้ เพราะวาระกระบวนการในการวางแผนขาดความชัดเจน น้องๆ ที่รับผิดชอบในการทำกิจกรรมไม่มารับและรายงานความก้าวหน้าในการวางแผนตามแผน 1 ทำให้แกนนำต้องกลับมาเตรียมแผน 2 ในการจัดกิจกรรม แต่พอมาปฏิบัติกลับต้องมาปรับแผน 1 ผสมกับ 2 กลายเป็นแผน 3
- 2.

สะท้อนความรู้สึกละเอียดที่ภาคภูมิใจในการทำกิจกรรมของสมาชิก

1. กล้าที่จะคิดอะไรใหม่ๆ มากขึ้น
2. กล้าพูด กล้าแสดง
3. สามารถนำกิจกรรมได้ดี สั้น ใส่น้อยขึ้น
4. สามารถสร้างบรรยากาศให้สมาชิกมีส่วนร่วมมากขึ้นในการทำกิจกรรม
5. สามารถแก้ไขสถานการณ์เฉพาะหน้าได้
6. กระบวนการทำงานมีการพัฒนามากขึ้น
7. ผู้นำแสดงบทบาทได้ชัดเจน
8. ผู้นำแสดงรับผิดชอบมากขึ้น

สิ่งที่ต้องการพัฒนาเพิ่มขึ้น

1. ควรให้เวลาเพื่อพิจารณาในการวางแผนการจัดกิจกรรมอย่างจริงจังมากขึ้น
2. อยากให้สมาชิกที่ได้รับมอบหมายบทบาทหน้าที่ทำงาน ทำบทบาทให้มากขึ้น
3. การสื่อสาร (การพูด) ให้สื่อความหมายให้ชัดเจนขึ้นเพื่อให้สามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์
4. เน้นการพัฒนาความเป็นผู้นำให้มากขึ้น

สิ่งที่ได้เรียนรู้ในการทำกิจกรรม

1. การพูดคุยกับสมาชิกเพื่อช่วยสร้างบรรยากาศให้สมาชิกได้สนุกสนานในการทำกิจกรรมและเป็นเริ่มต้นกระตุ้นให้สมาชิกได้พัฒนา
2. กระบวนการพัฒนาอย่างจริงจังจะเกิดขึ้น เริ่มที่ตัวเองมีแนวคิดมีใจรักที่จะพัฒนาตนเอง อาจต้องช่วยสร้างสถานการณ์ชักจูง เช่น บุคคลตัวอย่าง คนเก่งประจำวันนี้นักมา ให้เป็นแบบอย่างเพื่อ

กระตุ้นโน้มนำให้สมาชิก อยาก้าว ตามอย่างมั่นใจ สังคมต้องยกย่องให้เกียรติ ให้โอกาสคน
อื่นๆ ได้พัฒนาตามต้องวาง กิจกรรมให้มีแรงกระตุ้นดึงสมาชิกมีใจเห็นด้วย

สรุปผลจากการทำกิจกรรมครั้งที่ 2 24 มกราคม 2550

1. เกิดการพัฒนาในการทำโครงการ
 - พัฒนาความเป็นผู้นำทั้งผู้นำ และสมาชิก
 - เข้าใจบทบาทตนเองมากขึ้น
2. สมาชิกมีความเข้าใจในรายละเอียดของโครงการมากขึ้น
3. มีผู้ประสงค์เข้าร่วมโครงการด้วยความเต็มใจมากขึ้น

ต่อเนื่อง วางแผนนัดหมายครั้งต่อไปเพื่อคัดเลือกตัวแทนแกนนำที่มีความสนใจจริงเข้าโครงการและ
ร่วมไปเข้าประชุมกับวช.ท.อื่นๆ ในวันอังคารที่ 13 กุมภาพันธ์ 2550 เวลา 17.30 น.ที่คณะ
วิทยาศาสตร์

จัดโครงการบุคคลตัวอย่างในวันนี้
ของคณะวิทยาศาสตร์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรี

วัตถุประสงค์

1. เพื่อประชาสัมพันธ์โครงการรูปแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับเป้าหมายชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรี ระยะที่ 1
2. เพื่อส่งเสริมและกระตุ้นบุคคลตัวอย่างที่ทำหน้าที่เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงได้อย่างยอดเยี่ยม
3. เสริมแรงกระตุ้นและผลักดันให้สมาชิกได้เตรียมตนในการพัฒนาต่อไป

กติกา

1. ให้บุคคลที่ได้รับคัดเลือกเป็นบุคคลตัวอย่างงวดที่ผ่านมาเป็นคนคัดเลือกสมาชิกที่มีคุณสมบัติดีเด่นด้านใดด้านหนึ่งเป็นตัวแทน
2. ประชาสัมพันธ์บุคคล

บุคคลตัวอย่างในวันนี้

ของคณะวิทยาศาสตร์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรี

① ชื่อ	ชื่อเล่น
② เกิดวัน ที่ เดือน พ.ศ.	อายุ
สถานที่เกิด	
③ กำลังศึกษาในระดับชั้น	อาจารย์ที่ปรึกษา
④ สิ่งที่น่าสนใจในอดีต	
สิ่งที่สนใจในปัจจุบัน	
⑤ เป้าหมายในอนาคต	
⑥ จุดเด่น	
⑦ จุดด้อย	
⑧ สิ่งอยากพัฒนาเพิ่ม	
⑨ สิ่งที่ยากเห็นในวิทยาลัยฯ	
⑩ คติพจน์ประจำตัว	

เวทีสร้างความเข้าใจ
โครงการรูปแบบกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับเป้าหมายชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษา
สาขาวิชาสัตวศาสตร์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรี

วันที่ 16 กรกฎาคม พ.ศ. 2550

ณ ห้องประชุมแผนกวิชาสัตวศาสตร์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรี อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี

รายชื่อผู้เข้าร่วม

1. นายภาณุวัฒน์	สอนใจ
2. นายนายธเนศ	รวมญาติ
3. นายอริป	ธรรมมรุกชาติ
4. นายนายสิทธิชัย	เรืองจันทร์
5. นายนายชลัมพล	วงศ์สว
6. นายนายจิรพงศ์	สุวรรณประเสริฐ
7. นายเกรียงไกร	สระทองขอ
8. นายจิตรกร	ปุ่นเกษม
9. นายธีรศักดิ์	กวินเรืองกุล
10. นายชาตรี	โชคชัยอัมรินทร์
11. นายวรวิษ	วงศ์จักษ์
12. นส.ปิยมาศ	แรกเห็นค์
13. นส.นาตยา	สร้อยเนียม
14. นายประจวบ	เสริมสุข
15. นางสาวสุมิตรา	ลำภาพล
16. นายวีโรจน์	สืบสุขอิทธิกร

วัตถุประสงค์ของการทำกิจกรรม

1. แนะนำโครงการให้น้องได้รู้จัก
2. ฝึกการเป็นผู้นำ กิจกรรม
3. ฝึกการเรียนรู้ กระบวนการทำงานร่วมกัน

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. มีความเข้าใจ โครงการฯ ได้มากขึ้น
2. มีความเป็นผู้นำ กิจกรรม
3. เกิดการเรียนรู้ กระบวนการทำงานร่วมกัน
4. เป็นการฝึกทักษะและประสบการณ์ในการพูดในที่ชุมชน

การดำเนินโครงการ

กิจกรรมที่ได้วางแผนไว้แต่เดิม เช่น

1. แนะนำโครงการ เล่าเรื่องประสบการณ์ที่พี่ได้ไปร่วมกิจกรรมมา

2. กิจกรรมเรียนรู้จักตนเองและเรียนรู้จักเพื่อน โดยการจับคู่ แจกกระดาษให้คนละแผ่น แล้วให้สอบถามรายละเอียด

3. กิจกรรมเสาะหาเป้าหมายชีวิต
4. คุณสมบัติที่สำคัญในการเดินทางสู่เป้าหมาย
5. พุดคุยให้กำลังใจในการเดินทางสู่เป้าหมาย
6. มอบของขวัญให้ผู้โชคดีที่เข้าร่วมวางแผน

เนื่องจากมีโปรแกรมการแข่งขันกีฬาเข้ามาแทรกกะทันหัน และเป็นมีการสื่อสารที่ไม่มีประสิทธิภาพเลย ทำให้ ต้องมาปรับเปลี่ยนแผนการจากกลุ่มใหญ่ก็ต้องมาจับกลุ่มวงเล็กคุยกัน โดยเลียนแบบกิจกรรมเก่าคือ

1. กิจกรรมแนะนำตัว รอบวงโดยเรียกชื่อรอบวง ชื่อสมาชิกที่แนะนำก่อนรามาเป็นลำดับแล้วถึงกล่าวบอกชื่อตัวเอง สร้าง กระตุ้นบรรยากาศให้ลึกลับเล็กน้อย จากนั้น เมื่อครบทุกคนก็สอบถาม ความรู้สึกที่เล่นกิจกรรมนี้ ได้เรียนรู้อะไรบ้าง

2. บอกชื่อคนที่ประทับใจ พร้อมบอกเหตุผล แล้วให้เจ้าตัวแนะนำตนเองเล่าเป้าหมายในชีวิตเพิ่มขึ้นจนครบทุกคน

3. สอบถามต่อว่าใครอยากเป็นอะไรให้รวมกลุ่มที่คล้ายๆ กัน แล้วสร้างแนวทางว่าจะทำอะไร มีเทคนิค วิธีการอย่างไรถึงพาตนเองไปให้ถึงเป้าหมาย

4. จากนั้นก็ให้ครูแต่ละคนเล่าอดีต

ผลที่เกิดขึ้น

1. ตัวเอง มีใจกล้า กล้าคิด กล้าพูด กล้าแสดงออกมากขึ้น
2. ผู้เข้าร่วม ยังมีจำนวนน้อยกว่าครั้งที่ผ่านมา แต่สมาชิกก็มีความสุข สนุกสนานอย่างเต็มที่

สิ่งที่ได้เรียนรู้

1. การเป็นผู้นำต้องมีใจกล้าก่อนเป็นสำคัญ เสียสละ มีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่
2. การทำงานให้มีประสิทธิภาพ ต้องดูบริบทรอบข้างให้ดีเช่นครั้งนี้คัดกันทำกิจกรรมแต่ก็มีบางครั้งที่

ไม่เป็นไปตามแผน เพราะเกิดมีโปรแกรมการแข่งขันกีฬาเข้ามาแทรก ทำให้กิจกรรมต้องปรับเปลี่ยนไป

สิ่งที่ทำได้ดี

1. การมีมนุษยสัมพันธ์ในระดับหนึ่งกับเพื่อน กล้าพูดและกล้าทำมากขึ้น
2. การปรับเปลี่ยนตามสถานการณ์ แก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าให้เหมาะสมกับสถานการณ์

สิ่งที่อยากพัฒนาต่อ

1. การวางแผนในการทำงานอย่างมีกระบวนการ และวิธีการสร้างความสัมพันธ์ ประชาสัมพันธ์ให้เพื่อนเห็นความสำคัญของกิจกรรมที่ทำ

เวทีสร้างความเข้าใจ
โครงการรูปแบบกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับเป้าหมายชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษา
สาขาวิชาสัตวศาสตร์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรี

วันที่ 23 กรกฎาคม พ.ศ. 2550

ณ ห้องประชุมแผนกวิชาสัตวศาสตร์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรี อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี

.....
ผู้เข้าร่วมกิจกรรม

1. นายยุทธนา	แขกห่อ
2. นายยุทธภูมิ	นวลสมศรี
3. นายมงคล	ใสใหม่
4. นายนที	แสงทอง
5. นายประวิทย์	เชาว์ฉลาด
6. นายสกล	ธรรมชาติ
7. นายสมยศ	ทวนประเสริฐ
8. นายสมยศ	บุญกลิ่น
9. นายสาคร	เข้มชื่น
10. นายปราโมทย์	สงพรมทิพย์
11. นส.กรรณิการ์	โพธิ์ชื่น
12. นายประสงค์	มีแสงพันธ์
13. นส.พรทิพย์	เซียงจง
14. นส.อจจิมา	จินดารัตน์
15. นส.วิชุดา	ชุมจำ
16. นายธเนศ	รวมญาติ
17. นส.บัวทิพย์	-
18. นส.จิตธาดา	อนันท์ภูมิมา
19. นส.นพวรรณ	กลุ่มกลัด
20. นส.วาสนา	มาลัย
21. นายอรรถกิต	แจ้งสว่าง
22. นายเชาวลิต	-
23. นายเด่นชัย	-
24. นายบวร	ทองผาภูมิถวิล
25. นายคณพล	แก่นอำ
26. นายโจ	-
27. นส.วนิดา	ภูม้ง
29. นส.เซเซและ	—
30. นส.ดีดีและ	—

31. นายประจวบ	เสริมสุข
32. นางสาวสุมิตรา	ลำเภพล
33. นายวีโรจน์	สืบสุขอิทธิกร
34. นายสำราญ	พลอยประดับ
35. นายวินัย	สุวรรณคง

วัตถุประสงค์ของการทำกิจกรรม

1. แนะนำโครงการให้น้องได้รู้จัก
2. ฝึกการเป็นผู้นำ กิจกรรม
3. ฝึกการเรียนรู้ กระบวนการทำงานร่วมกัน

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. มีความเข้าใจ โครงการฯ ได้มากขึ้น
2. มีความเป็นผู้นำ กิจกรรม
3. เกิดการเรียนรู้ กระบวนการทำงานร่วมกัน

วิธีการ

1. แนะนำโครงการ เล่าเรื่องประสบการณ์ที่พี่ได้ไปร่วมกิจกรรมมา
2. ทำกิจกรรมเรียนรู้จักตนเองและเรียนรู้จักเพื่อน โดยการจับคู่ แจกกระดาษให้คนละแผ่น แล้วให้

สอบถามรายละเอียด

3. ทำกิจกรรม

ถอดบทเรียนการเก็บข้อมูล ในพื้นที่ วิทย.กาญจนบุรี
โครงการรูปแบบกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับเป้าหมายชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษา
สาขาวิชาสัตวศาสตร์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรี
วันที่ 15 กรกฎาคม 2551 เวลา 18.30 – 22.45 น.
ณ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรี อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี

ผู้เข้าร่วมเรียนรู้

นักเรียนจำนวน 28 คน

ครู จำนวน 3 คน

เจ้าหน้าที่ สกว. 2 ท่าน

รวม 33 คน

วิธีดำเนินการ

1. เกมสร้างความคุ้นเคย
2. ให้แต่ละกลุ่มเตรียม เพิ่มเติมข้อมูลก่อนนำเสนอ หลังจากที่ได้สรุปข้อมูลมาแล้ว
3. แต่ละกลุ่มนำเสนอข้อมูลจากผลการเก็บข้อมูลในภาคสนาม
4. สกว. ชวนถอดบทเรียน
5. ครูให้แง่คิดในการทำงาน

ความรู้สึกลึก

- กลัว อายุ กังวล จะได้ข้อมูลที่ตั้งคำถามหรือเปล่า
- ไม่กล้าถาม ไม่รู้จะถามและเข้าไปอย่างไร ings
- เกรงใจ
- ตื่นเต้น (เมื่อคุ้นเคยแล้วความตื่นเต้นหายไป)
- ท้อ เหนื่อย
- เวลานั้นเกินไป (ระยะทาง, ความต้องการของตัวเราอยากได้ข้อมูลที่หลากหลาย)

สาเหตุ (เกิดความรู้สึกนี้ได้อย่างไร)

- ขาดประสบการณ์
- ไม่คุ้นเคยกับสถานการณ์จริง

ความรู้ที่ได้ (เรียนรู้อะไร)

- ใช้ภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์
- เรียนรู้ปัญหา เข้าถึงปัญหาอย่างแท้จริง
- เพื่อนช่วยในการเติมเต็มคำถามส่วนที่ขาด สร้างความมั่นใจในการทำงาน
- เรียนรู้ทักษะการเข้าหาคนในชุมชน

หนึ่งวันที่ผ่านมาทำอะไรได้ดีบ้าง

- เก็บข้อมูลได้ครบตามคำถามที่ตั้งไว้
- กล้าแสดงออก กล้าถาม กล้าเข้าหากลุ่มข้อมูล

❖ **อยากรู้ ต้องการข้อมูล**

- ❖ อยากพัฒนาตนเอง
- ❖ ความกล้าจากประสบการณ์
- ❖ อยากรู้สิ่งใหม่เพิ่มเติมนอกจากห้องเรียน
- ❖ รู้จุดมุ่งหมายของการทำงาน (ซึ่งที่ปลายทาง)
 - เปลี่ยนทัศนคติในการทำเกษตร (การทำปุ๋ยชีวภาพ, ลดต้นทุนการผลิต)
 - แลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกัน

สิ่งที่เกิดและเรียนรู้

- เพิ่มเติมความรู้จากพื้นฐานเดิม
- ความสามัคคีในกลุ่ม
- ความสัมพันธ์ระหว่างเรากับกลุ่มเกษตรกร
- ความแตกต่างระหว่างตัวบุคคล พฤติกรรมของคนตามสถานต่าง ๆ
- เรียนรู้การเข้าหา (ด้วยความปลอดภัย) การตั้งคำถาม
- วิถีชีวิตและความต้องการที่แท้จริงของชาวบ้าน

สิ่งที่ไม่เป็นไปตามความคาดหวัง (คิดแผน)

- การพูดคุยของกลุ่มเป้าหมาย ไม่รู้จะถามอะไรเมื่อถูกปฏิเสธ
- แรงคิดของกลุ่มคนที่ไม่ใช่เกษตรกร แรงคิดที่แตกต่าง แต่ไม่ได้ข้อมูล

วิธีการ

- ชวนพูดคุยเรื่องรอบตัว (สร้างความคุ้นเคย ความไว้วางใจ) เรียนรู้พฤติกรรม (Check สถานการณ์) ของกลุ่มเป้าหมายก่อนการตั้งคำถามเพื่อหาคำตอบ
(สิ่งที่ได้ ความคุ้นเคย ข้อมูลที่ชัดเจนตรงตามคำถามที่ต้องการ)

ถ้าจะทำการนี้หน้าจะปรับเปลี่ยนอะไร

- เวลาที่เก็บข้อมูล
- กลุ่มเป้าหมายที่ชัดเจน พื้นที่อื่น ๆ ที่หลากหลายของข้อมูล
- วิทยากรผู้รู้ทางการเกษตร ติดตามลงพื้นที่การทำเกษตร
- ศึกษาเกี่ยวกับการทำเกษตร เพื่อการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างการทำเกษตร
- ภาษาที่ใช้ในการพูดคุย ความหมายของคำถามเพื่อหาคำตอบ เทคนิคการตั้งคำถาม
- บุคลิกภาพของผู้เก็บข้อมูล

“สิ่งที่ได้ ไม่ใช่ได้จากการบอกเล่า แต่เราเรียนรู้จากการลงมือทำ นำมาพูดคุยแลกเปลี่ยนแนวคิดซึ่งกันและกัน
ใครมีอะไรดีมาคุย ใครเจออะไรเอามาแลกเปลี่ยน”

ของฝาก แนวคิดจากการทำงาน

ความรู้ตามทฤษฎีการศึกษา + ความรู้พื้นฐานของชุมชน = ความรู้ที่สามารถใช้ประโยชน์และนำไปใช้ได้จริง
หัวใจ คือ จะนำเรื่องราวเหล่านี้มาบอกแล้วได้ผลลัพธ์ได้อย่างไร

ภาคผนวก รูปภาพในการทำกิจกรรม

	ภาพที่ 1 การประชุมปรึกษาหารือกับนักวิจัยเพื่อร่วมกันกำหนด หาแนวทางในการทำงาน
	ภาพที่ 2 การวางแผน กำหนดรายละเอียดในการทำงานของแต่ละกลุ่ม
	ภาพที่ 3 การออกสำรวจเก็บข้อมูลภาคสนามในพื้นที่ชุมชน ต.หนองหญ้า อ.เมือง จ. กาญจนบุรี
	ภาพที่ 4 การนำเสนอข้อมูลจากการออกพื้นที่ในชุมชน

ภาพที่ 5 อีกรูปแบบของการนำเสนอข้อมูล

ภาพที่ 6 ผู้วิจัย จากสกว. ชวนถอดบทเรียนจากการทำงาน

เวทีประชุมคณะทำงาน
โครงการรูปแบบกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับเป้าหมายชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษา
สาขาวิชาสัตวศาสตร์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรี
วันที่ 19 สิงหาคม 2551 เวลา 19.00 – 20.00 น.
ณ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรี อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี

เวทีวางแผนการนำเสนอและการจัดกิจกรรมในกลุ่มวิจัย

วัตถุประสงค์

1. ถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์จากแกนนำสู่กลุ่มวิจัย
2. เพื่อให้สมาชิกเกิดทักษะในการทำงาน
3. เพื่อให้สมาชิกมีทักษะในการตั้งคำถาม
4. เพื่อให้สมาชิกมีเป้าหมายในชีวิตอย่างชัดเจน
5. สร้างความสัมพันธ์ให้สมาชิกเกิดความสามัคคี
6. สร้างแรงจูงใจและทัศนคติที่ดีต่ออาชีพเกษตร

กระบวนการจัดกิจกรรมฝึกทักษะการตั้งคำถาม ในงานวิจัย “พัฒนา คนล่าฝัน”

วันอาทิตย์ที่ 7 กันยายน 2551 ณ ลานเอนกประสงค์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรี

เวลา	กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
8.00-8.20 น.	1. การลงทะเบียน	อุมม์	(30 นาที)
8.20-8.30 น.	กล่าวต้อนรับสมาชิก		10 นาที
8.30-8.40 น.	2. เกมแนะนำตนเอง*	แหยม	10 นาที
8.40-9.00 น.	3. สร้างแรงจูงใจ	ใหม่	20 นาที
9.00-9.15 น.	4. จดหมายพิชของ*	ตี้ ชาลี เอ	15 นาที
9.15-9.30 น.	5. แนะนำทีม เพลง หลักการ	อาร์ม	15 นาที
9.30-10.00 น.	6. สู่เป้าหมายชีวิต		30 นาที
10.00-10.10 น.	7. คาดหวัง		10 นาที
10.10-10.40 น.	8. พรหมไม้ 20 ชนิด	กิตต์ หุญ	(30 นาที) *พักเช้า
10.40-11.00 น.	9. เกมแมวจับหนู*	ปิง	20 นาที
11.00-11.30 น.	10. คำถามถึงขยะ	วิภา ชาลี	(30 นาที)
11.30-11.45 น.	11. ซูเปอร์แมนแฟนพันธุ์แท้*	ชาลี ตี๋ ปิง	(15 นาที)
11.45-12.20 น.	12. พบศพ	อาม มะตูม	(30 นาที) **พักเที่ยง
13.30-13.40 น.	13. เกม LOVE LOVE*	กิตต์	10 นาที
13.40-14.10 น.	14. จับคู่ตั้งคำถามวาดภาพ	ชาลี วิภา	(30 นาที)
14.10-14.20 น.	15. เกมตุ๊กตาจะจำ*	มะตูม	10 นาที
14.20-14.50 น.	16. ทายป้ายข้างหลัง	อัม ฝน	(30 นาที) *พักบ่าย
14.50-15.00 น.	17. เกมเสือป็นคน*	ใหม่ เบต	10 นาที
15.00-16.00 น.	18. จับคู่สามคน	คาริน อัม	(60 นาที)

16.00-16.30 น.	19.สรุป		30 นาที
----------------	---------	--	---------

หมายเหตุ

กิจกรรมสัปดาห์ไฮไป (แหมม เบล 1.30 ชม.) ยังลงเวลาไม่ได้อาจหาแทรกตามเวลาที่เหมาะสม รวมทั้งการวางแผนในการทำงานครั้งต่อไป นัดหมายกันเพื่อการทำงานที่ชัดเจนต่อไป

กระบวนการในการดำเนินกิจกรรม (อาทิตย์ที่ 7 กันยายน 2551)

ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	กระบวนการ	ผู้รับผิดชอบ
1. ลงทะเบียน			
2. เกมแนะนำตัวเอง			แหมม
3. สร้างแรงจูงใจ			
4. จดหมายพิศซอง			ดี ชาลี เอ
5. แนะนำทีม			อาร์ม
6. สู่เป้าหมายชีวิต			
7. คัดหวัง เป้าหมายจากการอบรม			
พรรณไม้ 20 ชนิด (30 นาที) 10.10-10.40			กิต หญิง
เกมแมวจับหนู			
คำถามถึงขยะ (30 นาที) 11.00-11.30 น.			วิภา ชาลี
ซูเปอร์แมน (30 นาที) 11.00-11.30 น.			ชาลี ดี
พบศพ ปลายปี (30 นาที) 11.45-12.20 น.			อาม มะตูม
LOVE LOVE 13.30-13.40 น.			กิตดี
จับคู่ตั้งคำถามวาดภาพ (30 นาที) 13.40-14.10			วิภา ชาลี
ทายป่ายข้างหลัง			
จับคู่สามคน			
สรุป 16.00-16.30 น.			

1. ใช้ทำทางประกอบ มีรางวัลจากการไหวด
2. สร้างแรงจูงใจในการทำงานวิจัย (PPT พร้อมคำบรรยายที่ประทับใจ) ใหม่ (10 นาที) 8.40-9.00 น.
3. จดหมายผิดซอง ดี ชาลี เอ 9.00-9.15 น.
4. แนะนำทีม เพลง หลักการ ครู อาร์ม 9.15-9.30 น.
5. กิจกรรมสู่เป้าหมายชีวิต ครู (30 นาที) 9.30-10.00 น.
6. คาดหวัง เป้าหมาย จากการอบรม เวลา 10.00-10.10 น.
7. ฝึกตั้งคำถามพรรณไม้ 20 ชนิด กิต หญิง (30 นาที) 10.10-10.40
8. พัก 10.40-10.50
9. เกมแมวจับหนู เวลา 10.50-11.00 น.
10. ฝึกตั้งคำถาม จากถังขยะ วิภา ชาลี (30 นาที) 11.00-11.30
11. พักเกมซูเปอร์แมน ชาลี ดี ปีง 11.30-11.45
12. เกมพบศพ ปลายปีด อาม มะตูม (30 นาที) 11.45-12.20 น.
13. พักกลางวัน เวลา 12.20-13.30 น.
14. LOVE LOVE กิตดี 12.30-13.40 น.
15. จับคู่ตั้งคำถามวาดภาพ ชาลี วิภา (30 นาที) 13.40-14.10 น.
16. เกม 14.10-14.20
17. ทายป้ายข้างหลัง อิม ฝน (30 นาที) 14.20-14.50 น.
18. 14.50-15.00
19. จับคู่สามคน (สอบถามลักษณะของคนตั้งคำถาม คนตอบ คนสังเกต) ดาริน อิม (60 นาที) 15.00-16.00 น.
20. สรุป 16.00-16.30 น.
21. เกมสี่ที่หายไป แหยม เบล (1.30 ชม.)
22. วางแผน ครู

อาหารว่าง

เช้าวันดิน ขนมนึ่ง	40	กิต
บ่ายน้ำเปปซี่ ขนมน้ำไก่-สับปะรด	40	
น้ำแข็ง		
ยืมแก้วน้ำ แก้วกาแฟ	40	มะตูม พี่เรือนคำ
กะละมัง		
ถังน้ำเย็น/น้ำร้อน		
โต๊ะ		
ไม้		
กล่อง		

นัดพบหัตถศิลป์ที่ 4 กันยายน 2551 เวลา 18.00 น.

เชื่อมโย ให้ วางแผนเขียนรายละเอียดกิจกรรมที่รับผิดชอบมาให้ชัดเจน
ชื่อกิจกรรม
วัตถุประสงค์

วัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้

เวลาที่ใช้

กระบวนการดำเนินกิจกรรม

ข้อควรระวัง

นำมาเสนอแลกเปลี่ยนกันในวันจันทร์หน้า เวลา 18.00น .

งานค้างอยู่ ถ่ายรูปสมาชิกกลุ่ม รายบุคคล

พี่ดี ให้ข้อคิดเห็นในการเป็นผู้นำกิจกรรม

1. แม่นในกิจกรรม/ ต้องผ่านการฝึกฝนบ่อยๆ เรียบเรียงกิจกรรมให้ดี /เรียบเรียงคำพูด
2. มีการแก้ไขปัญหาล่วงหน้า/นำกิจกรรม 2-3 คน ต้องมีการปรึกษากันเพื่อความแม่นยำในกิจกรรมนั้น
3. ฝึกฝนกับหน้ากระจก/ฝึกเทคนิคการพูด
4. ฝึกพูดกับผู้อื่น
5. หาเวทีฝึกตนเอง เช่น ที่ห้องประชาสัมพันธ์ หน้าเสาธงตอนเช้า

สมาชิกเสนอ “โครงการหาโอกาสสร้างเวทีในการแสดงออกให้ตนเอง”

ณ ห้องประชาสัมพันธ์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรี เวลา 07.35 – 07.40 น.

วันจันทร์ ดาริน

อังคาร อาร์ม

พุธ ใหม่

พฤหัสบดี เอ็มมี่

ศุกร์ อิม

“ครูอาจช่วยดูให้”

วิจัยพัฒนาคณาจารย์

วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี กาญจนบุรี

แผนการดำเนินงานสอบถามทัศนคติของคณะครู – อาจารย์ที่มีต่อการเกษตร

วิธีการดำเนินงาน

ใช้กระบวนการตั้งถาม (.....)

คำถามที่ใช้

- คุณคิดว่าอาชีพเกษตรมีความสำคัญอย่างไร
- คุณมีทัศนคติอย่างไรเกี่ยวกับการเกษตร
- คุณคิดว่าคุณมีบทบาทในการพัฒนาอาชีพเกษตรอย่างไร

รวบรวมข้อมูล

นำเสนอ

แก้ไข พัฒนา ปรับปรุง (อยู่เสมอ)

หลักการทำงาน

- สามัคคี
- มีวินัย
- มีความคิดริเริ่ม
- พัฒนาตัวเองอยู่เสมอ

“ทำงานด้วยใจ”

ทำวิจัยเพื่ออะไร

1. พัฒนาตนเอง พัฒนาชุมชน ประเทศชาติ
2. แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดและประสบการณ์กับผู้อื่น
3. เพื่อทราบข้อมูล ฝึกทำความเข้าใจจากข้อมูลที่ได้ เพื่อนำมาปรับปรุง แก้ไขพัฒนาเพื่อเกิดผลงานที่มี

คุณภาพ

4. ทราบถึงปัญหา ความต้องการ วิธีแก้ไข
5. นำความรู้มาประยุกต์ใช้ เผยแพร่สู่ชุมชน

ตั้งคำถามเพื่อ

1. เกิดทักษะการตั้งคำถาม
2. รู้รับทราบความต้องการและปัญหาที่แท้จริงเพื่อแก้ปัญหาได้ตรงจุด ซึ่งจะนำไปสู่กระบวนการวิจัย

พัฒนาอย่างมีคุณภาพ ตรงตามเป้าหมายและประสบความสำเร็จ

การฝึกทักษะการตั้งคำถาม ในงานวิจัย “พัฒนา คนล่าฝัน”
โครงการรูปแบบกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับเป้าหมายชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษา
สาขาวิชาสัตวศาสตร์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรี
วันอาทิตย์ที่ 7 กันยายน 2551
ณ ลานเอนกประสงค์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรี อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี

ความรู้สึก

- ก่อนตื่นเต้น
- กังวลว่าทำไม่ได้ดี อุปกรณ์ครบหรือไม่ มีสมาชิกมากน้อยหรือไม่
- ขณะทำ ตื่นเต้น กังวลว่าจะทำอย่างไรให้สมบูรณ์
- ดีใจที่มีสมาชิกมาครบ
- ประทับใจตนเอง ทำได้ สมาชิกที่ให้ความร่วมมือ
- สนุก อิ่มทุกอย่างกาย ใจ
- ปลื้มใจที่ทำเกมได้ดีกว่าที่คิดไว้
- เครียด วุ่นวายจะออกมาแบบไหน
- หลังทำ ภูมิใจที่ได้ทำตามเป้าหมาย
- รู้สึกได้อะไรกลับมา
- อยากทำอีก เพราะทำแล้วมีความสุขกับการเป็นผู้ให้
- เสียใจกับงานที่ทำ เพราะยังทำไม่สมบูรณ์
- อยากให้มีสมาชิกมาร่วมมากกว่านี้

มีความภาคภูมิใจในตนเอง

- นำกิจกรรมได้ดีกว่าที่คิดไว้
- สามารถเปิดใจสมาชิกให้รับรู้ในสิ่งที่ทำ ที่สามารถทำให้สมาชิกรู้สึกถึงสิ่งเหมือนเรา
- ที่มีความรับผิดชอบมากขึ้น ในตนเองและสังคม
- ที่มีความกล้าในการร่วมกิจกรรมมากขึ้น โดยไม่กลัวผิด เตรียมตัวมาดี
- ไม่ภูมิใจเท่าไร เพราะยังไม่กล้าเท่าที่ควร
- ความสามารถในการประชาสัมพันธ์ชวนคน

มีอะไรที่ยังทำไม่ได้

- บุคลิกภาพที่น่าเชื่อถือ จากภาพ
- ขาดมารยาทในการฟัง เช่น พูดแทรก เล่นกัน
- ในการทำกิจกรรมต้องเตรียมหาข้อมูลมากกว่านี้ เพื่อให้น้องเข้าใจมากขึ้น
- ขาดการควบคุมเวลาในการทำกิจกรรม เช่น บางกิจกรรมใช้เวลานานไป
- ขาดกระบวนการทำงานเป็นทีมอย่างจริงจัง ประสานงานให้ชัด

- การปรับตัวเองเข้ากับกลุ่ม

มีอะไรที่ไม่เป็นไปตามแผน

- เวลาในการทำกิจกรรม เริ่มช้า
- ขาดการจัดเตรียม ประสานงานกับผู้บริหารเนื่องจากไม่ชัดเจน
- กิจกรรมไม่เป็นไปตามแผน สถานที่ไม่อำนวย
- ประสานกันไม่ชัดเจนระหว่างวิทยากรด้วยกัน
- อ่อนซ้อม ไม่ได้แก้ไขตาม
- สมาชิกไม่ให้ความร่วมมือ ขาดกระบวนการที่ชัดเจน

ได้เรียนรู้อะไรเพิ่มเติม

- ได้ทักษะการเป็นผู้นำที่ดี กล้ามากขึ้น
- ได้ฝึกทักษะในการเล่าเรื่องหรือหนึ่งวินาทีโน้มน้าวใจคนมากขึ้น อย่างแรกต้องอยู่กับตนเองให้มากแล้วดึงความคิดของเราเองออกมาพูดให้ได้สิ่งที่มากที่สุด
- เรียนรู้กับการคิดในมุมบวก คิดดี ย่อมได้ผลดี
- จัดกิจกรรมที่น่าเบื่อ ลื่นไหล แขนงนำมีมนุษย์สัมพันธ์
- น่าจะมีกิจกรรมประเมินผลความพึงพอใจกับสมาชิกด้วย จะได้เรียนรู้เพื่อนำข้อมูลมาเพื่อปรับปรุงแก้ไขต่อไป

ของฝากจากรุ่นพี่ 10 (นายธนพงษ์ นาวาทอง)

- เรื่องต่อไปภายหน้า เตรียมใจจะเจออะไร อย่าคิดว่าเราเก่งแล้ว พอแล้ว
- การฟอร์มทีม ฟอร์มงาน ให้ชัด มีแผนสำรอง
- เตรียมแก้ไขสถานการณ์ที่เกิดเฉพาะหน้า
- สภาพที่เด็กเกษตรถูกดูถูก

คิดอย่างไรกับงาน

- อยากพัฒนาตนเอง
- อยากพัฒนาสิ่งที่ได้รับให้เป็นรูปธรรมทั้งตนเอง สังคม สื่อให้สังคมรู้
- มีความรู้ประสบการณ์เพิ่มมากขึ้น

เวทีสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ต่ออาชีพการเกษตรของทมิฬวิชัย.. พัฒนาคณาล่าฝิ่น เวทีนักศึกษา อศ.กษ. ปวช. กลุ่มสังขละบุรี

โครงการรูปแบบกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับเป้าหมายชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษา

สาขาวิชาสัตวศาสตร์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรี

วันที่ 13 กันยายน 2551

ณ โรงเรียนอุดมสิทธิศึกษา อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี

ทำอะไร	ทำไม	ทำอย่างไร	ผลเป็นอย่างไร	เหตุผล
นักศึกษาเปิดเวทีจัด “เวทีสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้เกษตรกับผู้เรียน อศ. กษ. ปวช. กลุ่ม อ.สังขละบุรี จ.กาญจนบุรี” (นางสาวสร้อยทิพย์ จันรัน นศ. ปวช. 1 เกษตรศาสตร์) วันเสาร์ที่ 13 กันยายน 2551 ณ โรงเรียนอุดมสิทธิศึกษา อ.สังขละบุรี จ. กาญจนบุรี (นักวิจัยร่วมสังเกตการณ์ จำนวน 5 คน คือ นายขุนา นายเกรียงไกร ศรีหรานายฐณ กิตต์ ปุ่นเกษม ครูประจำบ เสริมสุข ครูสุมิตรา ลำภาพล) รวมจำนวน 30 คน	- ฝึกกระบวนการเสริมสร้างทักษะในการสร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้อื่นของนักวิจัย - ปลูกฝังเจตคติที่ดีต่ออาชีพการเกษตรให้กับนักเรียนเกษตรกลุ่มสังขละบุรี ระดับ ปวช.	- วางแผนกระบวนการสร้างแรงบันดาลใจ - เตรียมข้อมูลฝึกซ้อม - ดำเนินการปลูกฝังเจตคติที่ดีต่อการเกษตร - ประเมินผล - สรุปผล และรายงานผลการดำเนินงาน	- นร. ทุกคนให้ความสนใจในกระบวนการสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้เป็นอย่างดี - จากผลการประเมิน นร. อศ. กษ. จำนวน 100 % เกิดเจตคติที่ดีต่ออาชีพการเกษตร - นักวิจัยเกิดความมั่นใจในการจัดกระบวนการสร้างแรงบันดาลใจในอาชีพการเกษตร - เห็นแนวทางในการพัฒนาตนเองเพื่อสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้	- นักวิจัยเปิดเวที สร้างแรงบันดาลใจต่ออาชีพเกษตร - กระตุ้น แลกเปลี่ยนเรียนรู้ทัศนคติต่ออาชีพเกษตร หมายเหตุ *กระบวนการในส่วนแลกเปลี่ยนเรียนรู้ใช้เวลาค่อนข้างน้อย *เพิ่มบรรยากาศในกระบวนการสร้างแรงบันดาลใจ ด้วยปรับปรุง “จัดทีมส่งรับ”และ *ห้อง สถานที่ดำเนินการไม่เอื้อต่อการจัด เปิดโล่ง เป็นโรงอาหาร แสงสว่างรอบทิศทาง ภาพไม่ชัด เสียงดังรบกวน ขาดเครื่องขยายเสียง

--	--	--	--	--

เวทีเตรียมวางแผนในการเก็บข้อมูล

โครงการรูปแบบกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับเป้าหมายชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษา

สาขาวิชาสัตวศาสตร์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรี

วันที่ 23 กันยายน 2551

ณ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรี อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี

.....

ชี้แจงเรื่อง ที่เปิดให้โอกาสนักวิจัยช่วยทำการจัดสวนนอกเวลา
โครงการที่ช่วยน้องปรองดองชุมชน ชี้แจง
ทำไมไม่ปลูกข้าว

กลุ่ม ที่ 1 แบ่งหน้าที่กัน (4 คน)

คอยถาม
สังเกตทำที่
คอยช่วยถามเพิ่มเติม
ถามคำถามง่ายๆ ไม่สับสน
เริ่มด้วยคำถามที่เป็นกันเองก่อน แล้วค่อยๆ ลงลึกไปเรื่อยๆ
คิดอย่างไรกับอาชีพ
ทำอะไรเกี่ยวกับการเกษตรบ้าง
ได้ประยุกต์ความรู้เกษตรไปใช้อย่างไรบ้าง
ที่บุตรหลาน
เคยท้อกับอาชีพการสอน
จะเป็นอย่างไรถ้าไม่มีคนมาใส่ใจ
ถ้าไม่มีเกษตรกรประเทศเราจะเป็นอย่างไร
อยากมีบ้านปลายชีวิตเป็นอย่างไร
มีใบประเมินกลับด้วย

กลุ่ม ที่ 2 แบ่งบทบาท 6 คน

หญิง บันทึก
ต่อ มีคำถาม
หนึ่ง มีคำถามชุด
วางแผน มอบหมายบทบาท
ฝนเปิดฉาก ประวัติส่วนตัว
ต่อ โยนคำถาม 2 ถาม

- คิดอย่างไรกับอาชีพเกษตร
- คิดว่าอาชีพเกษตรมีความสำคัญหรือไม่ มีผลทางเศรษฐกิจหรือไม่
- เบื่อหรือไม่ที่เป็นอาชีพเกษตร
- ทำงานมากี่ปี
- ที่สอนมามีการพัฒนามากน้อยเพียงใด
- บ้านปลายชีวิตจะเป็นอย่างไร
- อยากสอนที่สถาบันใด มากกว่าอาชีวศึกษา

*เน้นสอนอาจารย์ที่ว่างจากการสอน

ฝนจับใจความสำคัญ

มค. หาคำถามที่ต่อเนื่องจากต่อ

สำคัญที่ซ่อม หนึ่ง คำถามสำคัญ 4 คำถาม

เวทีการอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพนักวิจัย งานและพลังกลุ่ม
โครงการรูปแบบกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับเป้าหมายชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษา
สาขาวิชาสัตวศาสตร์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรี
วันที่ 29-31 มีนาคม พ.ศ. 2550
ณ บ้านกลางสวน อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม

ผู้เข้าร่วมกิจกรรม

1. นางสาวนาคยา	สร้อยเนียม
2. นางสาวปิยมาศ	แพรงเซ็น
3. นายอลงกรณ์	แสนเจริญ
4. นายวรวิษ	วงษ์จักษ์
5. นายชาตรี	โชคชัยอัมรินทร์
6. นายอริป	ธรรมรุกชาติ
7. นายประจวบ	เสริมสุข
8. นางสาวสุมิตรา	ลำภาพล

ตามภารกิจของศูนย์ประสานงานวิจัยเพื่อท้องถิ่น จ.สมุทรสงคราม นอกเหนือจากการหนุนเสริมการทำโครงการงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นในพื้นที่รับผิดชอบแล้ว การหนุนเสริมทักษะของนักวิจัยในการทำงานก็เป็นอีกหนึ่งภารกิจที่ศูนย์ฯ จะต้องทำหน้าที่เป็นผู้เติมเต็มให้กับนักวิจัย ซึ่งในช่วงนี้งานวิจัยเพื่อท้องถิ่นที่กำลังดำเนินงานในหลายพื้นที่ ๆ ที่ จะมีนักวิจัยที่เป็นเยาวชนอยู่มาก เช่น กลุ่มเยาวชนแม่กลอง กลุ่มนักศึกษาจากวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีจาก 3 พื้นที่ คือ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอัมพวา วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีบ้านแหลม และ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีบ้านดอนโพธิ์ จ.ราชบุรี จึงได้จัดฝึกอบรมหลักสูตร งานและพลังกลุ่ม ให้กับน้องเยาวชน ซึ่งหลักสูตรนี้เป็นหลักสูตรที่ทางเสมสิกขาลัยได้ออกแบบไว้เพื่อเป็นการศึกษาทางเลือกใหม่ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาภายในของตนเอง นอกจากนักวิจัยในพื้นที่ดังกล่าวแล้ว ในครั้งนี้ยังมีว่าที่นักวิจัยเยาวชนจากบ้านดอนโพธิ์ จ.ราชบุรี เข้าร่วมด้วย จำนวนผู้เข้าฝึกอบรมรวมทั้งสิ้น 35 คน

วันศุกร์ที่ 29 มีนาคม 2550

กล่าวต้อนรับจากเจ้าบ้าน (เริ่มเวลา 10.00 น.)

เมื่อนักวิจัยจากทั้ง 5 จังหวัดได้เริ่มทยอยมาถึงรีสอร์ทบ้านกลางสวน ซึ่งเป็นสถานที่ที่ใช้ในการฝึกอบรมครั้งนี้จนครบแล้ว คุณชัยนุวัฒน์ มณีศรีจำ (พีชเนส: วิทยากรหลัก) ผู้ประสานงานวิจัยเพื่อท้องถิ่น จ.สมุทรสงคราม ซึ่งเป็นเจ้าของพื้นที่ ได้กล่าวต้อนรับน้อง ๆ เยาวชน รวมทั้งคณาจารย์จากแต่ละสถาบันที่ร่วมเดินทางมาเข้าร่วมฝึกอบรมด้วย และได้บอกกล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการมาฝึกอบรมในครั้งนี้ ซึ่งจะใช้รูปแบบการสร้างการเรียนรู้ร่วมกันโดยผ่านกิจกรรม ขอให้ทุกคนที่มาเข้าร่วมได้วางตำแหน่งหน้าที่บทบาท หรือความห่วงกังวลของแต่ละคนไว้ เพื่อให้พร้อมเก็บเกี่ยวประสบการณ์ที่จะได้รับจากการอบรมในครั้งนี้ นอกเหนือจากการเรียนรู้ทักษะที่จะนำไปใช้แล้ว ยังมีการเรียนรู้เพื่อพัฒนาภายในจิตใจของตนเองด้วย

จากนั้นจึงได้กล่าวแนะนำทีมงานและผู้เข้าร่วมท่านอื่นเพิ่มเติมดังนี้ คือ คุณอภิชาติ ลือสกล (พีชชาติ หัวหน้าโครงการวิจัยกลุ่มเยาวชนรักแม่กลอง : วิทยากรหลัก) คุณบัณฑิต อี๊ดเกิด (พีชบัง จาก จ.กระบี่ ผู้ร่วม

เรียนรู้) ทีมงานของศูนย์ฯ ได้แก่ คุณศิริวัฒน์ คันทารส (พี่อาร์ต : วิทยากรหลัก) คุณสุขประเสริฐ กล่อมจิต (พี่ต้น : คนจับประเด็น) คุณรัตนา วงศ์เชื้อ (พี่เอื้อย : สร้างสถานการณ์) คุณวิลาวัลย์ ประจวบวัน (พี่กิม : ผู้บันทึก) และนักศึกษาฝึกงานจาก ม.นเรศวร คือ คุณธนพล สิงห์สร และคุณพิเชษฐ์ ใจบุญ (ผู้ร่วมเรียนรู้และผู้ช่วยทั่วไป) นายสุรศักดิ์ ประไพรินทร์ (น้องต๋อง ผู้ช่วยทั่วไป)

กติกาการเข้าร่วมฝึกอบรม

เพื่อให้ทุกคนมีสมาธิจดจ่อต่อสิ่งที่จะได้เรียนรู้ จึงขอให้ปิดเสียงโทรศัพท์มือถือ ถ้ามีความจำเป็นจะต้องรับให้ออกไปปรับด้านนอก และจะใช้ระฆังเพื่อบอกสัญญาณ หรือเป็นสื่อในการสื่อสารกับผู้เข้าร่วมกิจกรรม ในการฟังสิ่งที่ต้องทำ หรือสงบนิ่งเพื่อเตรียมความพร้อมในกิจกรรมต่อไป

กำหนดการกิจกรรมประจำวัน

- 08.00 – 08.30 น. อาหารเช้า
- 08.30 – 09.00 น. สมาธิภาวนา
- 09.00 – 12.00 น. กิจกรรมช่วงเช้า
- 12.00 – 13.00 น. พักรับประทานอาหารกลางวัน
- 13.00 – 13.45 น. ฟ่อนพักตระหนักรู้
- 13.45 – 17.00 น. กิจกรรมช่วงบ่าย
- 17.00 – 19.00 น. พักผ่อน และรับประทานอาหารเย็น
- 19.00 – 19.30 น. สมาธิภาวนา
- 19.30 – 21.00 น. กิจกรรมภาคค่ำ

กิจกรรมที่ 1. : สร้างความคุ้นเคย....ก่อนการเรียนรู้ร่วมกัน

เมื่อแต่ละคนมาจากต่างที่ ต่างสถาบัน ต่างจังหวัด ต่างความคุ้นเคย เมื่อต้องมาอยู่ร่วมกัน จึงเป็นเรื่องยากที่จะร่วมทำกิจกรรมกับคนแปลกหน้าอย่างไม่ขัดเจน ดังนั้นกิจกรรมแรกจึงเป็นการสร้างความคุ้นเคยทำความรู้จักกัน ว่าใครชื่ออะไร มีข้อมูลเกี่ยวกับตัวเองอย่างไร

ทีมงานได้แจกอุปกรณ์ คือ บัตรป้ายกระดาษ และปากกา เพื่อเขียนชื่อตนเอง บรรยายภาพของการเริ่มต้นกิจกรรม คนที่ไม่เคยรู้จักกันต่างก็เหลียวมองชื่อคนแปลกหน้า ว่าใครชื่ออะไรกันบ้าง แม้แต่อาจารย์ที่มาจากแต่ละสถาบันต่างก็ลดอายุตัวเองมาเท่า ๆ กับน้องเยาวชนเพื่อร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ด้วย

พี่อาร์ต เริ่มชวนให้ทุกคนมองหาคนที่ตัวเองไม่รู้จัก และต้องการอยากรู้จักมากที่สุด แล้วให้ไปพูดคุยกับคนนั้นเพื่อให้ได้ข้อมูลของคนนั้นให้ได้มากที่สุด เป็นระยะเวลาประมาณ 10 นาที แล้วหลังจากนั้นให้นำเรื่องของเพื่อนมาเล่าให้เวทีฟัง โดยขณะเล่าต้องสร้างความน่าสนใจให้มากที่สุดแต่ต้องไม่มีการเสริมแต่ง เมื่อเสียงระฆังเริ่มสัญญาณทุกคนต่างเดินแยกย้ายกันไปหาคู่ของตัวเอง แต่ละคู่ก็เริ่มการพูดคุยกันอย่างเสียงแซ่ซ้อง บางคู่จับแบบชาย – ชาย บางคู่จับแบบหญิง- หญิง บ้างก็เป็นคู่ของผู้ใหญ่กับเด็ก เสียงคำถามที่ได้ยินส่วนใหญ่ คำถามแรกมักจะถามว่า

เธอชื่ออะไร มาจากที่ไหน ชอบอะไร ฝันอยากเป็นอะไร เรื่องราวคำถามมากมายแตกต่างกันไปตามแต่ความสนใจของตนเองที่อยากจะรู้จากเพื่อน บางครั้งสักพักก็หมดเรื่องที่จะถามนั่งนิ่งเงียบ จนพอর্তแซวว่าใช้พลังจิตในการพูดคุยหรืออย่างไร บางครั้งก็หัวเราะกันไป บางคนสัมภาษณ์ไปก็จบบันทึกไปด้วยเพราะกลัวว่าจะจำข้อมูลของเพื่อนได้ไม่หมด เลยระงับบอกสัญญาหมดเวลา เพื่อให้ทุกคนได้กลับมาเข้าวง และพร้อมที่จะเล่าเรื่องของเพื่อนให้ฟัง (คู่ละ 3 นาที) ข้อมูลจากการบอกเล่าที่ทุกคนได้ร่วมกันถ่ายทอด คือ

1. นางสาวปาริณา เพื่อกหอม (มุก): สาวจาก วมท.สิงห์บุรี เป็นสาวห้าว ที่มีเสียงเป็นเสน่ห์ มุกสมชื่อ
2. อาจารย์สุมิตรา สำเภพล (อ.สุ): จาก วมท. กาญจนบุรี คนนครศรีธรรมราช ใจดีเป็นที่รักของนักเรียน
3. นายววิธ วงษ์จักษ์ (เปรม): เป็นหนุ่มหล่อที่ยังโสดจากเมืองกาญจนบุรี ชอบเล่นกีตาร์
4. คุณธนพล สิงห์สร (ชัน): นักศึกษาฝึกงาน เรียนจบแล้วจะไปทำงานด้านพัฒนาสังคม
5. นายมานพ ไชบำรุง (นพ): หนุ่มหล่อไฟแรงจากประจวบคีรีขันธ์ มีความฝันอยากเป็นเจ้าของฟาร์ม
6. นายประจวบ เสริมสุข (อ.จวบ): จาก วมท.กาญจนบุรี งานอดิเรกชอบปลูกต้นไม้
7. นายบำรุง เจริญแพ (อื้อ): จากเพชรบุรี มีความฝันเป็นเจ้าของฟาร์ม เพื่อสานต่องานที่บ้าน เคยทำคลอดวัว
8. นายพิเชฐ ใจบุญ (ต๊อ): เป็นนักศึกษาฝึกงานจาก ม.นเรศวร คนพิษณุโลก อยากเป็นนักพัฒนาชุมชน
9. นางสาวสุริยาพร นิลสีอ่อน (ป๋ม): เรียนจบแล้วจาก วมท.เพชรบุรี
10. นายบัณฑิต อัดเกิด (บัง): เป็นอาจารย์จากกระบี่ มีครอบครัวแล้ว
11. นายเอกชัย ยุทธชัยวรกุล (อ.เอก): ยังโสด จาก วมท.สิงห์บุรี มีนิสัยรักเด็กเหมือนลูกในไส้ อยากให้เด็กเรียนแบบสนุกสนาน ไม่เครียด
12. นางสาวเกศรินทร์ เพื่อกหอม (เกด): คนชะอำ เป็นสาวชาวไร่จากเพชรบุรี เป็นนักกิจกรรม เป็นคนมีน้ำใจโอบอ้อมอารี (ยังไม่มีแฟน) รักเพื่อน ทำอาหารได้ มาเรียนเกษตร(สาขาสัตวศาสตร์)เพราะพ่อแม่อยากให้เรียนแล้วกลับไปทำงานที่บ้าน
13. นางสาวดวงแก้ว พันธุณิตย์ (แฟลด์): มาจากราชบุรี เป็นลูกคนโต เกลียดนอน มีสเป็คขายในฝันที่จี๊ดเลย อยากอยู่กับครอบครัวที่มีความสุข
14. นายอลงกรณ์ แสนเจริญ (ช้าง): จาก วมท.กาญจนบุรี โตขึ้นอยากเป็นผู้ใหญ่ที่ดี เกลียดคนที่หน้าตาดีกว่าตัวเอง
15. นางสาวศิริวิดี สุนทรเมธี (โอ): อายุ 16 ปี อนาคตอยากเป็นกัปตัน
16. นางสาวปิยมาศ แพรกเชิน (มาศ): จาก วมท.กาญจนบุรี อยากเป็นผู้พิพากษา
17. ค.ญ.กัญญารัตน์ สโมสร (กัญ): อาหารที่ชอบทุกอย่างที่ทานได้
18. นางสาวนาคยา สร้อยเนียม (แอน): วมท.กาญจนบุรี ชอบแมว คิดประจำใจ ทำวันนี้ให้ดีที่สุด อนาคตอยากเป็นเจ้าของฟาร์ม
19. ค.ญ.ผการัตน์ โพธิ์รุ่ง นื่องก๊ก: ชอบวาดรูป อาร์มศิลป์
20. นางสาวพรทิพย์ หวานคำ (นุ้ย): คนเชียงใหม่
21. นายอริป ธรรมรุกชาติ (มิก): วมท.กาญจนบุรี งานอดิเรกแล้วแต่ใจอยากทำ เป็นลูกคนเล็ก

22. นายมงคล สุกโสม(ตั้ม): เป็นคนประจวบคีรีขันธ์ เรียนที่ วยท.เพชรบุรี ชอบตกปลา ที่บ้านมีไร่ สับประรด อยากเป็นปศุสัตว์อำเภอ
23. นายธนาคาร ช่างประดับ (แบงค์): เรียนช่างจาก สิงห์บุรี เป็นคนอ่างทอง อ.แสวงหา โค้ชอยาก เป็นวิศวกร
24. นายวิวัฒน์ชัย เครือศรีประดิษฐ์ (อ.เล็ก): คนชัยนาท สอนที่ วยท.กาญจนบุรี จบโทจาก เศรษฐศาสตร์ (ม.เกษตรศาสตร์) ชอบเล่นตะกร้อ
25. นางสาววารี คำเคน (ฝน): จาก วยท.สิงห์บุรี คนนครปฐม ชอบเรียนวิชาไม้ดอกไม้ประดับ ประทับใจที่เกิดมาเป็นลูกของพ่อแม่ อยากไปประเทศเยอรมัน
26. นางสาวพิกุล มณีวงศ์: จาก วยท.สิงห์บุรี เป็นคนสุพรรณบุรี ชอบโดเรมอน ประทับใจที่เกิดมามี แผล ชอบทานผักสีเขียว
27. นางสาวจันทิมา กวีกิจสุชาดา (จัน): สิงห์บุรี เป็นคนเพียว ชอบทานวุ้นเส้น ใส่รองเท้าเบอร์ 36
28. ด.ญ.พิมพ์พร สิงห์พลงาม (ปุย) : จากราชนบุรี ภูมิลำเนาเดิมเป็นคนบุรีรัมย์ ที่บ้านทำสวน หน่อไม้ฝรั่ง
29. นายเมธวิน จรรยาประเสริฐ (กัส): กำลังศึกษาอยู่ที่วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสงคราม
30. นายชาติโร โชคชัยอัมรินทร์ (ตรี): จาก วยท.กาญจนบุรี (สัตวศาสตร์) งานอดิเรก คือ กีฬา และดนตรี
31. นายเจนณรงค์ ล้อมกัน (หนึ่ง): วยท.สิงห์บุรี เป็นคนเรียนเก่ง อยากเป็นนักวิชาการทางการเกษตร อาชีพเสริมขายต้นไม้
32. นายณัฐวุฒิ ค้างทอง (บอล) : เล่นด้านกิจกรรม (เรียนไม่มา กิจกรรมไม่ขาด) อนาคตอยากเป็น เกษตรจังหวัด อาชีพเสริมปลูกต้นไม้ขาย
33. นางสาวปิยนุช เจริญศรี (อ.กิ้ง): จบจากลาดกระบัง สอนอยู่ที่ วยท.เพชรบุรี เป็นผู้ชักชวนให้ วยท.ได้เข้ามามีส่วนได้รับรู้เกี่ยวกับงานวิจัยเพื่อท้องถิ่น
35. นายชลิต ตรีนิคย์ (ลิต): เรียนอยู่ที่ วยท.สิงห์บุรี เป็นคน จ.อ่างทอง

คำถามเล็ก ๆ คำถามแรกที่ฟิอาร์ทฝากให้น้อง ๆ ลองคิดจากกิจกรรมนี้ คือ **“ทำไมถึงแม้ว่าทุกคนได้รับเวลาเท่ากัน แต่ได้ข้อมูลไม่เท่ากัน?”** เมื่อนำเสนอ จะเห็นว่าบางคนเล่าได้สั้น บางคนเล่าได้ยาว บางคนนำเสนอได้อย่างสนุกสนาน บางคนเล่าแบบเรื่อย ๆ ตามลำดับที่สัมภาษณ์ และเรื่องที่เล่าต่างก็แตกต่างกันไปตามแต่ความสนใจซึ่งไม่เหมือนกัน ซึ่งทั้ง 3 วันนี้จะได้มาเรียนรู้ว่าเพราะอะไร แล้วจะทำอย่างไรจึงจะสามารถทำได้อย่างดี

กิจกรรมที่ 2 : ความคาดหวังต่อการมาร่วมฝึกอบรมในครั้งนี้ (เวลา 11.30 น.)

ฟิอาร์ท ให้น้อง ๆ คิดทบทวนว่า **“การเข้าการอบรมในครั้งนี้ มีความคาดหวังกันอย่างไร?”** โดยให้เลือกมาเพียงหนึ่งข้อที่ตรงกับใจตนเองมากที่สุด แล้วเขียนลงบนกระดาษบัตรคำ เพื่อที่ทีมงานจะได้รับทราบ และปรับกิจกรรมให้เหมาะสมหรือตรงกับสิ่งที่ทุกคนต้องการได้มากที่สุด เมื่อทุกคนเขียนเสร็จแล้ว ให้ทยอยมาอ่านความคาดหวังของตนเองทีละคนหน้าเวที แล้วนำไปแปะไว้บนบอร์ด ต่างคนต่างก็มีความคาดหวัง บ้างก็

เหมือนกัน บ้างก็แตกต่างกัน เมื่อกระดาษทุกแผ่นความคิดหวังมารวมกันทั้งหมดบนบอร์ดแล้ว มองดูยุ่งยากมากและปนกันไปหมด ยากต่อการสรุปข้อมูล

พี่ชาติ ได้ชวนให้น้องสังเกตว่าวิธีการนี้ คือเทคนิคหนึ่งที่ใช้ในการระดมความคิดหรือเก็บข้อมูลจากเวที เหมาะสำหรับกลุ่มเวทีที่มีคนจำนวนมาก หรือมีสมาชิกที่ไม่กล้าพูด ประโยชน์ของการใช้บัตรคำ คือเป็นเครื่องมือที่ฝึกการคิด เนื่องจากแผ่นบัตรคำจะไม่ใหญ่มาก ดังนั้นผู้เขียนต้องประมวลหรือสรุปความคิดของตนเองออกมาเป็นคำสั้น ๆ กระชับ และชัดเจน จึงจะสามารถเขียนได้พอในพื้นที่จำกัด วิธีการนี้จึงเป็นการช่วยให้ได้คิดแบบสรุป เมื่อความคิดที่ระดมามีความหลากหลาย จำเป็นต้องมีการจัดกลุ่มข้อมูล กังวลต่อการดำเนินการเพราะวิธีการนี้ไม่ต้องนำข้อมูลมาลอกเขียนใหม่ สามารถลอกกระดาษบัตรคำมาแปะเรียงตามประเภทข้อมูลได้ทันที จึงประหยัดเวลาได้มาก เนื่องจากต้องมีการจัดกลุ่มข้อมูลแต่ละแผ่น ดังนั้นในแต่ละแผ่นต้องเป็นข้อมูลที่มีเพียงความคิดเดียว และชัดเจนในสิ่งที่ต้องการจะสื่อ (ไม่อย่างนั้นจะจัดเข้ากลุ่มลำบาก ผู้ดำเนินกิจกรรมต้องบอกย้ำแก่ทุกคนคิดให้ชัด ถ้าจะมีหลายความคิดเห็นให้เขียนเพิ่มในแผ่นใหม่ ไม่รวมอยู่ในแผ่นเดียวกัน)

ผลการระดมความคิดในการมาเข้าอบรมในครั้งนี้ จัดได้เป็น 5 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มความสนุกสนาน จำนวน 2 เสียง
2. กลุ่มแนวทางหรือเครื่องมือในการพัฒนาตนเอง จำนวน 8 เสียง
3. กลุ่มเพิ่มประสบการณ์ตนเอง จำนวน 5 เสียง
4. กลุ่มรูปแบบกิจกรรม จำนวน 4 เสียง
5. กลุ่มความรู้ จำนวน 13 เสียง

บทสรุปของเป้าหมายในการทำกิจกรรมนี้ คือ ทีมงานต้องการเก็บข้อมูลเรื่องความคิดหวังจากน้อง ๆ ในขณะเดียวกันก็เป็นการสอนโดยการทำให้ดู เพื่อให้น้อง ๆ ได้เรียนรู้เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลที่เรียกว่า “บัตรคำ”

ให้น้องวาดรูปหัวใจในแผ่นกระดาษแล้วแบ่งเป็นสี่ห้อง พอรตจะให้คำถาม 1 คำถาม

เมื่อเคาะสัญญาณระฆัง ให้ทุกคนวิ่งไปถามคำถามที่ได้ยื่นกับเพื่อน ๆ ให้ได้คำตอบมากที่สุดในเวลา 20 วินาที แล้วจดทั้งคำตอบและชื่อผู้ตอบ ลงในแต่ละห้องหัวใจที่แบ่งไว้

ห้องที่ 1. : ตัวเราอยากเป็นอะไร

น้องหาคำตอบได้มากที่สุด คือ 10 คน ตัวอย่างของคำตอบมีดังนี้ เปรม เป็นคนดี, ต๊อ กพัฒนาชุมชน, มิก ทหาร, นาด ผู้พิพากษา, โอ กัปตัน, ปุ่ม นางงาม, กุ้ง หมอ(ตอนควาย), กัส โปรแกรมเมอร์, บัง เจ้าของฟาร์มปศุสัตว์, แพล็ต ผู้ใหญ่ที่ดี, กูก พยาบาล, ปุย ทนายความ, แอน เจ้าของฟาร์ม, เกด เจ้าของฟาร์ม, ชัน พัฒนาชุมชน เป็นต้น คำตอบที่ถูกเลือกกว่าเค็ดสุด คือ ของน้องกัส เป็นโปรแกรมเมอร์

ห้องที่ 2. : อยากให้มีประเด็นอะไรในร่างรัฐธรรมนูญ? (รอบนี้มีกติกาคือ ห้ามถามคนที่เคยถามแล้ว)

น้องหาคำตอบได้มากที่สุด 8 คน ได้น้อยที่สุด 3 คน คำตอบที่ได้เช่น แอน ปิดผับตอนเที่ยงคืน, เปรม ดูแลประชาชน, บอล สร้างสรรค์สังคมให้ดีขึ้น, อีว มีนายกหลายคน, อ.เอกและเกศ ความเสมอภาค, ช้าง ใส่ใจ, ฝน ห้ามออกจากบ้านหลังเที่ยงคืน, มาศ การศึกษา, อ.กุ้ง เรื่องคนพิการ, อ.สุ การศึกษา, นุ้ย เศรษฐกิจ, นพ คุณธรรม, แบล็ก แรงงาน, อ.จวบ ความเป็นธรรม, ต้ม ประธานาธิบดี และคำตอบที่โดนใจมากที่สุด ตรี อยากให้มีความรักเยอะ เยอะ

ห้องที่ 3. : ความรัก คือ อะไร? (กติกาเหมือนเดิม คือ ห้ามถามซ้ำกับเพื่อนที่ถามแล้วใน 2

คำถามแรก)

น้องหาคำตอบได้มากที่สุด 9 คน มีตัวอย่างดังนี้ อ.กึ่ง ความรักทำให้คนตาบอด, มุก พลังอันยิ่งใหญ่, ต๊อกล เรื่องตลก, มิก สิ่งที่ดี, นพ บอล ช้าง ตรี อ.เล็ก และอ.สุ คือ การให้, จัน สิ่งที่สวยงาม, สาว ไม่หวังผลตอบแทน, เบงค์ คนที่เรารักมีความสุข, กูก สิ่งที่ดี, ชัน ความจริงใจ, กัส ความซื่อสัตย์

ห้องที่ 4. : ถ้าเจอคนอ้วนด้วยสวดยด้วย คุณจะไปบอกเขาว่าอะไร? (กติกา คือ ถามคนที่ยังไม่ได้

ถาม)

น้องหาคำตอบได้มากที่สุด 11 คน รอบนี้ให้พูดทุกคน โดยมีกติกาให้คำตอบของเพื่อน ๆ ได้บอกเล่าทั้งหมด คำตอบเป็นดังนี้ เปรม รักคุณ, มาศ น่ารัก, มิก เกลียด, ฝน น่ารักแล้วไม่ต้องลด, ต๊อกล แชน, มุก, ชัน น่ารักทุกคน, โอ น่ารัก, ต้ม สวดยแต่ลดหุ่นหน่อย, อีว รักครับ, เบงค์ ออกกำลังกายหน่อย, อ.จวบ สบายดีมัย, นพ สวดยครับ, กัญ ปลื้ม, ปุ่ม ไม่มีคำตอบ, นุ้ย ตูยนี้จัง, บัง พิจารณาตัวเอง, เกศ น่ารัก, กัส น่ารัก, ปุ้ย น่ารัก, บอล ลดหุ่น, โอ น่ารัก, เกด น่ารัก, ช้าง กินให้น้อยลง, อ.สุ ลดหุ่นนิดหนึ่ง

มุมมองจากพี่อาร์ต “ทำไมคนอื่นหาคำตอบได้มาก แต่เราหาได้น้อยเขามีวิธีการหรือใช้ทักษะอย่างไร?”

กิจกรรมที่ 4 : หาพวกเดียวกัน

พี่อาร์ต ให้น้อง ๆ จับกลุ่มตามคำสั่งที่บอก โดยห้ามใช้เสียง และห้ามเขียน

1. จับกลุ่มคนที่เกิดเดือนเดียวกัน : เริ่มต้นแอมมีเสียงกระซิบลดมาบ้างเล็กน้อย ทุกคนจะใช้ส่งสัญญาณโดยการชูนิ้วบอกจำนวนเดือนที่ตัวเองเกิด เดือนแรก ๆ ที่ยังไม่เกิน เดือนที่ 10 ไม่เป็นปัญหา เพราะยังสามารถชูนิ้วได้ครบ แต่ 3 เดือนหลังเริ่มมีคนเข้าผิดกลุ่ม

2. คนที่เกิดวันเดียวกัน : เทคนิคเดิม ชูนิ้วบอกสัญญาณ แต่บางคนไม่รู้ว่วันแรกเริ่มที่วันอะไร วันอาทิตย์ หรือวันจันทร์ ถึงแม้ชูนิ้วได้ครบทั้ง 7 วัน แต่ก็มีการเข้ากลุ่มผิดมาก

ให้กลุ่มที่ถูกแบ่งโดยใช้เกณฑ์ซึ่งเกิดวันเดียวกัน ช่วยกันร่วมคิดหาลักษณะร่วม เช่น บุคลิกภาพ นิสัย ความชอบ ที่มีลักษณะเหมือนกัน (มากกว่า 70 %) จำนวน 10 ลักษณะโดยใช้เวลา 10 นาที แล้วเขียนลักษณะร่วมเหล่านั้นลงในกระดาษใบเพื่อเตรียมนำเสนอ บรรยายภาพของการพูดคุยในแต่ละวงบางกลุ่มก็มีเสียงหัวเราะขำ บางกลุ่มก็มีการโหวตว่าลักษณะเหล่านั้นใช่หรือไม่ ข้อสรุปของแต่ละกลุ่มเป็นดังนี้

วันจันทร์ : ราเริง กินเก่ง ชอบดนตรี เรียนเก่ง น่ารัก ชอบเที่ยว เจ้าชู้ ขี้สงสัย ขยัน อดทน จี๋จอน เอาแต่ใจตนเอง ใจร้อน ชอบอ่านการ์ตูน

วันอังคาร : ราเริง โกรธง่ายหายเร็ว คิดมาก กล้าแสดงออก ขี้สงสาร ปากร้ายใจดี ชอบอยู่คนเดียว กินเก่ง ไม่ชอบคนขี้อ่อน เก็บอารมณ์เก่ง

วันพุธ : กล้าแสดงออก ใจร้อน เชื้อมันตนเอง ช่างพูด น่ารัก เอาแต่ใจตนเอง ช่างสงสัย รักจริง กินเก่ง ชอบความบันเทิง ชอบเรียน ช่างฝัน เมตตา ไม่ชอบขัดใจเพื่อน

วันพฤหัสบดี : ชอบเป็นครู สูง ชอบสีเข้ม ชอบอาหารรสจัด ผิวสีเข้ม ฉลาด ใจร้อน ดั่งโคง กีฬากลางแจ้ง ถนัดมือขวา ชอบอยู่คนเดียว มีมนุษยสัมพันธ์ดี รักเดียวใจเดียว เก็บเงินไม่อยู่ ชอบอ่านหนังสือ ชอบอยู่คนเดียว

วันศุกร์ : รำเริง ช่างคิด สร้างสรรค์ ช่างพูด ช่างเจรจา ขยัน อดทน ช่างเลือก ประหยัดมัธยัสถ์
เป็นคนมีระเบียบ รักสวยรักงาม ชอบเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ กล้าแสดงออก

วันเสาร์ : สนุกรำเริง ชอบดนตรี กีฬา ชอบเพศตรงข้าม ชอบกิน อิสระ เป็นตัวของตัวเอง รับฟัง
ความคิดเห็นของคนอื่น ชอบเดินทาง ชอบฟังมากกว่าพูด รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

วันอาทิตย์ : ผมตรง จมูกโด่ง ชอบคนหน้าตาคน หุ่นปานกลาง รักใครรักจริง ขี้ใจน้อย โกรธง่ายหาย
เร็ว ชอบท่องเที่ยว รักสนุก รักอิสระ กล้าแสดงออก ชอบนั่งกางเกงยีนส์

ก่อนไปรับประทานอาหารร่วมกัน ความคิดเห็นเล็ก ๆ น้อย ๆ ของน้อง ๆ จากการทำกิจกรรมนี้ คือ
คนน้อยจะได้ข้อมูลมากเพราะไม่ต้องใช้เวลานานในการตัดสินใจลักษณะที่คิดให้หรือไม่ มีการยอมรับความ
คิดเห็นภายในกลุ่ม การแสดงออก(มีความรู้สึกเป็นพวกเดียวกัน) การสร้างความคุ้นเคยจากกิจกรรมเล็ก ๆ

**บทสรุป : กิจกรรมในช่วงเช้าที่ผ่านมาทั้งหมด ทีมงานได้ออกแบบโดยมีเป้าหมายเพื่อสร้างความคุ้นเคย สร้าง
ความรู้จัก สร้างความรู้สึกเป็นพวกเป็นหมู่ให้กับผู้เข้าร่วมฝึกการอบรม**

กิจกรรมที่ 5 : ผ่อนพักตระหนักรู้...เรียนรู้จากภายใน (เริ่มเวลา 13.30 น.)

ผ่อนพักตระหนักรู้ เป็นการพักผ่อนทั้งทางร่างกายและทางจิตใจหลังจากที่สมอง
ได้ใช้ความคิดมาตลอดครึ่งวัน ทำในการนอน ในหัวงทำที่สบายที่สุด กางขาออกเล็กน้อย
มือหงายขนานลำตัว (ท่าศพ) ถ้าใครนอนแล้วนอนไม่ได้ ก็ให้ลูกนั่งได้แต่ห้ามรบกวนเพื่อน
ๆ คนที่สวมแว่นตาก็ก็นำออกไว้ โดยมีดนตรีที่อ่อนละมุน ประณีต ง่ายต่อการทำจิตใจให้
สงบ

พี่เอื้อยได้กล่าวบทภาวนาอย่างเข้มข้นว่า“ขอเชิญพวกเราทั้งหลาย ได้โปรดวางภาระที่คั่งค้างในใจลงสักพัก
ปล่อยวางเรื่องราวในอดีตที่ล่วงเลยผ่านมาแล้ว เรื่องเมื่อหลายสัปดาห์ก่อน เรื่องเมื่อวันวาน หรือแม้เรื่องที่เพิ่ง
เกิดขึ้นไม่กี่ชั่วโมงนาที่ที่ผ่านมาก็ปลดปล่อยใจลงสักครู่ให้เป็นอิสระ จากเรื่องราวในอนาคตที่ยังมาไม่ถึง.....”

กิจกรรมที่ 6 : เตรียมความพร้อม...สร้างการตื่นตัว...ด้วยกิจกรรมภูเขาไฟระเบิด

พี่เอื้อย ได้ร่วมชวนน้อง ๆ เขาวชนสร้างการตื่นตัวด้วยกิจกรรมภูเขาไฟระเบิด โดยให้น้อง ๆ ยืน
ล้อมกันเป็นวงกลม มีสมาชิกหนึ่งท่านยืนอยู่ตรงกลางวงเป็นเสมือนภูเขาไฟ คนที่ทำหน้าที่เป็นภูเขาไฟ จะออก
คำสั่งหรือบอกชื่อสิ่งของที่มีอยู่ในตัว เช่น “ภูเขาไฟระเบิดคนที่ใส่กางเกงยีนส์” ก็ให้คนที่ใส่กางเกงยีนส์วิ่งไป
แตะตรงกลางภูเขาไฟแล้ววิ่งกลับไปยืนล้อมวงที่ใหม่ห้ามซ้ำที่เดิม คนที่วิ่งเข้าที่ซ้ำที่สุด จะต้องมาเป็นภูเขาไฟออก
คำสั่งแทน

ภาพของการวิ่งจากผู้เล่นเข้าร่วมกลุ่มกันตรงกลางจำนวนมาก ๆ แล้วชนปะทะกันบ้าง ทำให้เกิด
ความสนุกสนาน เพราะลุ้นว่าตัวเองจะเป็นคนสุดท้ายหรือไม่ ตัวอย่างของคำสั่งที่น้อง ๆ ใช้ เช่น ภูเขาไฟระเบิด
คนที่ใส่กำไล ...คนที่มิโทรศัพท์ ...คนที่ใส่รองเท้า หลาก ๆ คำสั่งที่ทุกคนต้องวิ่งเหมือนกัน เช่น ภูเขาไฟระเบิด
คนที่ใส่เสื้อ ทุกคนจึงต้องวิ่งมารวมกันแล้ววิ่งกลับ แต่ที่เรียกเสียงหัวเราะได้มากที่สุด คือ คำสั่งว่าภูเขาไฟ
ระเบิดคนที่ใส่ชุดชั้นใน ปรากฏว่าน้องผู้หญิงวิ่งทุกคนแล้วแถมด้วยน้องแบงค์(ชาย) จึงเป็นที่สงสัยของเพื่อน ๆ
ว่า น้องแบงค์วิ่งเพราะอะไร

หลังจากนั้นพี่เอื้อยได้ชวนให้น้อง ๆ ที่จับคู่สัมภาษณ์ในช่วงเช้ามาจับคู่กันใหม่อีกครั้ง แล้วให้หันหลังชนกัน ใช้มือเกี่ยวคล้องแขนกันไว้ แล้วให้นั่งลง ตอนลงนั่งนั้นไม่มีปัญหา แต่ตอนให้ลุกขึ้นนั้นเริ่มมีปัญหา เพราะต้องลุกขึ้นพร้อม ๆ กันโดยห้ามใช้มือยัน ปรากฏว่าบางคู่สามารถทำได้ง่าย ๆ แต่บางคู่ไม่สามารถทำได้นั้น เป็นเรื่องที่ต้องค้นหาว่ามีหลักอย่างไรจึงขึ้นได้ง่าย

กิจกรรมที่ 7. : เงื่อนมนุษย์

พี่อาร์ตให้น้อง ๆ แบ่งกลุ่ม โดยนับ 1 ถึง 4 หลังจากนั้นแยกเข้ากลุ่ม โดยให้ส่งตัวแทนมาเป็นหัวหน้ากลุ่มดังนี้ 1. น้องชัน, 2. น้องพิgul, 3. น้องเบงค์ และ 4. น้องกัญ น้อง ๆ เหล่านี้ถูกคัดเลือกออกมาโดยที่ทุกคนต่างก็ยังไม่รู้ว่าหัวหน้ามีหน้าที่อะไร ส่วนสมาชิกที่เหลืออยู่ในกลุ่มให้ยืนล้อมวงแล้วชูมือขึ้น นำมือมาไขว้กัน แล้วไปจับมือกันตรงกลางกลุ่ม โดยห้ามจับมือคนที่

อยู่ทางด้านซ้ายและขวาของตนเอง และทั้งสองมือห้ามเป็นคนเดียวกัน ลักษณะเป็นเงื่อนที่ไขว้กันอยู่ ภารกิจของหัวหน้ากลุ่ม คือ ต้องคลายเงื่อนมือนั้นออกมาให้ทุกคนมายืนจับมือล้อมวงกันอย่างเดิม โดยมีกติกาว่าห้ามทุกคนส่งเสียงพูด จะพูดได้เฉพาะหัวหน้ากลุ่มเท่านั้นที่สามารถบอกให้สมาชิกในกลุ่มทำตามที่หัวหน้าสั่ง ปรากฏว่าสามกลุ่มแรกทำเสร็จในเวลาใกล้เคียงกัน เหลือแต่กลุ่มของน้องกัญที่ยังไม่สามารถแก้ปมเงื่อนมนุษย์นี้ได้ ทั้งสามกลุ่มต่างนั่งมองให้กำลังใจจากนั้นอีกไม่ถึง 5 นาที น้องกัญก็ทำสำเร็จ

รอบสองทำเหมือนเดิมแต่ให้มีสมาชิกเพิ่มขึ้น โดยกลุ่ม 1 รวมกับกลุ่ม 2 และกลุ่ม 3 รวมกับกลุ่ม 4 (กลุ่มละ 18 คน) รอบนี้ไม่มีหัวหน้ากลุ่มคอยออกคำสั่ง แต่ทุกคนสามารถบอกกล่าวกันได้ ต่างช่วยกันแนะนำว่าใครควรทำอะไร สังเกตว่าคนที่คอยบอกก็จะคอยออกคำแนะนำอยู่เรื่อย ๆ อย่างเช่น กลุ่มแรกนั้นมักจะได้ยินเสียงน้องเกตุคอยบอกอยู่ตลอดเวลา ว่าควรทำอะไร อ.จวบ มักจะคอยส่งเสียงบอกให้กำลังใจว่า อิม ไซ นั้นแหละ คนไหนที่เงียบคอยทำตามสิ่งที่คนอื่นหรือทำตามอย่างเงียบ เสียงอ.เอกแว่วมาว่าไม่รู้จะข้ามตรงไหน ขอรอครูนี้แล้วกัน สมาชิกในวงต่างให้กำลังใจให้แกเอก จนท้ายสุดหมดเวลา อ.เอก ก็ไม่สามารถคลี่คลายได้ จึงต้องใช้เสียงระฆังช่วย อ.เอก

ส่วนอีกกลุ่มนั้นเป็นไปแบบค่อย ๆ คิด ช่วยกันบอก ลองทำดู แต่เมื่อทำสำเร็จปรากฏว่ากลับได้วงออกมาเป็น 2 วง ซึ่งบ่งบอกว่ามีคนผิดกติกาในการจับมือ แล้วไม่คาดคิดว่าจะส่งผลในตอนท้ายที่แสดงผลของการผิดพลาดนั้นออกมาอย่างชัดเจน จึงต้องเริ่มต้นทำใหม่อีกครั้ง แต่ปรากฏว่าถึงแม้ต้องเริ่มต้นใหม่แต่กลับทำได้สำเร็จก่อน

พี่ชาติได้ชวนน้อง ๆ คุย เพื่อร่วมบอก ร่วมคิด สิ่งที่ได้จากกิจกรรมนี้ด้วยการถามถึงความรู้สึกในช่วงต่าง ๆ ตั้งแต่เริ่มต้นจนจบกิจกรรม เริ่มต้นตั้งแต่เงื่อนมนุษย์กลุ่มเล็ก ๆ และมีหัวหน้าทีม ความรู้สึกตอนก่อนเล่น คือ งง ไม่รู้ว่าจะแก้เงื่อนนี้ได้อย่างไร ความรู้สึกขณะเล่น สำหรับกลุ่มน้องกัญ สมาชิกทั้ง 7 คนมีความรู้สึก คือ อึดอัด อยากพูด อยากแสดงความคิดเห็น รู้สึกดี รู้สึกเห็นความตั้งใจของน้องที่พยายามจะทำให้สำเร็จ รู้สึกงงและก็เห็นใจน้องกัญซึ่งทำหน้าที่เป็นหัวหน้า สำหรับกลุ่มที่ทำเสร็จเป็นกลุ่มแรก คือ กลุ่มน้องเบงค์ ความรู้สึกของสมาชิกของทีม คือ รู้สึกอยากช่วย อยากพูดแสดงความคิดเห็น เห็นความมุ่งมั่นของหัวหน้า ความรู้สึกตอนที่ยังแก้ไม่ได้ ก็ไม่อึดอัดเท่าไรนัก ค่อย ๆ ทำ ไม่ได้รีบร้อน และรู้สึกว่าทีมตัวเองเก่ง ทั้งกลุ่มที่สำเร็จกลุ่มแรกและกลุ่มสุดท้าย ต่างก็มีความรู้สึกร่วมที่เหมือนกัน คือ ความรู้สึกอึดอัดที่อยากจะแสดง

ความคิดเห็น อย่างมีส่วนร่วม จนบางครั้งเผลอทำก่อนที่หัวหน้าจะออกคำสั่ง ความรู้สึกอื่น ๆ ที่เสริมเพิ่มขึ้นมา คือ เห็นความตั้งใจของหัวหน้า

เมื่อเจอนมุษย์ใหญ่ขึ้น ความรู้สึกของผู้เล่น คือ รู้สึกอู๋นวาย เหมือนปัญหาใหญ่ขึ้น ยิ่งทำยิ่งรู้สึกเหนื่อย แต่ความรู้สึกดีก็มีอยู่ คือ ทุกคนช่วยกันคิดมากขึ้น แก๊ททะเลื่อน รู้สึกดีที่ทุกคนยอมรับฟังความคิดเห็นของคนในกลุ่ม เห็นความสัมพันธ์กันไม่รู้สึกที่จะรังเกียจที่จะถูกเนื้อต้องตัวกัน บางครั้งถึงแม้จะมีความคิดเห็นต่างกัน แต่ก็ยอมรับกันไม่ขัดแย้ง อีกมุมหนึ่งของความรู้สึก คือ บางครั้งมีความมุ่งมั่นมากที่จะทำให้สำเร็จมาจนลืมมองข้ามความรู้สึกของเพื่อนที่กำลังเจ็บแขน หรือถูกบิคอยู่หรือไม่ แต่ถ้ามีการสื่อสารก็จะทำให้ทุกคนได้รับรู้ เหตุหนึ่งที่ทำให้ทุกคนมีความมุ่งมั่นสูง เพราะมีความหวังว่าจะทำได้ และเห็นความสามัคคีในกลุ่มที่จะช่วยกัน แต่ดูเหมือนบางที่ยังช่วยบอกก็จะยังยุ่งเหยิง บางคนจึงยืนดูอย่างเงียบ เพื่อช่วยลดความอู๋นวาย อีกหนึ่งมุมความคิดเห็น คือ การคิดนอกกรอบก็อาจจะคลั่งคลายเจอนปมนี่ได้

พี่ชาติชวนถามความรู้สึกของน้อง ๆ ที่ถูกเลือกให้เป็นหัวหน้าว่ารู้สึกอย่างไร น้องพิศกุลบอกว่ารู้สึกเฉย ๆ เหตุผลที่เพื่อนเลือก เพราะพิศกุลมีความรับผิดชอบน่าจะนำพากลุ่มไปได้ดี สำหรับน้องกัญ งบที่เพื่อน ๆ เลือก เหตุผลที่เพื่อนเลือกน้องกัญเพราะ เปิดโอกาสให้น้องได้แสดงออก อยากให้น้องมีประสบการณ์ ถึงแม้จะมีอายุน้อย บางคนก็มองว่าตัวเองอายุมากที่สุดอาจจะถูกเลือก จึงรีบเข้าไปหาคนที่อายุน้อยที่สุดจะได้รอดตัว ความรู้สึกของน้องแบงค์เมื่อถูกเลือก คือ เสนอมากเกินควร เหตุผลที่เพื่อนเลือกเพราะตัวใหญ่ ภูมิฐาน ดูเป็นผู้มีความรู้ คนสุดท้าย คือ น้องชัน รู้สึกดีแต่ใจ แต่ก็ภูมิใจ เหตุที่เพื่อนเลือกเพราะ อ.เอก เห็นว่าในทีมมีลูกศิษย์ของตนเองมากอาจจะเลือกตนเองด้วยความเคารพ ตนจึงรีบตั้งเงื่อนไขว่าไม่ดูอาวุโส และเห็นว่าน้องชันมีบุคลิกโดดเด่น

ความรู้สึกของเพื่อนในทีมที่มีต่อหัวหน้าในขณะที่หัวหน้าออกคำสั่ง กลุ่มที่น้องชันเป็นหัวหน้า เห็นว่าน้องชัน ค่อย ๆ ทำ ค่อย ๆ แก๊ททำไปอย่างช้า ๆ ทีละขั้น ทำอย่างมั่นใจ กลุ่มน้องกัญ เห็นความพยายามของน้องที่พยายามจะทำให้สำเร็จ ถึงแม้ว่าน้องจะตัวเล็กไม่สามารถเห็นได้ทั้งวง อ.เอก มีข้อคิดเห็นว่า เกมส์ไม่ได้แข่งขันกัน จึงไม่มีความกดดันที่จะต้องรีบเร่งให้ชนะ เป้าหมาย คือ แก๊ทเจอนให้สำเร็จ

บทสรุปส่งท้าย : กิจกรรมนี้ถูกออกแบบมาเพื่อจำลองเหตุการณ์จริงของการทำงาน การทำงานที่มีหัวหน้าจะทำให้งานเป็นไปอย่างมีทิศทาง แต่ถ้าได้หัวหน้าโดยไม่รู้ภารกิจหรือมีคุณสมบัติที่ไม่เหมาะสมกับงานที่ต้องรับผิดชอบ ลูกน้องก็อาจจะมีความรู้สึกอัดอั้นที่ต้องทำตาม และต้องการมีส่วนร่วมคิด เพียงแต่หัวหน้าจะให้โอกาสในการแสดงความคิดเห็นมากนักแค่ไหน เมื่อการทำงานที่มีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น ปัญหาหรือความยุ่งยากก็จะมากขึ้นด้วย ทุกคนในทีมงานต้องร่วมมือร่วมใจในการทำงาน ถึงแม้ว่าจะสำเร็จได้ช้า แต่ขณะทำงานก็จะเป็นการกระตือรือร้นกัน และบางครั้งการทำงานจริงเมื่อเกิดความผิดพลาดจะไม่สามารถเริ่มต้นใหม่ได้จะต้องพยายามทำต่อไปเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

หลังจากที่ได้เรียนรู้จากการทำกิจกรรมในห้องแอร์มาก่อนวันแล้ว กิจกรรมสุดท้ายของบายนี้นี้ คือ การเรียนรู้ผ่านกิจกรรมถ่ายทอดสัทพิน ซึ่งแบ่งกลุ่มการเรียนรู้เป็น 4 กลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มมีสมาชิก 9 คน แต่ละทีมมีอาจารย์เป็นสมาชิก กลุ่มละ 1 ท่าน คือ กลุ่ม อ.เอก, กลุ่ม อ.สุ, กลุ่ม อ.จวบ และกลุ่ม อ.กึ่ง กติกาการเล่นคือ แต่ละกลุ่มจะได้รับอุปกรณ์การเล่น คือ ดั้ง 2 ใบ ซึ่งต้องบรรจุสัทพินไว้ (ก้อนหิน) อีกใบเป็นดังเปล้า และเชือกฟางที่เป็นวงกลม รัศมีประมาณ 3 เมตร และเชือกฟางยาวอีก 1 ขด พร้อมทั้งมีคัลเตอร์ ดังที่มีสัทพินจะ

วางอยู่ตรงกลางวงเชือกฟาง ดังแปล่าจะอยู่นอกวง ผู้เล่นจะอย่างไรก็ได้จากอุปกรณ์ที่มีอยู่ เพื่อถ่ายสารพิษจาก
ถึงกลางวงใส่ลงในถังที่วางแปล่า โดยมีเงื่อนไขว่าต้องถ่ายสารพิษในวงเชือกฟางเท่านั้น และห้ามอวัยวะส่วนใด
ๆ ยื่นเข้าไปในวง เมื่อฟาร์ทบอกเล่ากติกา ก็ให้ทุกคนลองคิดก่อนเล่น เมื่อพร้อมแล้วจึงเริ่มได้ ผลปรากฏว่า
ทุกกลุ่มทำได้สำเร็จ ยกเว้นกลุ่ม อ.จวบ ที่ถึงสารพิษล้มเสียก่อนที่จะถ่ายเสร็จ

เมื่อจบกิจกรรมแล้ว ทีมงานได้ชวนน้อง ๆ บอกเล่าความรู้สึกจากการเล่นเกมครั้งนี้ ความรู้สึก
หลังจากฟังกติกาจบ จะงงมาก ต้องฟังรอบสอง งานนี้น่าจะยาก และรู้สึกร้อนไม่อยากจะเล่น แต่บางคนก็อยากเล่น
เพราะรู้สึกว่าท้าทายตัวเองจะทำได้หรือไม่ น่าจะมีอุปกรณ์มากกว่านี้ถึงจะทำได้ ฟังโจทย์แล้วคิดตามว่าจะทำ
อย่างไร อากาศร้อนและไม่อยากเล่น แต่ก็อยากทำให้เสร็จเร็ว ๆ เพราะจะได้เข้าร่วม

สำหรับความรู้สึกขณะกำลังเล่น น้องชั้นบอกความรู้สึกออกคำสั่งมากเกินไป และคนอื่นเสริมว่า เรา
ต้องทำได้ มีความมั่นใจเพิ่มขึ้นหลังจากได้ฟังเพื่อน ๆ ร่วมบอกร่วมคิด อยากได้ความมั่นใจจากภายในกลุ่ม
ถึงแม้ว่ามั่นใจว่าทำได้แต่ก็รู้สึกลุ้น ตลอดเวลา เมื่อถ่ายสำเร็จก็รู้สึกโล่งอก รู้สึกอัดอัดเพราะบางทีมีความคิดว่า
อยากจะบอกเพื่อน ๆ แต่ไม่สามารถอธิบายให้เข้าใจได้ สนุกปนเสียวกลัวล้มล้ม คิดว่าเป็นเพียงเกมส์ไม่ใช่ว่า
จริงจึงไม่ได้ลุ้นมาก

.....
ความรู้สึกเปลี่ยนจากไม่อยากจะเล่นในตอนต้น เป็นเราต้องทำได้ในตอนท้าย หรือจากมั่นใจกลายเป็นไม่
มั่นใจ เราเปลี่ยนไปที่อารมณ์ ความรู้สึกเปลี่ยนไปตลอดเวลาขณะทำงาน เมื่อเปลี่ยนวิธีการแต่ละวิธี อารมณ์ก็
เปลี่ยนไปตามด้วย
.....

วิธีการที่แต่ละกลุ่มใช้ เพื่อให้บรรลุภารกิจ

กลุ่มที่ทำสำเร็จเป็นกลุ่มแรก คือ กลุ่ม อ.เอก ใช้วิธีการอย่างไร : เมื่อเริ่มฟัง
โจทย์ เริ่มมีข้อสงสัย ข้อสังเกต เมื่อเห็นอุปกรณ์ก็เริ่มวางแผนพูดคุยธรรมดา พูดคุยกันว่า
ทำอะไรเพื่อให้เป็นไปตามกติกา ทุกคนเข้าใจตรงกันเพราะจะมีเสียงคอยกำกับและคอยค
ระวังให้โดยไม่ได้มอบหมายคนใดคนหนึ่ง ทุกคนช่วยกันมองช่วยกันสื่อสารอยู่ตลอดเวลา
บางเวลาก็มีการให้ความคิดเสริมเพิ่มเติมขณะทำเมื่อทำไม่ได้ตามแผนที่คิด มีการพูดคุย
สื่อสารกันอยู่ตลอดเวลา มีการปรับวิธีการบ้างเมื่อเจออุปสรรคเล็ก ๆ น้อย ๆ ทุกคนทำแบบ
มีจิตสำนึกร่วมกันที่จะช่วยทำให้สำเร็จโดยไม่ต้องแบ่งบทบาทหน้าที่

กลุ่มที่ 2 กลุ่ม อ.กิ้ง : เริ่มจากวางแผนช่วยกันร่วมคิด โดยการเสนอความคิดเห็นกัน และคนอื่นก็
คิดแล้วปฏิบัติตาม คนที่ออกความคิดเห็นคอยดูกำกับ ซึ่งทุกคนก็คิดออกมากล้าย ๆ กันตามอุปกรณ์ที่เห็น
บางครั้งมีอุปสรรคเช่นมีด บางทีก็ไม่ได้ใช้ ถ้าเห็นข้อบกพร่องก็ช่วยกันแก้ไข และทุกคนต้องช่วยกันทำจึงจะ
สำเร็จ

กลุ่มที่ 3 กลุ่ม อ.สุ : เริ่มจากการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เมื่อมีใครเสนอก็ลองทำดู ถ้าเห็นว่า
ไม่ได้ก็เปลี่ยนวิธีใหม่ เรียนรู้แก้ปัญหาขณะทำงาน บางครั้งก็เจอวิธีการทำที่ดีโดยบังเอิญขณะเล่นซึ่งไม่ได้
วางแผนไว้ในตอนแรก มีคนคอยสังเกตตั้งคำถามให้คอยระวังอยู่ตลอดเวลา

กลุ่มสุดท้าย กลุ่ม อ.ประจวบ : ในสถานการณ์ที่ยังไม่คุ้นเคยกัน จะต้องมีคนทีกล้ามาเป็นผู้นำก่อน ซึ่งอาจจะยังไม่ได้ร่วมคิด แต่เมื่อมีคนนำแล้วพอมมีคนตาม จึงได้เริ่มพูดคุยกัน การทำงานเริ่มต้นจากความสงสัย ว่าอะไรอยู่ในกระป๋อง จึงหาคำตอบก่อน หลังจากนั้นจึงค่อยวางแผนต่อว่าทำอะไรต่อไป เมื่อทำไปสักพักเจออุปสรรคก็มาปรับวิธีการใหม่ ในกลุ่มมีความสามัคคีกัน แต่มีความกดดันว่ากลุ่มอื่นเสร็จแล้ว จึงรีบเร่งสื่อสารกันน้อยลง

ชวนคิด : “ความรู้สึกมีความสำคัญมากหรือน้อยกว่าวิธีการ ?” คนส่วนใหญ่มักจะพูดถึงวิธีการว่าจะทำอย่างไร มักจะไม่ค่อยพูดถึงถึงความรู้สึก ถึงแม้จะพูดถึงความรู้สึกก็มักจะบอกเล่ากันลับหลัง บางครั้งเมื่อเราได้ยินเสียงที่คอยเตือนคอยระวังให้เราเรารู้สึกดี แล้วมีพลัง ก็ช่วยทำให้สามารถทำงานได้อย่างสนุกสนาน ดังนั้นจึงควรรำลึกถึงความรู้สึกของเพื่อนร่วมทีมตลอดเส้นทางการทำงานร่วมกัน การออกคำสั่งมากเกินไป จะเป็นลักษณะที่ทำลายการทำงานแบบมีส่วนร่วม โดยเฉพาะในการทำงานที่มีลำดับของหัวหน้างาน เช่น ระหว่างอาจารย์ผู้ศึกษาการสร้างความรู้สึกที่ดี มีความสัมพันธ์กัน จะช่วยหนุนเสริมพลังการทำงาน ระบบตรวจสอบแบบให้กำลังใจไม่ใช่แบบจับผิด จะช่วยปรับวิธีการทำงานให้รอบคอบระมัดระวังมากยิ่งขึ้น การนำข้อผิดพลาดมาเป็นบทเรียน ซึ่งไม่ได้นำมาตอกย้ำ ทั้งหมดนี้จะเป็นพลังในการทำงานเป็นทีม

กิจกรรมที่เล่นเป็นของจริง ไม่ใช่เพียงแค่เกมส์ ความรู้สึกที่เกิดขึ้นก็เป็นความรู้สึกจริง ๆ การเรียนรู้ผ่านกิจกรรมเหล่านั้นเป็นเรื่องที่เข้าถึงจริง ดังนั้นจึงฝากคณาจารย์ที่มีหน้าที่ออกแบบการเรียนรู้ให้นักเรียน นักศึกษา ให้ความสำคัญกับการออกแบบการเรียนรู้ ทำอย่างไรจึงจะได้กระบวนการวิธีการเรียนรู้ที่ไม่ใช่อ่านจากหนังสือ จากตำรา แต่ควรต้องค้นหาวิธีการเรียนรู้ที่让孩子สามารถได้เรียนรู้อย่างเข้าถึงจริง ๆ ซึ่งลักษณะงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นก็เป็นเครื่องมือหนึ่งที่สร้างการเรียนรู้

กิจกรรมที่ 9 : สมาธิภาวนา (เวลา 19.00 น.)

สมาธิ คือ อะไร? ทำไมจึงต้องฝึกสมาธิ ?

สมาธิ คือ อะไร? : จากความคิดเห็นของน้อง ๆ สมาธิ คือ การเกิดความตั้งมั่นแห่งจิต การปล่อยวาง การผ่อนคลาย การรวมจิตใจให้เป็นหนึ่ง กำหนดจิต เตรียมพร้อมกลับเข้าสู่ตัวเอง รู้ตัวอยู่เสมอ ความสงบ สติ

ทำไมสมาธิ จึงเป็นประโยชน์ : เมื่อเรามีสมาธิ จะทำให้เราเกิดปัญญา จิตใจแจ่มใส รู้ตัวตลอด ทำให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง ทำให้สามารถจดจำอะไรได้มากขึ้น จิตใจไม่ฟุ้งซ่าน ทำให้เราเป็นตัวของเราเอง อาหารทางจิต เมื่อจิตใจสบาย ไม่เครียด ร่างกายก็แข็งแรง อ่านหนังสือได้ดี หลับง่ายสบายดี มีเหตุมีผล

วิธีการฝึก : ทำได้ทุกเวลา ทุกการกระทำ ไม่ว่าจะเป็นเดิน นอน นั่ง ยืน ถ้าเรารู้ตัวอยู่ตลอดเวลา บางคนที่กำหนดลมหายใจ การนั่งมองสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างจดจ่อ

วิธีการกำหนดลมหายใจ : หายใจเข้า (พุท)-ออก (โฮ) การนับเลขตามลมหายใจ การนับก้าวเดิน

กิจกรรมที่ 10 : เตรียมความพร้อม...กิจกรรมกระรอกเปลี่ยนรัง...และแมวไล่จับหนู

กระรอกเปลี่ยนรัง : พี่เอื้อยให้น้องจับกลุ่มกลุ่มละ 3 คน โดยให้ 2 คนจับมือกันเป็นรัง อีกหนึ่งคนเป็นกระรอกให้อยู่ในรัง เมื่อมีผู้ออกคำสั่งว่า กระรอกเปลี่ยนรัง ให้กระรอกวิ่งหารังใหม่ ถ้าออกคำสั่งรังเปลี่ยนกระรอก ให้รังวิ่งหากระรอกใหม่ แต่ถ้าออกคำสั่งว่ารังระเบิด ให้ทุกคนร้องตูม แล้วแยกย้ายกันไปสร้างรังกระรอกกันใหม่ ความสนุกอยู่ตรงที่ต้องวิ่งหาที่ลงให้ได้ ซึ่งก็จะสนุกสนานวุ่นวายอยู่เหมือนกัน บางคนเป็นรังอยู่ด้วยกันแท้ ๆ พอเห็นรังอื่นขาดกระรอก ก็แปลงร่างตัวเองเป็นกระรอกหนีเพื่อนไปทันที ยิ่งสนุกมากขึ้นเมื่อมีคนเพิ่มเข้ามาหนึ่งทำให้รังและกระรอกไม่ลงตัวจะเหลือเศษอยู่ 1 คน ก็ต้องกลายเป็นคนออกคำสั่งแทน

แมวไล่จับหนู : พี่เอื้อยชวนน้อง ๆ เล่นเกมสไลด์จับหนู โดยให้จับกลุ่มละ 3 คน แต่ละกลุ่มเข้าแถวตอนลึกคนข้างหลังจับบ่าคนข้างหน้า แต่ละกลุ่มมายืนล้อมวงมีลักษณะเป็นเส้นรังสีพระอาทิตย์ จะมีตัวแทน 2 คน รับบทเป็นแมวและหนู ซึ่งแมวจะต้องวิ่งไปไล่จับหนูให้ได้ ถ้าหนูวิ่งไปเกาะท้ายแถวใด คนหน้าของแถวนั้นต้องกลายเป็นหนูแทน วึ่งนี้แมวแทนหนูตัว

เดิม ถ้าหนูถูกแมวจับได้ก่อน หนูจะต้องกลายเป็นแมว และแมวจะต้องกลายเป็นหนู บรรยากาศของการเล่นนั้นสนุกมาก ยังมีท่าทางหรือคำแฉวของพี่เอื้อยเหน็บแนมอยู่เรื่อย ๆ ยิ่งทำให้ขำขัน เล่นไปเล่นมาไม่รู้ว่าเป็นหนู ใครเป็นแมว

ข้อคิดจากพี่อาร์ต : การวางกิจกรรมตามเป้าหมาย จะเล่นเพื่ออะไร เล่นเพื่อความสุขสนาน สร้างการตื่นตัว หรือเล่นเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ แล้วจึงออกแบบเพื่อบรรลุตามเป้าหมายนั้น ๆ

สรุปบทเรียนภาคค่ำ (เวลา 20.00 น)

ปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะทำงานร่วมกัน ส่วนใหญ่เกิดขึ้นจากเรื่องการสื่อสารที่ไม่เข้าใจกัน ซึ่งอาจจะมีสาเหตุมาจากทั้งผู้พูดและผู้ฟังก็ได้ ดังนั้นในการสื่อสารทั้งผู้พูดและผู้ฟังจึงมีความสำคัญพอ ๆ กัน

การรับฟังที่ดี เป็นอย่างไร? : น้อง ๆ ช่วยกันบอกเล่าว่า การรับฟังที่ดีนั้น คือ การตั้งใจฟัง เปิดใจรับฟัง ให้ความสำคัญแก่ผู้พูด ไม่ได้แย่งหรือขัดจังหวะ ฟังแล้วนำมาคิดวิเคราะห์หรือแยกแยะ จับใจความสำคัญให้ได้ เมื่อฟังแล้วไม่เข้าใจก็ให้ถามย้อนกลับ ฟังแบบไม่มีอคติหรือฟังอย่างเป็นกลาง (บางกรณีก็สามารถจดบันทึกได้) ฟังหูไว้หู (การฟังอย่างไม่ปักใจเชื่อ ให้ใช้วิจารณญาณในการฟัง)

การเป็นนักฟังที่ดี เราจะได้รับประโยชน์อะไรบ้าง? : คำตอบจากเวที คือ สามารถเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดต้องการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง ทำให้ผู้พูดเกิดความมั่นใจมากขึ้นเพราะเห็นเราตั้งใจฟังดี ได้ข้อมูลข่าวสาร และสามารถมาคิดวิเคราะห์ได้ดี สามารถจับใจความนำไปปฏิบัติได้ เมื่อเราฟังคนอื่นอย่างตั้งใจเราจะเห็นวิธีการพูด เราก็สามารถนำไปปรับปรุงตัวเองในเรื่องการพูดให้ดีขึ้น ได้ประสบการณ์จากเรื่องที่ผู้พูดเล่าให้ฟัง

กิจกรรมที่ 11. : สุนทรีสนทนา

กิจกรรมการเรียนรู้การเป็นผู้พูดและผู้ฟังที่ดีนั้น พี่ชาติได้ออกแบบให้น้อง ๆ ได้เรียนรู้ผ่านกิจกรรมที่ชื่อสุนทรีสนทนา โดยให้น้อง ๆ แบ่งกลุ่มตามพื้นที่ที่ตัวเองมา หลังจากนั้นให้แต่ละคนใช้เวลา 3 นาทีในการวาดรูปหรือสัญลักษณ์อะไรก็ได้ที่ใช้แทนหรือบ่งบอกความเป็นตัวตนของตนเองได้มากที่สุด หลังจากนั้นให้แต่ละกลุ่มใช้เวลา 20 นาที ในการเล่าเรื่องของแต่ละคนให้เพื่อนฟัง ในขณะที่เพื่อนพูด ให้คนอื่น ๆ ที่เหลือปฏิบัติตัวเป็นนักฟังที่ดีตามที่เพิ่งได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในช่วงที่ผ่านมา

หลาย ๆ คนวาดรูปพระอาทิตย์ ดอกไม้ คอมพิวเตอร์ ชายทะเล แม่น้ำ ธรรมชาติ หัวใจ ต่างหลากหลายกันไป แต่บางคนก็มีใจตรงกัน แทบจะทุกกลุ่มที่มีคนวาดรูปต้นไม้ เสียงแว่วไกล ๆ ที่กำลังบอกเล่าเรื่องราวในสิ่งที่ตนเองวาด ทำให้รูปภาพเหล่านั้นจึงแทนตนเอง

เมื่อจบเรื่องราวของการบอกเล่าความเป็นตัวเองแล้ว พี่ชาติได้มอบคำถามที่ 2 ให้แก่น้อง ๆ ได้คิดตอบตนเอง คือ **“ถ้าขณะนี้แต่ละคนมีเวลาเหลืออยู่แค่ 24 ชั่วโมงสุดท้ายในชีวิต เราอยากทำอะไร?”** น้อง ๆ ใช้เวลาช่วงหนึ่งในการคิดและบันทึกลงในกระดาษ เตรียมพร้อมที่จะเล่าให้เพื่อน ๆ ฟัง

พี่อาร์ตได้ชวนน้องคุยว่าจากการที่มีการพูดคุยแบบนี้ รู้สึกอย่างไร คำตอบของน้อง ๆ ก็คือ การคุยแบบนี้ทำให้ได้รู้จักตัวตนของเพื่อนมากขึ้นกว่าเดิม เหมือนว่าได้พบเจอสิ่งใหม่ ๆ ที่อยู่ในตัวของเพื่อนที่นอกเหนือจากที่เคยรู้จักมาแล้ว ได้ความสามัคคีมากขึ้น ได้พูดความรู้สึกออกมาแล้วรู้สึกโล่งอก ได้เห็นความแตกต่างของความคิดแต่ละคน รู้สึกไม่กดดัน การทำกิจกรรมนี้เหมือนแต่ละคนได้ค้นกะทิหรือแก่นออกมาเพื่อพูดคุยกัน พี่อาร์ตได้ชวนมองว่าในขณะที่เพื่อนพูดอยู่นั้น ผู้ฟังควรจดจ่อที่จะรับฟังเพื่อนจนจบสิ้นก่อน ก่อนที่จะกล่าวแสดงความคิดเห็นของตนเอง เพราะบางทีเราอาจจะได้เข้าใจในสิ่งที่ได้รับฟังในตอนช่วงท้ายก็ได้

พี่ชาติตั้งคำถามให้น้องคิดว่า **“รู้สึกอย่างไรเกี่ยวกับประเด็นที่ยกให้มาพูดทั้งสองเรื่อง?”** เรื่องวาดรูปนั้นเหมือนได้มองเห็นตัวตนของตนเองและได้เชื่อมั่นออกมาให้ทุกคนรู้จักความเป็นตัวเรามากขึ้น น้องชั้นรู้สึกว่าการที่ฟังจากเพื่อนนั้นสนุก แต่ก่อนตอนที่ยังไม่ได้ฝึก ก็ฟังเหมือนไม่ได้ฟัง คือ ไม่ได้จดจ่อ ส่วนเรื่องที่สองเหมือนได้เปิดใจ รู้สึกซึ้ง ถ้าเป็นในเวลาปกติ คงไม่ได้คิดถึงเรื่องเหล่านี้

ข้อคิด : การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ ต้องเข้าใจในเป้าหมายที่อยากจะทำให้เกิดการเรียนรู้ ไม่ใช่ทำเพราะเห็นคนอื่นทำ เช่น การวาดภาพมักจะสื่อพฤติกรรมตัวตนของคนวาดได้ ซึ่งเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่ใช้ในการพัฒนาตนเองได้ แม้กระทั่งสิ่งที่เลือก ภาพที่เขียน ก็จะบอกที่มาที่ไปของความเป็นคนคนนั้นได้ แต่การนำเสนอแบบนี้การฟังเป็นสิ่งจำเป็นที่จะช่วยให้เข้าใจได้ลึกซึ้ง การถามคำถามใครควรใช้เวลาผู้ถูกถามคิดคนเดียวสักพัก เพื่อให้ได้ใคร่ครวญ การนึกคิดของคนนั้นจะถูกนึกคิดเป็นภาพ ดังนั้นการสื่อสารด้วยภาพจะเป็นการสื่อสารที่สื่อได้ตรงใจมากกว่า การที่จะไปชวนใครคุยนั้นต้องถามว่าจริง ๆ เรารู้จักกันมากน้อยแค่ไหน ถ้ารู้จักหรือคุ้นเคยกันอย่างไรดี ปัญหาต่าง ๆ ที่จะเกิด ก็จะลดน้อยลง

วันเสาร์ที่ 30 มีนาคม 2550

เริ่มเข้านี้ด้วยการเรียนรู้ภายในตนเองด้วยกิจกรรมสมาธิภาวนาประมาณ 20 นาที

กิจกรรมที่ 12. : เตรียมความพร้อม...ไปง้อไ้หยา...และเป่ายังจุบ

ไปง้อไ้หยา

พี่เอื้อย ซึ่งมีหน้าที่สร้างความสนุกสนาน ความตื่นตัว กระตุ้นกระชวยให้กับสมาชิกที่เข้ารับการฝึกอบรม เข้านี้ได้เรียกเสียงฮา จากกิจกรรมไปง้อไ้หยา วิธีการเล่นเริ่มต้นด้วยการให้สมาชิกทุกคนมายืนล้อมวง มีคนนำอยู่ตรงกลางวง คนนำจะเป็นผู้กล่าวคำว่าไปง้อ แล้วทำท่าวิ่งไปที่คนใดคนหนึ่งในวง คนที่ถูกยิงต้องไปง้อกลับ ส่วนคนทางด้านซ้ายและด้านขวาของผู้ถูกไปง้อให้ร้องบอกว่าไ้หยาพร้อมทั้งทำท่าตกใจ ถ้าใครทำผิดพลาดจะต้องมาทำหน้าที่แทนคนนำบรรยายกาของเกมนี่สร้างเสียงหัวเราะได้ตลอดเวลา บางครั้งคนนำก็ใช้ลูกเล่นให้คนในวงตกใจด้วยเสียงไปง้ออันดัง บางครั้งก็หลอกว่าจะยิงแต่ไม่ยิงกลับไปยิงคนอื่นแทน นับว่าเกมนี่ต้องใช้ทั้งสมาธิและสติอยู่ตลอดเวลา

เป่ายังจุบ : พี่เอื้อยได้แบ่งน้องออกเป็น 2 ฝ่าย ทั้งสองฝ่ายจะต่อสู้กันด้วยการเป่ายังจุบแบบพิสดาร โดยมีกติกาว่าให้ออกท่าทางได้ 3 ท่า คือ ทำนินจา ทำผี และ ทำผู้หญิง มีเงื่อนไข คือ ทำนินจาจะแพ้ทำผู้หญิง ทำผู้หญิงจะแพ้ทำผี ทำผีจะแพ้ทำนินจา และให้ตกลงกันในทีมว่าจะออกท่าอะไร อย่างไร เมื่อพร้อมพี่เอื้อยจะให้สัญญาณ ให้ทั้งสองฝ่ายทำท่าพร้อมกัน

ภาพที่เห็นคือ ท่าทางที่ออกแบบไว้ถูกแสดงเรียกเสียงหัวเราะมากมาย โดยเมื่อน้องผู้ชายต้องทำทำผู้หญิง หรือถ้าหลอกว่าตัวเองเป็นผี

กิจกรรมที่ 13. : เดินเท้าซิด (เวลา 09.15 – 10.30)

เมื่อมีความพร้อมตื่นตัวแล้ว พี่อาร์ตเริ่มกิจกรรมหลักเข้านี้ด้วยกิจกรรมเดินเท้าซิด ทุกคนต้องเดินข้ามฝั่งจากฝั่งหนึ่งไปยังอีกฝั่งหนึ่ง โดยมีเงื่อนไขของการเล่นอยู่ 2 ข้อ คือ ต้องให้เท้าของทุกคนชิดติดกันไปตลอด และ ต้องเข้าเส้นชัยพร้อมกัน เมื่อฟังกติกาเรียบร้อยแล้ว สมาชิกทุกคนได้หันมาล้อมวงเพื่อปรึกษาวิธีการเดิน จะเดินอย่างไรให้ถึงเป้าหมายและไม่ผิดพลาด เริ่มด้วยข้อคิดเห็นของ อ.จวบ ว่าควรทำอย่างไร

มีความคิดเห็นของน้องเสริมขึ้นมาบ้างเพื่อแลกเปลี่ยน จนเมื่อได้ข้อสรุปว่าจะต้องทำอะไร จึงได้ลองทดสอบก่อนเอาจริง เมื่อเข้าใจตรงกันจึงเริ่มเล่น เนื่องจากอากาศร้อนและการก้าวเดินแบบมีพันธะ น้องป๋มบอกว่าเหมือนต้องลากของหนัก ยังเดินไปไม่ถึง 3 ก้าว เพื่อน้องก็หลุดออกจากกัน จึงต้องเริ่มใหม่ มีเสียงบอกให้กำลังใจว่าไม่เป็นไร ค่อยๆ ก้าวไม่ต้องรีบร้อน รอบที่ 2 จึงเริ่มขึ้นในรอบนี้ทุกคนทำด้วยความพยายามมาก ถึงแม้แดดจะร้อน เหงื่อไหลจนเสื้อเริ่มเปียก เมื่อเกือบไปถึงเส้นชัยปรากฏว่ามีเพื่อนเผลอไปเหยียบเส้นชัยก่อนคนอื่น เสียงระฆังจึงบอกสัญญาณให้ไปเริ่มใหม่

สมาชิกในทีมต้องกลับมาทบทวนข้อผิดพลาดกันใหม่ มีเสียงบอกว่าต้องมีผู้นำกลุ่มเป็นช่วง ๆ เพื่อให้คอยดูแลแถวให้ก้าวเดินอย่างถูกต้องจังหวะ เพราะทั้งแถวจะยาวเกินไป ไม่รู้ว่าใครพร้อมหรือไม่พร้อม รอบนี้มีความคิดเห็นว่าจะต้องมีคนคอยกำกับกับการก้าวเดินด้วย และตรวจสอบความพร้อมเป็นระยะด้วย ทีมจึงได้ตกลงให้กำหนดก้าวเท้าขวาเป็นหนึ่ง ก้าวเท้าซ้ายเป็นสอง

และมอบหมายให้น้องชันเป็นผู้คอยกำกับกับการเดินและตรวจสอบความพร้อม

“หัวพร้อมมัย?” : พร้อม “หางพร้อมมัย?” : พร้อม “ทั้งหมดพร้อมมัย” : พร้อม เมื่อน้องชันได้คำตอบครบทั้งสามคำถาม จึงเริ่มตะโกนด้วยเสียงอันดังเหมือนฝึกทหาร “เฮ้าหนึ่งเดิน” “หัวพร้อมมัย?” : พร้อม “หางพร้อมมัย?” : พร้อม “ทั้งหมดพร้อมมัย” : พร้อม “เฮ้าสองเดิน” เสียงร้องซ้ำแล้วซ้ำเล่าอยู่ประมาณ 10 นาทีก็เดินมาเกือบถึงเส้นชัย เหลืออีกเพียงแค่ก้าวเดินตอนทำเข้าเส้นชัย จะทำอย่างไร พี่อาร์ตได้ย้ำกติกาอีกครั้งว่าต้องเข้าพร้อมกันเท่านั้น แล้วจะเข้าแบบไหน พี่เรนส์ได้ลองทำทำเข้าเส้นชัยที่ถูกกติกาให้ดู ทุกคนเริ่มวิตกเริ่มออกความคิดเห็นเสียงเซ็งแซ่ บางกลุ่มทำท่าจะเข้า โดยบางคนก็ยังไม่รู้ น้องชันขอให้ทุกคนหยุดอยู่ในความสงบ และตกลงความเข้าใจครั้งสุดท้าย ให้เหยียบเส้นชัยพร้อมกันอย่างไร ทุกคนต่างยกเท้าหนึ่งพร้อมกันค้างไว้เมื่อสิ้นสัญญาณนับ 1 ถึง 3 เท้าทุกเท้าก็เข้าเส้นชัยพร้อมกัน เสียงร้องเฮ กระโดดโลดเต้นดีใจ เป็นภาพที่บ่งบอกว่าทุกคนมีความรู้สึกอย่างไรเมื่อสิ้นสุดภารกิจนี้

เมื่อได้พักผ่อนแล้ว พี่ชาติจึงเริ่มชวนสร้างการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมเดินเท้าซิด ซึ่งจะเริ่มจากการทบทวนความรู้สึก

ความรู้สึกตอนเริ่มฟังกติกาจบ : กลัว งง ไม่เข้าใจ หงุดหงิด ร้อนใจ อยากลอง วิตกว่าจะทำได้หรือไม่เพื่อให้เข้าใจตรงกัน ระบุว่าอะไรจะโดนอะไรมัย คิดว่าไปไม่รอด 2-3 คน เพราะ แดร์ร้อน คนเยอะ รู้สึกว่าเป็นเรื่องยาก เสียงส่วนใหญ่

ความรู้สึกช่วงกำลังวางแผน : มีความรู้สึกที่เกร็ง กลัวว่าสื่อสารให้คนอื่นเข้าใจไม่ได้ กังวลว่าทุกคนก้าวเดินได้เท่ากัน ความสูงต่ำไม่เหมือนกัน วิตกว่าทุกคนคิดแตกต่างกัน กายภาพแตกต่างกัน และให้ความร่วมมือแตกต่างกัน จะทำอย่างไรให้สามัคคีกัน รู้สึกหงุดหงิด เพราะมีความคิดเห็นหลายอย่าง ตกลงไม่ได้ รู้สึกว่าจะเอาอย่างไรก็ได้

ความรู้สึกขณะเดินรอบแรก คือ สนุก เสียว ลุ้น กลัวว่าตัวเองจะทำผิดพลาด เกร็ง รู้สึกเหมือนยกของหนัก ระแวง กลัวเสียงระฆัง รู้สึกว่าช้า ไม่เข้าใจ มั่นใจว่าทำได้ ความมั่นใจบางคนเริ่มต้นตอนเริ่มก้าวแรก บางคนเริ่มมั่นใจจนถึงกลางทาง บางคนเริ่มมั่นใจตอนแรกแต่พอเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงเพราะว่าช้าชักเริ่มไม่มั่นใจ แต่บางคนก็เพิ่งจะมั่นใจในตอนจะเข้าเส้นชัย ความมั่นใจ เกิดขึ้นเพราะคิดว่าเราทำได้ และทุกคนก็มีความพยายาม มีความตั้งใจ และเส้นชัยก็อยู่แค่เอื้อม ส่วนความไม่มั่นใจ เกิดขึ้นเพราะ ขณะกำลังเล่นเริ่มแบ่งเป็นหลายส่วน เกิดความงง เพราะสื่อสารได้ไม่ทั่วถึง มีการพูดคุยกลุ่มย่อย ตอนจะก้าวเข้าเส้นชัยไม่มั่นใจ เพราะไม่ชัดเจนว่าจะเข้าอย่างไรและไม่ได้วางแผนตกลงร่วมกันว่าจะให้พร้อมกันอย่างไร จะประชุมทั้งหน้า กระดานเรียงแถวเป็นเรื่องลำบาก

ความรู้สึกตอนได้ยินเสียงระฆังรอบแรกว่าฝึกกติกาในขณะที่กำลังเข้าเส้นชัย ตกใจว่าเกิดอะไรขึ้น ผิดหวัง งง เซ็ง รู้สึกเห็นหน้าที่อาร์ตลอยมาเลย หงุดหงิด ผิดเพราะอะไร ท้อ กลัวน้องหมดกำลังใจ ปวดหัวเฉย ๆ เพราะคิดว่ามันเป็นเรื่องธรรมดา อยากรู้ว่าใครเป็นสาเหตุทำให้พลาด ทำไมทำอย่างนั้น หรือ อยากรู้เหตุผลที่ทำให้พลาดเพื่อที่ครั้งต่อไปจะได้แก้ไขได้ อยากรู้ว่าใครพลาดเพื่อให้กำลังใจ เพราะคิดว่าคนนั้นต้องรู้สึกผิดและต้องเสียใจ รู้สึกดีเพราะจะได้ฝึกความพร้อมอีกครั้ง

ความรู้สึกตอนวางแผนพูดคุยรอบสอง การคุยเริ่มมีส่วนร่วมมากขึ้น แต่ก็แบ่งเป็นหลายฝ่ายซึ่งสะท้อนว่าตอนทำรอบแรกก็มีหลายคนที่ไม่เห็นด้วยแต่ต้องทำตาม บางคนจึงเริ่มวิตกกังวลว่าจะทำอย่างไรให้ความรู้สึกกลับมาเป็นทีมใหม่ บรรยากาศของรอบแรกกับรอบสองไม่เหมือนกัน

ความรู้สึกตอนเหยียบเส้นชัย ดีใจ หายร้อน โล่งอก สบายใจ ทำได้แล้ว เหมือนได้ตำแหน่งดัชชีบอย เหมือนขึ้นสวรรค์ อยากเริ่มเล่นใหม่เพราะมันมีความสุข รู้สึกสงสารน้องชันที่ตะโกนจนเจ็บคอ เยี่ยมมาก

มีความสุขที่เห็นทุกคนดีใจ รู้สึกเหมือนได้ความสะใจ ทุกคนพร้อมใจรู้ร่วมกันโดยไม่ต้องฟังสัญญาณสุดท้ายมีใจเดียวกัน เหยียบเส้นชัยเพื่อชัยชนะของตนเอง ภาควิชาใจในความพยายามของทุกคน

“คิดว่าครั้งนี้ทำอะไรได้ดีบ้าง?” น้อง ๆ ได้ร่วมกันแบ่งปันความรู้สึกดีๆ คือ ความสามัคคีเป็นหนึ่งเดียว เริ่มเปิดใจรับ เหมือนมีพลังก็สอง เรามีความรับผิดชอบตัวเองและเพื่อนใกล้ชิดกันได้ดี คิดว่าวันนี้ทำหน้าที่ตัวเองได้ดีที่สุดที่ได้หลอมรวมพลังและให้กำลังใจกัน การร่วมคิดร่วมทำ การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีความมุ่งมั่นที่จะพยายามพากันไปถึงเป้าหมาย การรับฟังและสื่อสารชัดเจนขึ้น ความเสียสละของเพื่อน ๆ ช่วยกันดูแลไม่ทอดทิ้งกัน การปรับเปลี่ยนเรียนรู้กระบวนการทำงาน เช่น การเปลี่ยนแปลงการทำงานในรอบสองในทิศทางที่ดีเพิ่มขึ้น เช่น วิธีการเดิน การร่วมแสดงความคิดเห็น การรับฟัง การแบ่งหน้าที่ที่ชัดเจน การสื่อสารที่ทั่วถึงมากขึ้นทั้งทีมเห็นเหมือนกัน มีการตรวจสอบความพร้อมของทุกคน มีการสร้างขวัญกำลังใจ กระตุ้นความรู้สึกให้มีพลัง

“ถ้าให้เล่นใหม่อีกครั้ง อยากปรับอะไรบ้าง ?” คำตอบ คือ ถ้ามีเงื่อนไขก็ไม่ต้องปรับ เพราะว่าวิธีนี้ก็ดีแล้ว ปรับอากาศ ปรับสมาธิของแต่ละคนในการร่วมกันทำงาน ให้มีความมุ่งมั่น ความสนใจให้มากขึ้น สามัคคีให้มากขึ้น ต้องหมั่นฝึกซ้อม อยากให้คนที่ไม่กล้าพูดแต่เขามีความคิดเห็นให้ได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มขึ้น ไม่กล้าเพราะ คนอื่นไม่ยอมรับความคิดของเรา กลัวเขาปฏิเสธแล้วเราจะเสียใจ ซึ่งพี่เรนส์ได้ฝากให้ทุกคนลองกลับไปทบทวนว่า **“ตัวเรามีพัฒนาการอย่างไร แล้วเราก้าวข้ามจุดนั้นมาได้หรือไม่?”** มีคนคอยให้โอกาสในการพูด อยากให้ทุกคนก้าวเดินไปพร้อมกันด้วยใจโดยไม่ต้องมีใครสั่ง

กระตุ้นให้คิด : สิ่งที่ทำมานั้นมองเป้าหมายที่ความสำเร็จหรือเส้นชัย แต่ถ้ามองมามองอีกหนึ่งมุมว่าเป้าหมายก็ไปถึง แล้วได้ประโยชน์แง่ของการเรียนรู้ด้วย ควรจะออกแบบวิธีการเรียนรู้มันอย่างไร ความยากของกิจกรรม อยู่ที่การจัดการความแตกต่างให้เป็นหนึ่งได้ เช่น การจัดการความรู้สึกที่แตกต่างกัน บนฐานสถานการณ์เดียวกัน ด้วยการใส่ระบบลงไป เช่น การสร้างแรงกดดัน บรรยากาศ แล้วเราจะมีวิธีการจัดการความรู้สึกที่แตกต่างได้อย่างไร หรือการออกแบบที่มีเป้าหมายใหญ่ แต่ระหว่างทางก็มีเป้าหมายเล็ก ๆ ตลอดทาง เพื่อที่จะได้รับรู้ความสุขในการทำงานตลอดเส้นทางเพื่อเป็นการให้กำลังใจตนเอง โดยทั้งหมดไม่ได้มุ่งหวังที่ความสำเร็จแต่อย่างเดียว (การเรียนรู้ ที่สัมผัสผลจากการทำจริง ไม่ได้ฟังจากทฤษฎี)

บทสรุป : การเปิดใจ ร่วมคิด ร่วมทำ การสื่อสารที่ดี การปรับเปลี่ยนวิธีการทำงาน กระตุ้นกำลังใจให้กัน การตรวจสอบเป็นระยะหรือการทบทวน มีการจัดการความแตกต่าง (ความรู้สึก ฐานความคิด) จะทำให้การทำงานของเรบรรลุเป้าหมาย

กิจกรรมช่วงบ่าย (เริ่มเวลา 13.00 น.)

ผ่อนพักตระหนักรู้

กิจกรรมที่ 14. : เตรียมความพร้อม...อุตราแมน...รถไฟลอดอุโมงค์

อุตราแมน : บ่ายนี้พี่เอื้อยสร้างความครื้นเครง ด้วยกิจกรรมอุตราแมน เริ่มจากให้ทุกคนมายืนล้อมวง แล้วตกลงทำอุตราแมนร่วมกัน 3 ท่า คือ ทำรวมพลัง ทำปล่อยแสง ทำป้องกัน คนตรงกลางต้องเลือกทำท่าใดท่าหนึ่งพร้อมเปล่งเสียงชี้ ใส่คนใดคนหนึ่งในวง คนที่ถูกเลือกต้องทำท่าใดท่าหนึ่งในสองท่าที่เหลือตอบกลับ ถ้าทำท่าซ้ำกันถือว่าคนนั้นผิดกติกา ต้องไปเป็นอุตราแมนกลางวงแทน

รถไฟลอดอุโมงค์: พี่เอื้อยแบ่งน้อง ๆ เป็นสองทีม ยืนเรียงหน้ากระดานจับมือกัน แล้วนับเลขประจำตัวว่าใครเลขอะไร พี่เอื้อยจะออกคำสั่งเลขสองเลขที่อยู่ติดกัน ให้คนที่นับสองเลขนั้นยกมือชูขึ้นเป็นอุโมงค์ แล้วปลายแถวทั้งสองฝ่ายของอุโมงค์วิ่งมาลอดอุโมงค์ให้ครบทุกคน ทีมใดเสร็จก่อนให้ตะโกนร้องเฮพร้อมกัน ความสนุกสนานที่เกิดขึ้นจากการวิ่งแข่งกัน ชนกัน และความอยากเอาชนะ ทำให้บรรยากาศสนุกสนาน ยิ่งเมื่อทำ

เสร็จก่อนเสียงเฮที่ตะโกนร้องเสียงดังก็ยิ่งเพิ่มพลังให้กับทีม

กิจกรรมที่ 15. : แม่น้ำพิช (14.15 น. -17.00 น.)

การเรียนรู้บ่ายนี้ จะผ่านกิจกรรมซึ่งนับว่าเป็นภารกิจที่หนักพอสมควร กิจกรรมนี้ ชื่อว่า แม่น้ำพิช กติกาเมื่ออยู่ว่าทุกคนต้องพาสมาชิกข้ามไปฝั่งเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยจะต้องเดินไปบนก้อนหินซึ่งมีอยู่อย่างจำกัด และสมาชิกแต่ละคนจะต้องสัมผัสเชื่อมต่อกันไม่ให้หลุด ถ้าก้อนหินถูกวางไว้เฉย ๆ โดยไม่มีใครเหยียบ ก้อนหินนั้นก็จะถูกกระชักร้างไป อวัยวะทุกส่วนต้องระวังไม่ให้ถูกน้ำ เพราะเป็นแม่น้ำพิช ขาหลุดออกจากก้อนหินเมื่อไร ขาก็จะขาด การเล่นในครั้งนี้มีสมาชิกทั้งทีม จำนวน 35 คน มีก้อนหิน (แผ่นยางปูรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสขนาดประมาณ 25 x 25 ซม.) ให้จำนวน 11 ก้อน ระยะทางของแม่น้ำประมาณ 20 เมตร

เมื่อพี่อาร์ตบอกเล่ากติกาเสร็จแล้ว สมาชิกทุกคนในทีมก็ตั้งวงปรึกษากันเช่นเดิม รอบนี้การสนใจที่จะร่วมคิด ร่วมแสดงความคิดเห็นและตั้งใจมากกว่ากิจกรรมที่ผ่านมา มีการออกแบบวิธีเล่น มา 3-4 วิธี แล้วก็ลองทดสอบว่าใช้ได้หรือไม่ เริ่มจากลองเดินเดี่ยว ลองเดินคู่ แบบคู่แล้วมีสอดใส่ตรงกลาง หลาย ๆ ความคิดเห็นถูกนำมาใช้ แบกคนขึ้นหลังก็เอา

อ.จวบ เริ่มคำนวณระยะทาง มองดูน้ำหน้าตัวคน คนไหนเล็ก คนไหนใหญ่ ใครจะไปก่อนไปหลัง สุดท้ายตกลงว่าจะใช้วิธีแบบแถวคู่สอดใส่ตรงกลาง โดยเริ่มแรกให้เรียงลำดับคนเล่นโดยดูขนาดตัว เริ่มจากน้องเบงค์ตัวใหญ่สุดอยู่หน้า เรียงลำดับไปเรื่อย ๆ จนถึงตัวเล็กสุดได้แก่น้องกัญ ให้ 10 แรกไปยืนเป็นแถวคู่จับมือเกี่ยวไขว้กัน ยึดกันแบบข้าวต้มมัด แล้วแอนให้ป่องตรงกลาง เพื่อให้คนตรงกลางลอดได้สะดวก เมื่อแถวกลางเดินเข้าไปสอดใส่หมดแล้ว จึงลองเคลื่อนส่งหินก้อนสุดท้ายไปให้คนหน้าวางต่อไป เมื่อทดสอบเล่นจนเห็นว่ามีความเป็นไปได้แล้ว จึงได้พร้อมที่จะทำจริง

เมื่อวิธีพร้อมแล้ว ก่อนเล่นจริง ทุกคนได้มาร่วมจับมือรวมพลังกันเพื่อเรียกกำลังใจ สู้มัยสู้ สู้สู้ 35 เสียงตะโกนดังประกาศที่จะเอาชนะภารกิจนี้ให้ได้ สัญญาณเริ่มเคาะบอกเวลาเล่น ตอนเวลา 15.15 น. ทุกคนได้ทำตามทีทดสอบเล่นมาแล้ว แต่เมื่อเล่นจริง ระยะทางที่ยาวไกลกว่าคิด สภาพอากาศที่ร้อน การถูกเหยียบ

รอบแล้วรอบเล่า เป็นตัวบั่นทอนกำลังใจเหมือนกัน แต่ก็มีเสียงคอยร้องบอกร้องเตือนให้กำลังใจ ช่วยกันตรวจสอบการทำงานอยู่ตลอดเวลา เมื่อหिनแต่ละก้อนได้เคลื่อนย้ายไปที่ละก้อน ทีละก้อน เหมือนความสำเร็จเล็กๆ ที่เก็บได้ตลอดรายทาง เหลืออีกแค่ ประมาณ 2 เมตรเท่านั้น ภารกิจนี้ก็จะสำเร็จแล้ว แต่ด้วยความตั้งใจที่มุ่งมั่นเกินไป สมาชิกในทีมหนึ่งคนจึงเผลอปล่อยตัวออกจากเพื่อนเสียงระฆังอันโหดร้ายก็ดังทันที (เวลา 16.10 น.)

หลาย ๆ คน หลาย ๆ ความรู้สึกได้เกิดขึ้น แต่ อ.เอก ก็เป็นผู้ให้กำลังใจแก่ทุกคนในทีมว่าไม่เป็นไร น้องเกดไม่ยอมท้อบอกว่าขอเอาชนะให้ได้ หลายคนที่เริ่มท้อก็เริ่มมีกำลังใจกลับมาทันที แล้วอีกไม่นานเสียงเฮก็ร้องดังประกาศกองการบรรลุภารกิจนี้ได้ (เวลา 16.50 น.)

บทเรียนยามค่ำ...จากแม่น้ำพิช

จากการเรียนรู้ในช่วงที่สองวันที่ผ่านมา เมื่อจบกิจกรรมแต่ละกิจกรรมแล้ว จะต้องมีการสรุปบทเรียนกันทุกครั้ง สิ่งสำคัญที่จะทำให้เกิดความรู้สึกที่ดียังคงมีอยู่ คือ การเริ่มจากความรู้สึกของคนทำงาน โดยที่ยังไม่มุ่งเน้นที่เนื้อหาหรือวิธีการ จากกิจกรรมแม่น้ำพิชในช่วงบ่ายที่ค่อนข้างหฤโหดสำหรับหลาย ๆ คน เน้นอนว่าความรู้สึกในช่วงต่าง ๆ ย่อมมีอย่างหลากหลายแน่นอน

ความรู้สึกที่น้อง ๆ อยากจะบอกทีมงาน คือ : สนุก เหนื่อย ング เจ็บ ร้อน ตื่นเต้น รู้สึกดีที่ทุกคนล้มือตัวว่าหญิงหรือชาย อาจารย์หรือลูกศิษย์ รู้สึกว่าทุกคนพัฒนาทางอารมณ์ขึ้นจากกิจกรรมช่วงเช้า ทำทาทว่าต้องทำให้สำเร็จ

ความรู้สึกหลังฟังกติกาจบ : ปวดหัวเพราะไม่รู้จะทำอย่างไร วิตกว่าจะทำให้มัย ยากถอนตัว

ความรู้สึกตอนวางแผน : ตื่นเต้น เพราะเห็นการร่วมคิด

ความรู้สึกขณะเล่น : ทุกคนมีความมุ่งมั่น ติใจที่เห็นทุกคนสามัคคี สะใจที่ได้เหยียบเท้าเพื่อน แต่ก็รู้ว่าโดนเหยียบแล้วเจ็บอย่างไร อึดอัดมากเพราะอากาศร้อน เห็นความเป็นผู้นำของเพื่อนร่วมทีม เหนื่อย ซา เจ็บเท้า

ความรู้สึกหลังเล่น : ทุกคนรู้สึกรักกันมากขึ้น เข้าใจกันมากขึ้น สนทนกันมากขึ้น ทั้งในความสามารถของเพื่อนร่วมทีม และภาคภูมิใจในน้ำใจของทุกคน สะใจที่เข้าเส้นชัยเพราะเหมือนชนะทั้งเกมส์ และชนะใจตนเอง รู้สึกดีที่ได้ลดช่องว่างระหว่างกัน มีความสุข เหมือนได้ใจกัน ได้อะไรที่มากกว่าที่เห็น เห็นความตั้งใจของทุกคน

“อะไรที่เราทำได้ดีขึ้นกว่าเดิมจากกิจกรรมในช่วงเช้า (กิจกรรมเดินเท้าซิด)? ”

วางแผนกันมากขึ้น เปิดโอกาสรับฟังมากขึ้น ความกระตือรือร้นของทุกคน การทำงานเป็นทีม ใจสู้ มีความพยายาม การรับฟังคำสั่งและปฏิบัติตามอย่างจริงจัง เห็นการพัฒนาของเพื่อนร่วมทีม มีการเปิดใจยอมรับกันมากขึ้น ความตั้งใจและความมุ่งมั่น ความรอบคอบ ทุกคนรู้จักหน้าที่ของตนเองมากขึ้น การยอมรับข้อผิดพลาด มียุทธวิธีที่สามารถมัดใจมารวมใจกันได้มากขึ้น ทำให้ยอมรับทุกอย่างที่จะเกิดขึ้น

“อะไรเป็นสาเหตุให้เรายอมรับข้อผิดพลาดกันได้มากขึ้น? ” : เราสนิทกันมากขึ้น เพราะบทเรียนที่ได้รับในช่วงเช้าว่าการพลาดเราเริ่มใหม่ได้ ทุกคนทุ่มเทและทำเต็มที่แล้ว เมื่อผิดพลาดก็ไม่เป็นไร ทุกคนเห็นสถานการณ์ร่วมกัน แผนเกิดจากการร่วมคิดเมื่อมีการผิดพลาดก็ไม่ใช้ความผิดพลาดของใคร คนใดคนหนึ่ง

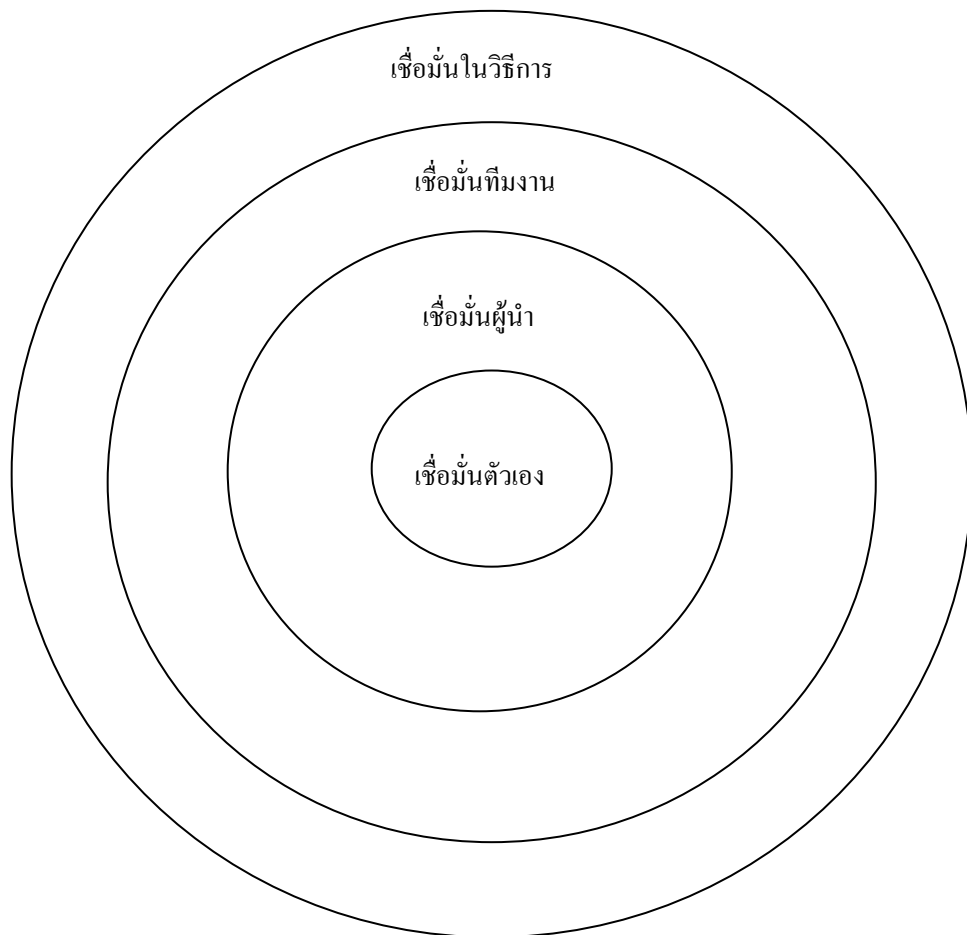
“ถ้าให้เล่นใหม่ มีอะไรที่อยากจะปรับปรุง? ” :

มีก้อนหินเพิ่มขึ้น ขอบชะทางสั้นลง ลดจำนวนคนลงโดยเฉพาะผู้หญิง ชื่อสัตว์ศักดิ์สิทธิ์กับตัวเอง
ปรับตำแหน่งการจับคู่ขึ้น ถ้าตัวใหญ่กับตัวใหญ่ทำให้ช่องตลอดตรงกลางแคบ ให้มีการอธิบายความเข้าใจก่อน
ทำงานถึงแม้จะเป็นเรื่องเล็กน้อย เช่น การเหยียบเท้าแบบเต็มฝ่าเท้าจะดีกว่าค่อย ๆ เหยียบแบบเกรงใจ ไม่อยาก
ให้มีจระเข้

ขณะอยู่บนเส้นทางการทำงาน จะพบเจอแรงกดดัน หรือ ปัญหาอุปสรรคอยู่เสมอ ทีมงานควรมีการ
หยุดทบทวนตรวจสอบเป็นระยะ ไม่ตะลุยมุ่งหน้าไปแต่อย่างเดียว ในหนึ่งปัญหามีวิธีออกได้หลายวิธีขึ้นอยู่กับปัจจัย
และสถานการณ์แวดล้อม บางปัญหาเป็นเรื่องง่ายแต่พอเราคิดว่ายากจึงปิดช่องทางออกอย่างง่าย ๆ ไป
ศาสตร์อันลึกลับกลไกไว้วา การเรียนรู้เริ่มตั้งแต่ชีวิตเริ่มเกิดมา จนถึงวาระสุดท้ายของชีวิต

การเรียนรู้ก่อนทำ คือ การทำความเข้าใจกับภารกิจ หรือทำความเข้าใจโจทย์หรือปัญหาเห็นโจทย์
ร่วมกัน หรือเห็นเป้าหมายร่วมกัน สมองของแต่ละคนจะเริ่มคิด และการมีส่วนร่วม มีการเปิดใจ รับฟัง ให้
โอกาสกันมากขึ้น เราจะได้ข้อมูลหรือความรู้อีกมากขึ้น เมื่อได้เสนอความคิดเห็นและมีโอกาสในการทดลองทำถ้า
ใช้ไม่ได้เราจะยอมรับโดยคุณก็ ทำให้ได้ทางเลือกหรือวิธีการ และสิ่งที่เป็ปัจจัยสำเร็จ คือ ความเชื่อมั่น ได้แก่
ความเชื่อมั่นในตัวเอง ความเชื่อมั่นในตัวผู้นำ ความเชื่อมั่นในทีม และความเชื่อมั่นในวิธีการ

การเรียนรู้ระหว่างทำ คือ การตรวจสอบ หรือการปรับเปลี่ยนวิธีการเมื่อเจอปัญหาขณะทำงาน หรือปรับเปลี่ยน บทบาท สรุปบทเรียนข้อผิดพลาดขณะทำ การให้กำลังใจหรือให้พลังใจ ให้อภัยหรือยอมรับในข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้น

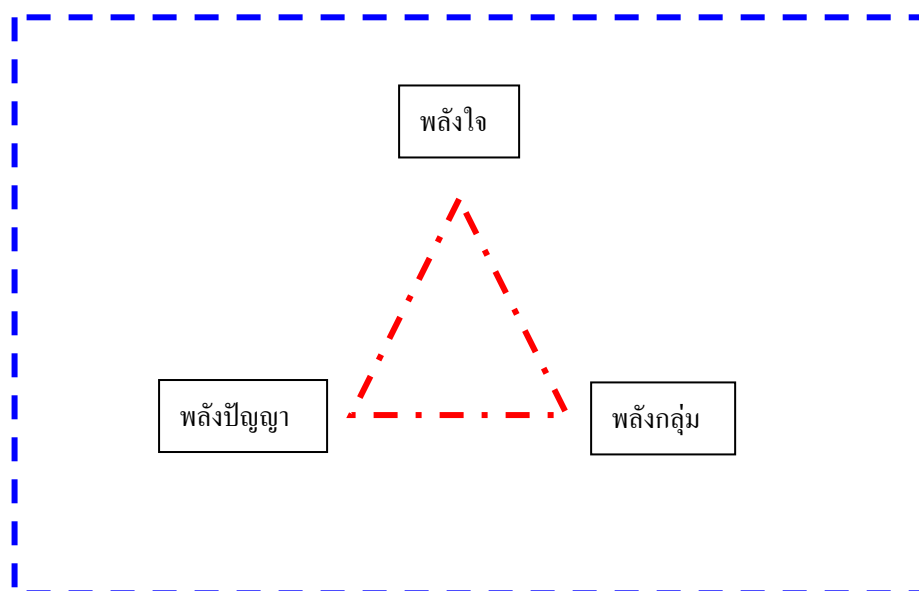
การเรียนรู้หลังทำ (After Action Review) คือ การทบทวน(เป้าหมาย วิธีการ การเรียนรู้) การสรุปบทเรียน และการถอดความรู้ ซึ่งมีทั้งบทเรียนดีและไม่ดี เพื่อไม่ให้สิ่งไม่ดีเกิดขึ้นซ้ำ ต้องทำทุกครั้งที่เสร็จแต่ละกิจกรรม แล้วบันทึกไว้ เพื่อนำไปใช้ปรับปรุงวางแผนงานในครั้งต่อไป

การเรียนรู้ก่อนทำและระหว่างทำ เป็นการเรียนรู้เฉพาะคนที่เกิดจากตนเอง แต่การเรียนรู้หลังทำ จะเป็นการเรียนรู้ของทุกคนร่วมกัน

พลังของการเรียนรู้: พลังกลุ่ม พลังใจ และพลังปัญญา

จากสถานการณ์กิจกรรมเดินเท้าชิดในช่วงเช้า เมื่อมีการผิดพลาดเกิดขึ้นในขณะที่จะเข้าเส้นชัยนั้น มีหลาย ๆ คนที่มีความรู้สึกผิดหวัง และสมาชิกในทีมต่างเดินแยกย้ายออกไปหามุมพักช่วงหนึ่งนั้น ทำให้บรรยากาศที่เกิดขึ้นขาดพลังของการเรียนรู้ร่วมกัน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับเหตุการณ์กิจกรรมแม่น้ำพิชัยในช่วงบ่าย ที่เกิดข้อผิดพลาดเช่นเดียวกันในตอนใกล้จบเช่นเดียวกัน แต่กลับมีบรรยากาศที่จะรวมพลังเพื่อเริ่มต้นทำใหม่อีกครั้ง ถึงแม้ว่าภารกิจที่รออยู่ข้างหน้าไม่มีใครปฏิเสธได้ว่าเป็นภารกิจที่เจ็บปวดนักหนา การเรียนรู้ที่ได้จึงไหลออกมาอย่างพรั่งพรูในช่วงสรุปบทเรียน

ความแตกต่างทั้งสองสถานการณ์นี้ชี้ให้เห็นถึงพลัง 3 กลุ่ม ที่เป็นตัวขับเคลื่อนให้เกิดการเรียนรู้ ซึ่งทั้งสามนี้จะเกี่ยวสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน การทำงานที่มีสมาชิกภายในกลุ่มหลายคน เน้นอนที่สูงสุดความยากของงานอยู่ที่การจัดการคน ทำอย่างไรให้เกิดการเข้าใจ ถึงใจ รู้ใจกันระหว่างสมาชิกในกลุ่ม ถ้าเข้าใจถึงสิ่งเหล่านี้ พลังกลุ่มก็จะก่อเกิด พลังใจก็จะตามมา ส่งผลให้มีพลังปัญญาในการสร้างสรรค์ผลงานต่อไป เมื่อไรก็ตามที่พลังกลุ่มตก พลังที่จะทำงานด้วยใจก็ไม่เต็มร้อย จึงส่งผลอย่างแน่นอนที่มักจะคิดอะไรไม่ค่อยออก

กิจกรรมที่ 16. : กงล้อ 4 ทิศ (เวลา 20.15 น. – 22.30 น.)

พี่ชาติ ได้ชวนน้อง ๆ มองเกี่ยวกับการแสดงออกของคนแต่ละคน ที่มีบุคลิกที่แตกต่างกัน บางคนเป็นคนอ่อนน้อม บางคนชอบพูดจาโผงผาง บางคนมีความมั่นใจสูง แต่บางคนกลับลังเล เหล่านี้เป็นเพราะอะไร ซึ่งการแสดงออกของมนุษย์ อาจจะเป็นเพราะ 1. ตามบุคลิกลักษณะนิสัยของตนเอง 2. ตามลักษณะความคาดหวังของสังคม หรือ 3. ตามสิ่งที่เราฝันอยากเป็น ชนเผ่าเกียติ จากประเทศสก็อตแลนด์ ได้ศึกษาธรรมชาติของสัตว์ แล้วใช้ประเภทของสัตว์ มาแยกประเภทของมนุษย์ ไว้ 4 ทิศ คือ

ทิศ	จุดแข็ง	จุดที่ควรปรับปรุง
ทิศเหนือ กระตัง	บุกตะลุย กล้าได้กล้าเสีย ลงมือทำ ไม่ลังเล ทำอะไรรวดเร็ว รักความท้าทาย ตัดสินใจเร็วและเด็ดขาด รักพวกพ้อง และความยุติธรรม ชอบนำกระตือรือร้น มุ่งมั่น รักอิสระ เปิดเผยตรงไปตรงมา ยืนยันสิทธิ์ของตนเองและกลุ่ม	ใจร้อน ขาดความรอบคอบ แข่งขันเอาชนะ ถือตนเป็นใหญ่ หงุดหงิดง่ายใช้อารมณ์อยู่เหนือเหตุผล ได้แย้งและปกป้องตนเองเมื่อถูกวิจารณ์ ชอบผลักดันให้มีการตัดสินใจก่อน
ทิศตะวันออก เหยี่ยว	มีความคิดสร้างสรรค์ คิดเร็ว มีจินตนาการสูง มองการณ์ไกล มีไหวพริบ(เน้นเป้าหมายในอนาคต) ชอบทดลองประดิษฐ์ ให้ความสำคัญกับความคิดมากกว่าข้อมูล บางครั้งมุ่งมั่นแต่จนอยู่ในภาวะที่ท่วมท้นและลืมหูลืมตา ช่วงแรกจะกระตือรือร้น แต่ช่วงหลังจะหมดไฟ เพื่อนๆตามความคิดไม่ค่อยทัน ไม่ยึดติด ยึดหยุ่นสูง รักการเรียนรู้	เบื่อง่าย คิดมากแต่ไม่ค่อยทำ ไม่จริงจัง สมารถสั้น ขาดความอดทนรอบคอบ รู้ไม่ลึก ไม่อยู่กับปัจจุบัน ไม่ลงรายละเอียด คิดค้น ชอบสิ่งแปลกใหม่ มีโครงการใหม่ๆเสมอ
ทิศใต้ หนู	ใส่ใจความรู้สึกของคน ช่วยเหลือผู้อื่น รับผิดชอบ รับฟัง ให้กำลังใจ เป็นที่พึ่งที่พิทักษ์ ซื่อไว้ใจคน (บนพื้นฐานของความเปิดเผยจริงใจ) อ่อนโยน มองโลกในแง่ดี เปิดโอกาสให้คนมีส่วนร่วมในการทำงาน เป็นผู้ประสานกลุ่ม เป็นนักไกล่เกลี่ยที่ดี รักสันติ	ใจเกรงใจ ไม่ค่อยกล้าตัดสินใจ ไม่ยืนยันสิทธิของตัวเอง ไม่กล้าปฏิเสธหรือขัดแย้ง เมื่อมีความเห็นที่แตกต่าง ลังเลวิตกกังวล ลำบากใจเมื่ออยู่ท่ามกลางความขัดแย้ง ไม่มั่นใจตัวเอง ไม่ชอบนำ เก็บกด อ่อนไหว ไว้วางใจคนง่าย
ทิศตะวันตก หมี	ใฝ่รู้ ชอบเก็บข้อมูล รอบคอบ สุขุม ลงรายละเอียด มีหลักการ ขั้นตอน นักวิเคราะห์ ยึดตรรกะ/ความเหมาะสม ตัดสินใจถูกผิดตามหลักการ เปลี่ยนแปลงได้เมื่อมีเหตุผล เอาจริงเอาจัง ทำอะไรอย่างต่อเนื่องและลงลึก มีโลกส่วนตัว รับผิดชอบสูง รักกติกา/คำพูด	ดื้อ เอาแต่เหตุผลของตัวเอง เชื่อหรือยอมรับผู้อื่นยาก ไม่ยืดหยุ่น ปรับตัวยาก ยึดติดในหลักการสูง คิดในกรอบ ตัดสินใจช้า เินหา เก็บตัวไม่ยุ่งกับใคร มองข้ามเรื่องความรู้สึก คาดหวังสูงกลัวความผิดพลาด

หลังจากนั้นได้นั่ง ๆ ทบทวนว่าตนเองน่าจะจัดประเภทเป็นสัตว์กลุ่มไหน แล้วลองแลกเปลี่ยนแบ่งปันประสบการณ์ที่เกิดขึ้นกับตนเอง ที่ชี้ให้เห็นถึงจุดแข็ง หรือจุดที่ควรปรับปรุงของกลุ่มตนเอง ผลของการแลกเปลี่ยนพูดคุยมีดังนี้ คือ

	กลุ่มกระทิง : จุดแข็ง คือ รักความยุติธรรม พยายามที่จะต่อสู้เพื่อรักษาความเป็นธรรม และมุ่งมั่นที่จะทำงานให้สำเร็จอย่างทุ่มเท จุดที่ควรปรับปรุง คือ ใจร้อน (รู้ตัวอยู่ แต่ห้ามไม่ได้) จึงส่งผลให้ขาดความรอบคอบ สิ่งที่กระทิงอยากบอก คือให้เพื่อน ๆ ที่ร่วมงานด้วยเข้าใจนิสัยของกระทิง และคอยช่วยเหลือเมื่อเห็นว่าใจร้อน
	กลุ่มหมี : จุดแข็ง คือ ความรับผิดชอบสูงในงานที่ได้รับมอบหมาย (เมื่องานสำเร็จ จะมีความภาคภูมิใจมาก) มีโลกส่วนตัวสูง (อยู่ในความคิดของตนเอง ถึงแม้จะอยู่กับคนหมู่มาก หรือมีมุมส่วนตัวเฉพาะ) จุดที่ควรปรับปรุง คือ มีความคาดหวังสูงกลัวความผิดพลาด (เมื่อผิดหวังจะรู้สึกเสียใจมาก) และดื้อ(เงียบ) สิ่งที่อยากให้เพื่อน ๆ ที่ร่วมงานด้วยเข้าใจ คือ ถ้าต้องการให้หมีเข้าใจ ต้องอธิบายเหตุผลอย่างชัดเจน
	กลุ่มเหยี่ยว : รักการเรียนรู้ และมองการณ์ไกล จุดที่ควรปรับปรุง คือ เป็นคนเบื่อง่าย และพูดไม่ค่อยรู้เรื่อง สื่อสารให้คนอื่นเข้าใจยาก เพราะใจคิดไปไกลกว่าที่ต้องการพูด เหยี่ยวต้องการให้เพื่อน ๆ อดทนรับฟังอย่างตั้งใจ
	กลุ่มหนู(นา) : ชอบช่วยเหลือ และใก้กำลังใจแก่เพื่อน ๆ จุดที่ควรปรับปรุง คือ ความขี้เกรงใจ (ไม่กล้าขัด) และไม่กล้าตัดสินใจ สิ่งที่หนูอยากบอกเพื่อน คือ ถ้ามีเรื่องที่จะต้องตัดสินใจขออย่ากลัวการจะให้หนู เพราะจะลำบากใจมาก และพยายามอย่าขัดใจมาก

กลุ่มหนู(บ้าน) : ชอบช่วยเหลือเพื่อน และมองโลกในแง่ดี จุดที่ควรปรับปรุง ขี้เกรงใจ และไว้วางใจง่าย (โดยเฉพาะคนใกล้ชิด) หนูอยากบอกเพื่อน ๆ ว่า ให้เกรงใจกลุ่มหนูบ้าง เพื่อลดข้อกังวลใจ ไม่อึดอัดหรือเก็บกด และสร้างความน่าเชื่อถือให้กลุ่มหนูไว้ใจได้

ข้อคิดจากฟิธเนต : การเรียนรู้เรื่องกองล้อ 4 ทิศ เรียนรู้เพื่อที่จะพัฒนาตนเอง ปรับปรุงตัวเอง ไม่ใช่เรียนรู้ไปเพื่อติตราหรือไว้เป็นข้ออ้าง การเรียนรู้จักซึ่งกันและกันจะช่วยให้คนแต่ละประเภทเข้าใจกัน และปรับตัวเข้าหากัน ความสำคัญของกิจกรรมนี้ คือ ชี้ให้เห็นความแตกต่างของแต่ละคน ดังนั้นสิ่งสำคัญในการทำงาน คือ การจัดการกับความแตกต่างของคน การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเพื่อให้สามารถทำงานร่วมกันได้

วันอาทิตย์ที่ 31 มีนาคม 2550

สมาธิภาวนา

กิจกรรมที่ 17. : นักฆ่า

เข้านี้เกมส์ที่ถูกเลือกมาให้ห้อง ๆ เล่น ชื่อ เกมส์นักฆ่า ที่อาร์ตชวนให้ห้อง ๆ มา นั่งล้อมวง แล้วจับมือกันไว้ข้าง ๆ ลำตัว กติกาของเกมส์นักฆ่า คือ จะมีคนที่ถูกเลือกให้เป็นนักฆ่า แต่สมาชิกคนอื่นจะไม่รู้ตัวว่านักฆ่าคนนั้นเป็นใคร วิธีการที่นักฆ่าจะฆ่าคนได้ ให้นักฆ่าเลือกคนที่มาว่านั่งห่างจากตนกี่คนและนั่งอยู่ทางด้านไหน นักฆ่าจะยิงคนที่เลือก ด้วยการบีบ

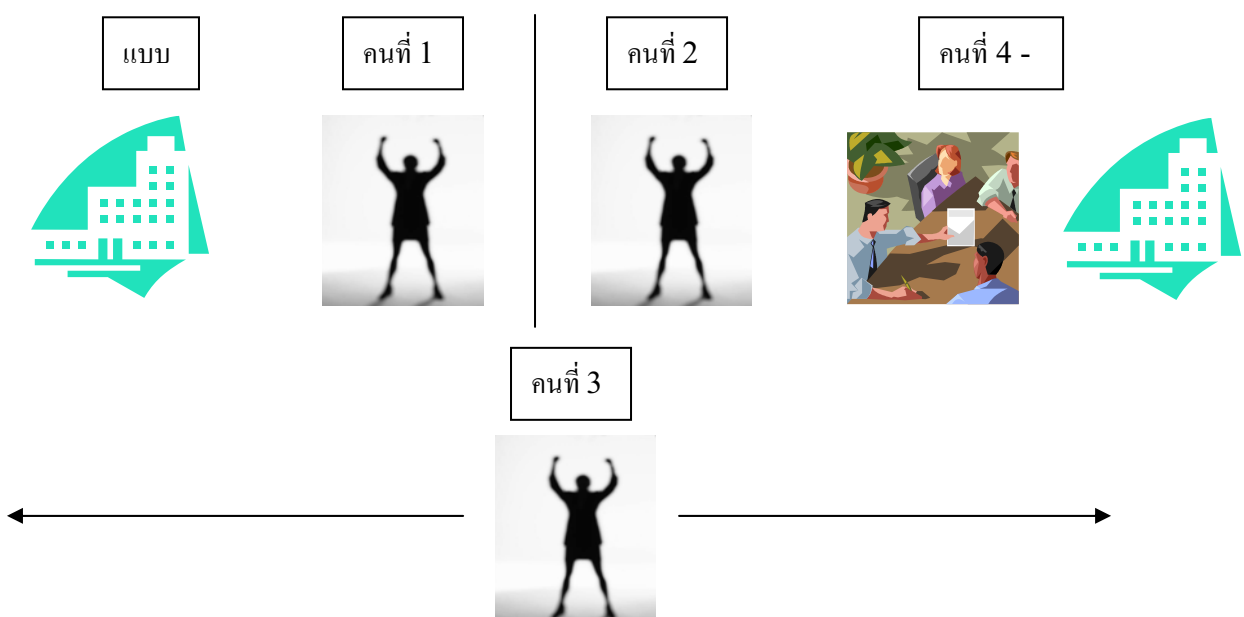
มือของคนด้านข้างที่นั่งอยู่ด้านเดียวกับคนที่ฆ่า โดยบีบมือจำนวนครั้งเท่ากับจำนวนคนที่นั่งห่าง คนที่ถูกบีบมือมาต้องบีบมือส่งต่อคนถัดไป แต่ต้องลดจำนวนบีบลง 1 ครั้ง บีบส่งต่อไปเรื่อย ๆ จนคนสุดท้ายที่ถูกบีบครั้งเดียว คนนั้นคือคนที่ถูกฆ่า ให้คนถูกฆ่าร้องบอกคนในวงว่า “โอ๊ย! ตายแล้ว” นักฆ่าจะฆ่าไปเรื่อย ๆ จะฆ่าคนที่อยู่ทางด้านซ้ายหรือทางด้านขวาก็ได้ ถ้าสมาชิกคนอื่นรู้ตัวว่าใครเป็นนักฆ่า สามารถชี้ตัวนักฆ่าได้ ถ้าชี้ตัวนักฆ่าได้ถูกต้อง นักฆ่าจะตาย แต่ถ้าชี้ตัวผิด คนที่ชี้ตัวจะต้องตายแทน

เกมส์นี้เป็นเกมส์แรกจากทุกกิจกรรมที่ผ่านมาทั้งหมด ที่เล่นด้วยความเจิบ หลายคนที่ถูกฆ่า บางคนก็ถูกชี้ตัวว่าเป็นนักฆ่า ชี้ถูก ชี้ผิดบ้าง แต่สุดท้ายไม่มีใครบอหนเลขที่นักฆ่าจะสามารถฆ่าคนได้ทั้งหมด เพราะขณะเดียวกันนักฆ่าก็ถูกเป็นเป้าของนักฆ่าคนอื่นด้วย (มีนักฆ่าหลายคน)

กิจกรรมที่ 18. : ตัวต่อมหาสนุก (เริ่มเวลา 09.15 น.)

กิจกรรมสุดท้ายที่ทีมงานออกแบบมาให้ห้อง ๆ ได้เรียนรู้ในการฝึกอบรมครั้งนี้ คือ กิจกรรมตัวต่อมหาสนุก พี่ชาติเป็นผู้บอกเล่ากติกาให้ทุกคนได้รับรู้ การเล่นเกมครั้งนี้ถูกแบ่งออกเป็น 4 ทีม ได้แก่ ทีมเฉพาะคณาจารย์ 1 ทีม และทีมเยาวชน 3 ทีม หลังจากฟังกติกาเสร็จเรียบร้อยแล้ว ทีมงานได้ให้เวลาแต่ละทีมปรึกษาหารือกันก่อนว่าจะวางแผน วางบทบาทหน้าที่กันอย่างไร

- คนที่ 1 : ดูแบบ เพื่อนำมาสื่อสารกับคนที่ 2 ห้ามเลยเข้ามาในเขตที่กันไว้
- คนที่ 2 : รับสารจากคนที่ 1 เพื่อไปบอกต่อให้กับคนที่ 4 - 8 และห้ามเข้าไปในเขตที่กันไว้
- คนที่ 3 : เป็นผู้สังเกตการณ์ ไม่สามารถพูดได้ แต่สามารถดูแบบและไปหาคนที่ประกอบอยู่ได้
- คนที่ 4 - 8 : เป็นคนประกอบขึ้นมาตามคำบอกเล่าของคนที่ 2 โดยคนที่ 4 มีหน้าที่พิเศษ คือ ดูแลอุปกรณ์ สามารถที่ยกขึ้นตัวต่อจากถังได้คนเดียวเท่านั้น

ข้อคิด : การทำสำเร็จหรือไม่สำเร็จนั้นไม่ใช่สาระสำคัญ ความสำเร็จอาจจะเป็นเพียงเป้าหมายหนึ่ง สิ่งสำคัญ คือ บนความสำเร็จนั้น เราได้เรียนรู้อะไรบ้าง ถ้าสำเร็จแต่ไม่ได้เรียนรู้คงไม่เกิดประโยชน์ ความไม่สำเร็จที่เกิดขึ้น แต่ถ้าสร้างการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ก็นับว่าเป็นประโยชน์มากกว่า

ความรู้สึกรวม ๆ : อึดอัด ทำท่าย ยาก เชื่อมมั่นในทีม เห็นความพยายามของคนในทีม สนุก สมาชิกมีการให้อภัย อยากรู้ เห็นภาพรวมขบวนการทำงาน การรับฟัง ความรับผิดชอบ อายุเป็นเพียงตัวเลข เห็นความกระตือรือร้น รู้สึกอ่อนนุ่ม ไม่เป็นไปอย่างที่คิด การทำงานร่วมกันง่ายขึ้น

การวางแผนงานของน้อง ๆ ในแต่ละทีมก่อนการเล่น : เริ่มจากการวางบทบาทหน้าที่ของคนทำงาน เกมที่ใช้กัน ๆ ใช้ คือ การดูตามความสามารถ หรือความถนัดของแต่ละคน เช่น เป็นคนคุยเก่ง บรรยายเก่ง ก็มักจะให้เป็นเบอร์ 1 บางคนรู้ว่าไม่ถนัดอะไร ก็ขอหลีกเลี่ยง เช่น สื่อสารไม่เก่ง ก็ขอเป็นเบอร์ 3 บางคนก็เสนอตัวเองขึ้นมาตามความต้องการที่อยากจะทำเอง เมื่อวางบทบาทแล้ว ก็พูดคุยรายละเอียดของการทำงาน ก็กำหนดทิศทาง หรือ ตำแหน่งการต่อ เช่น เริ่มต่อจากฐาน มีการนัดหมายการทำงานเป็นคู่ ๆ ที่สัมพันธ์กัน เช่น คนเบอร์ 2 ไม่เห็น (เหมือนคนตาบอด) แต่พูดได้ กับเบอร์ 3 ที่เห็น แต่พูดไม่ได้ (เหมือนคนเป็นใบ้) ดังนั้น ก็ต้องเติมเต็มซึ่งกันและกัน

สิ่งที่น้อง ๆ เห็น : ผู้เล่นแต่ละคนมีข้อเด่น ข้อด้อย ถ้ามารวมกันก็จะทำงานร่วมกันได้ โดยอาศัยการถาม และการรับฟังเป็นเครื่องมือที่ใช้เชื่อมต่อกับความเข้าใจระหว่างกัน

ความรู้สึกของคนเบอร์ 5 - 9 : รู้สึกอึดอัดที่คนเบอร์ 2 และ เบอร์ 3 บอกไม่เหมือนกัน (เพราะมาไม่พร้อมกัน) แต่ก็แก้ปัญหาโดยการสื่อสารให้ทั้งคู่มาพร้อมกัน ทุกคนมีความพยายามและความอดทน รู้สึกตื่นเต้นว่าจะได้ตัวต่อออกมาเป็นรูปอะไร และรู้สึกสงสารคนเบอร์ 2 และ 3 ที่ต้องคอยวิ่งไปวิ่งมา และรู้สึกอึดอัดแทนคนเบอร์ 3 คือใจที่ได้ทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย ความรู้สึกเกี่ยวกับการทำงานของตนเอง คือ คิดว่าตั้งใจทำให้ดีที่สุด และพยายามพูดคุยกกันเพื่อหาวิธีที่จะมาเสริมให้งานสำเร็จ ได้นำบทเรียนเรื่องงูสลอด 4 ทิศมาใช้ประโยชน์ในการคัดเลือกคนตามหน้าที่ ถึงแม้บางคนไม่เหมาะกับงานที่ได้รับ แต่ก็คิดว่าควรให้โอกาสและพยายามที่จะสื่อให้เบอร์ 3 เป็นตัวเชื่อมความถูกต้องระหว่างเบอร์ 1 กับ 2 และเป็นตัวเชื่อมต่อ ระหว่างเบอร์ 2 กับกลุ่มที่ทำหน้าที่ต่อ การให้ความสำคัญระหว่างคนเบอร์ 2 กับคนเบอร์ 3 ถ้าข้อมูลไม่ตรงกัน ในกลุ่มคิดอย่างไร บางกลุ่มบอกว่าให้ความสำคัญกับเบอร์ 3 เพราะเห็นด้วยตาของตัวเอง และบางทีไม่มั่นใจในการสื่อสาร

ของคนทั้ง 1 กลัวว่าจะไม่ชัดเจน และบางทีก็อาจจะสื่อสารตกหล่นจากเบอร์ 2 ไปหากลุ่ม แต่บางกลุ่มก็ตอบว่าให้ ความสำคัญกับทั้ง 2 เบอร์ โดยถ้าไม่ตรงกัน ก็ให้ทั้งสองกลับไปดูใหม่

การทำงานร่วมกันโดยขาดความมั่นใจในตัวบุคคล หรือขาดความไว้วางใจ อาจส่งผลต่อการทำงาน ซึ่งมักจะใช้ประสบการณ์เดิมในการตัดสินใจ (อคติ)

ทุกคนกำลังรอเราอยู่ เพราะจะต้องเป็นผู้ให้ข้อมูลที่ถูกต้อง และรู้สึกอึดอัดที่ไม่ได้รับความไว้วางใจ เพราะว่าตัวเองได้พยายามสื่อสารจากเบอร์ 1 มาอย่างละเอียดแล้ว แต่เพื่อน ๆ เชื่อเบอร์ 3 มากกว่า ตอนแรกก็รู้สึกที่ตัวเองมีความสำคัญ พอผ่านไปสักพักก็รู้สึกความมั่นใจลดน้อยลง

บางคนรู้สึกน้อยใจที่เพื่อนเปลี่ยนท่าทีไป แต่บางคนไม่ได้รู้สึกน้อยใจ เพราะตัวเองทำงานร่วมกับเบอร์ 3 และกลุ่มก็ให้ความสำคัญฟังข้อมูลของตัวเองก่อน แล้วค่อยรับคำยืนยันจากเบอร์ 3 อีกที

การทำงานร่วมกัน ลักษณะท่าทีที่สมาชิกในทีมแสดงออก จะส่งผลต่อความรู้สึกของเพื่อนร่วมทีมทั้งในแง่ดี และแง่ลบ จึงต้องตรวจทานความรู้สึกกันอยู่เสมอ

ความรู้สึกของเบอร์ 1 : ต้องทำความเข้าใจกับตนเองก่อน (ขั้นตอนการคิด แล้วประมวลสู่การสื่อสาร) แล้วค่อยหาวิธีอย่างง่าย ๆ ในการสื่อสาร ตอนแรกไม่อยากเป็นเบอร์ 1 (อยากให้น้องคนอื่น) เมื่อได้รับมอบหมายก็พยายามอธิบายอย่างตั้งใจ ไม่มั่นใจว่าจะทำหน้าที่ได้ดีหรือไม่ และรู้สึกกลัวว่าต้องมีอุปสรรคแน่นอน กลัวว่าคนต่อจะต่อผิด

เป็นเรื่องยากที่จะเห็นความเป็นตัวเองหรือการเปลี่ยนแปลงของตัวเอง ต้องมีคนอื่นมาช่วยสะท้อนให้เห็น แล้วเปิดใจรับเพื่อปรับปรุง หรือจูนซ้ำหากัน และอย่าคิดว่าที่เราพูด คนอื่นจะเข้าใจเหมือนเรา

ความรู้สึกของเบอร์ 4 : รู้สึกว่าทำได้ ในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ตรวจสอบลักษณะ รูปร่างของอุปกรณ์ที่มีอยู่ และรู้สึกอยากต่อเอง หรือวิ่งไปดูเอง รู้สึกว่าถึงจะมีหน้าที่เฉพาะ แต่ก็มีส่วนร่วมในการวางแผนงานของบทบาทคนอื่นด้วย ช่วยคอยมองขั้นตอนว่าควรปรับปรุงอย่างไร

ถ้าคนในทีม เห็นภาพรวมไม่เหมือนกัน หรือขณะทำงานกำลังมองจุดปฏิบัติงานคนละเรื่อง จะต้องปรับให้เห็นตรงกัน ซึ่งระหว่างทางอาจจะต้องมีการปรับเปลี่ยนการทำงาน

ความรู้สึกของคนเบอร์ 3 : รู้สึกอึดอัด ไข่มือนไม้ได้ พุดไม่ได้ ต้องพยายามที่จะสื่อสาร รู้สึกว่าตัวเองมีคุณค่า มั่นใจในตัวเอง ถึงแม้ว่าพุดไม่ได้แต่ก็รู้สึกว่าสื่อสารถึงทุกคนได้ พยายามใช้กริยาท่าทางสื่อสารให้ได้มากที่สุด รู้สึกว่าขาดความรอบคอบที่ไม่ได้ถามข้อสงสัยในช่วงอธิบายโจทย์ คำถามจากพี่ชาติ “ทำไมเบอร์ 3 ทั้งๆที่ไม่ได้มีการฝึกในการปฏิบัติ ถึงต้องพยายามหรืออยากที่จะเข้าไปร่วมในการทำงาน ? ” คำตอบจากน้องเบอร์ 3 คือ สถานการณ์มันพาไป เพราะได้ไปรู้ ไปเห็นมา อยากจะช่วยทีมให้สำเร็จ รู้สึกว่าเป็นทีมงานเดียวกันก็ต้องช่วยกัน มีอารมณ์ร่วม และต้องการให้งานออกมาดี

บทสรุป : ถ้าเปรียบเลโก้ เป็นเหมือนงานวิจัยท้องถิ่น คนเบอร์ 1 จะหาทางอธิบายอย่างไร ให้คนอื่นเข้าใจเห็นภาพไปด้วย คนเบอร์ 3 เมื่อสื่อสารกับคนอื่นไม่ได้ อย่างลงมือทำเองทั้งหมด พยายามหาคนมามีส่วนร่วมให้ได้ คนเบอร์ 2 ต้องพยายามหารายละเอียดให้ได้มากที่สุด โดยห้ามคิดหรือต่อเติมเอง ต้องมีการตรวจสอบกับเบอร์ 1 คนเบอร์ 4 เหมือนคนดูแลการเงิน หรือ อุปกรณ์ ใครจะหยิบไปใช้ต้องมีคนรับรู้ และต้องเข้าใจว่าใครจำเป็นต้องใช้อะไร หรือเรามีอะไรที่เพื่อนในทีมสามารถนำไปใช้ประโยชน์ สำหรับเบอร์ 5 – 9 ต้องหาวิธีถาม รู้จักตั้งคำถาม ให้เหมาะกับคนที่ถามว่าเขาสามารถตอบได้อย่างไร จึงจะได้ข้อมูลมากขึ้น หรือสั่งการกลับไปได้ด้วย เช่น ให้เบอร์ 1-3 กลับไปทบทวนใหม่ ในกระบวนการทำงาน ถ้าวางแผนน้อยก็ประสบปัญหามาก การใช้จินตนาการ หรือทำไปก่อน โดยที่เข้าใจยังไม่ตรงกัน อาจจะนำมาสู่ความขัดแย้งกัน ถึงแม้งานสำเร็จ แต่ถ้าพลังกลุ่ม พลังใจ ไม่มี ความสุขก็จะไม่เกิดขึ้น

ด้วยให้ยกมือขวาแทน กิจกรรมนี้ดูเหมือนง่าย แต่เหล่านี้อย่าง ยาวชาก็ยังไม่สามารถนับเลขจนไปถึง 60 ได้เสียที มักจะไปตกม้าตายตอนเริ่มที่ 50 กว่าป็นต้นไป

กิจกรรมที่ 20. : ฝากคิด

คำถาม 1. ทีมวิจัยจะนำความรู้ที่ได้ไปใช้กับการเรียนรู้ของทีมอย่างไร และจะขยายผลไปสู่ผู้เกี่ยวข้องอย่างไร

คำถาม 2. เป้าหมายของงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นต่อ ตนเอง ทีม วิทยาลัยหรือชุมชน มีอย่างไร

คำถาม 3. แผนงานในช่วง 2 เดือน จะทำได้อย่างไร

ทีมงานได้ให้น้อง ๆ ช่วยร่วมกันคิดหาคำตอบคำถาม 3 ข้อ แล้วมานำเสนอให้ในวงทราบ และฝากให้น้อง ๆ นำสิ่งที่นำเสนอมา กลับไปคิดรายละเอียดต่อ และย้ำเตือนว่า สิ่งที่จะทำนั้นไม่ต้องห่วงเรื่องรูปแบบการนำเสนอ แต่ให้เน้นสิ่งที่ได้เรียนรู้ และไม่ต้องจำเป็นต้องทำเพื่อการแข่งขันในผลงานวิจัยกับโครงการพื้นที่อื่น ๆ และขอให้ทีมวิจัยที่มาเรียนรู้ร่วมกันนั้นชัดเจนในทีมก่อน และดูแลความรู้สึกซึ่งกันและกัน ยังไม่จำเป็นต้องขยายผล และยังไม่ต้องห่วงเส้นชัยสุดท้าย (เนืองาน) งานวิจัยท้องถิ่นไม่ต้องการห่วงถ้วย โล่

ได้เรียนรู้ และงานสำเร็จนั่นดีที่สุด

ได้เรียนรู้ แต่งานไม่สำเร็จ ดีแล้วไม่เป็นไร

ไม่ได้เรียนรู้ แต่งานสำเร็จไม่ดี

ไม่ได้เรียนรู้ และงานไม่สำเร็จไม่เป็นประโยชน์อันใดเลย

ความคิดเห็นจากผู้เข้าร่วมการฝึกอบรม

1. ได้พยายามเรียนรู้อย่างมาก ในการปรับตัว
2. เราเป็นเพียงตัวหนึ่ง ที่ช่วยผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลง
3. ทุกคนเป็นครู
4. ท้อได้แต่อย่าถอย
5. ทุกคนอย่างมีอุปสรรค

6. ทำงานด้วยความเต็มใจ
7. ขอบขอบคุณคนที่มาสอนการเรียนรู้ให้
8. ประทับใจทุกคน
9. รู้สึกดีใจที่ได้มาเข้าร่วม
10. ทุกคนน่ารัก ให้นำไปปรับใช้
11. ดีใจที่ได้เข้าร่วม
12. ขอขอบคุณวิทยากร ที่สอนให้เราเข้าใจ
13. ขอบขอบคุณที่ให้ความรู้
14. ทุกคนเป็นกันเองมาก เหมือนพี่น้อง
15. ขอขอบคุณที่ให้ประสบการณ์ใหม่ ขอให้จัดให้อีก
16. ขอบขอบคุณที่ทุกคนช่วยสร้างพลังใจให้กับตัวเอง และทีมงาน
17. เรามาจากคนละที่แต่สามารถมาอยู่ร่วมกันได้โดยไม่มีปัญหา
18. ขอบขอบคุณทุกคนที่มาเข้าร่วม
19. ดีใจที่ได้รู้จักทุกคน
20. ฝันให้ไกล แล้วไปให้ถึง
21. วิจัยท้องถิ่นเป็นวิจัยทางสังคม ซึ่งเป็นเรื่องยาก ดังนั้นทุกคนต้องพัฒนาไปเรื่อย ๆ
22. ขอบขอบคุณทีมงาน ที่ทำให้ได้รู้จักตนเอง
23. ทุกคนมีศักยภาพ แต่อยู่ที่ครูจะมีเครื่องมืออะไร ที่เราจะเปิดชุดความสามารถขึ้นมา ในเวลาที่เหมาะสม
24. ขอบขอบคุณความรู้สึกที่ดี ที่มีให้กัน
25. ได้พบจิตวิญญาณตนเอง รู้จักตนเองมากขึ้น และได้กระบวนการเรียนรู้แบบไม่สำเร็จรูป แต่ต้องหาเอง
26. ขอบขอบคุณที่ทำให้พร้อมออกไปปฏิบัติงาน
27. ขอบขอบคุณพี่ ๆ ทุกคน ช่วยทำให้เรารู้จักกันมากขึ้น
28. ประทับใจทุกคน ที่มาร่วมเรียนรู้ด้วยกัน อยากให้จัดแบบนี้อีก
29. เดินทางโดยสวัสดิภาพ
30. ดีใจที่แลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์
31. ขอบขอบคุณที่รับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน
32. ทุกคนเมื่อตั้งใจ ทำด้วยใจ จะก้าวปัญหาได้อย่างแน่นอน
33. ขอบขอบคุณทีมงาน ที่มาให้คุณค่าแก่พวกเรา
34. ทุกคนน่ารักมาก ความใส่ใจจากทีมงาน
35. ยินดีที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมในครั้งนี้
36. ได้มาเติมพลังใจ ให้กับตนเอง
37. ขอบขอบคุณทุกคน ที่มาเป็นประสบการณ์ ขอบขอบคุณที่มาให้บทเรียนแก่ทีมงาน

38. ทุกคนคงหายเหนื่อย พวกเราลุ้นอยู่ตลอดเวลาว่าอย่ายอมแพ้ และลุ้นให้ทุกคนได้สร้างการเรียนรู้อย่างเข้าถึง การทำกิจกรรมต้องทำให้สอดคล้องกับเป้าหมาย วางให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย ไม่ใช่เพียงแค่ความสนใจ ขอขอบคุณทุกคน
39. ขออภัยและขอโทษ ถ้าได้ล่วงเกิน หรือล่วงล้ำในสิ่งที่ทำให้รู้สึกไม่ดี กลับบ้านด้วยความปลอดภัย

ข้อคิด

- การทำสำเร็จหรือไม่สำเร็จนั้นไม่ใช่สาระสำคัญ ความสำเร็จอาจจะเป็นเพียงเป้าหมายหนึ่ง
- สิ่งสำคัญ คือ บนความสำเร็จนั้น เราได้เรียนรู้อะไรบ้าง ถ้าสำเร็จแต่ไม่ได้เรียนรู้คงไม่เกิดประโยชน์ ความสำเร็จที่เกิดขึ้น แต่ถ้าสร้างการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ก็นับว่าเป็นประโยชน์มากกว่า

สรุปสิ่งที่ได้รับจากการเข้าร่วมฝึกอบรม

สรุปสิ่งที่ประทับใจในการฝึกอบรม

1. กระบวนการและวิธีการการจัดกิจกรรม
2. สถานที่อบรม
 - มีความสวยงามเป็นธรรมชาติ
 - อาหารอร่อย
 - มีบริการที่ดี
3. ผู้เข้าร่วมอบรมมีความเป็นกันเอง
4. ประทับใจคณะครูอาจารย์ที่มีความเป็นกันเองในการเข้าร่วมกิจกรรม
5. ประทับใจวิทยากรในการดำเนินกิจกรรม
6. ประทับใจทุกๆ กิจกรรมที่ได้จัดขึ้น

สิ่งที่ได้เรียนรู้จากการเข้าร่วมอบรมครั้งนี้

1. เรียนรู้การอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข
2. การยอมรับความคิดเห็นของการที่จะทำงานร่วมกัน
3. ได้รู้จักการทำงานเป็นทีม
4. ได้รู้จักตัวตนของตนเองมากขึ้น
5. ได้เรียนรู้การแก้ไขปัญหาต่างๆ
6. ได้เรียนรู้วิธีการในการพัฒนาตนเองในการพูด
7. ได้มีความกล้าแสดงออกมากขึ้น
8. ได้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันมากขึ้น
9. ได้เรียนรู้การทำจิตใจให้สงบ
10. ได้เรียนแนวทางการดำเนินชีวิตของตนเองและผู้อื่น
11. ได้พัฒนาตนเองและบุคลิกภาพ
12. ได้เรียนรู้การมีมนุษยสัมพันธ์
13. ได้เรียนรู้การนำประสบการณ์ไปใช้แก้ปัญหา
14. ได้เรียนรู้บทเรียนจากการผิดพลาด

15. ได้เปิดโลกทัศน์ใหม่ๆ

สิ่งที่ตนเองทำได้ดี

1. การมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี
2. การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
3. การยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น
4. การกล้าแสดงออก
5. มีความสามารถในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าให้ดีขึ้น
6. มีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเอง

สิ่งที่อยากพัฒนาตนเอง

1. อยากมีความคิดสร้างสรรค์ใหม่ๆ
2. อยากพัฒนาเรื่องของการนำเสนอ
3. อยากพัฒนาในเรื่องการพูดและการฟัง
4. อยากพัฒนาบุคลิกภาพให้มีความมั่นใจ
5. อยากพัฒนาการทำงานเป็นทีม
 - ในเรื่องของการสื่อสาร
 - ในเรื่องการยอมรับความคิดเห็นของคนอื่น
 - มีความรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ของตนเอง

สรุปผลจากการทำกิจกรรมการเข้าค่ายพัฒนาตนเองและพัฒนาทีมงาน
โครงการรูปแบบกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับเป้าหมายชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษา
สาขาวิชาสัตวศาสตร์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรี
ระหว่างวันที่ 19 – 20 มกราคม 2551
ณ จันทรจิรา รีสอร์ท ตำบลหนองหญ้า อำเภอมะนัง จังหวัดกาญจนบุรี

ผู้เข้าร่วมกิจกรรม

1. นายอุดมศักดิ์	แย้มวงศ์
2. นายเกรียงไกร	สระทองขอ
3. นางสาวกุลทรัพย์	ไทรสังข์เฉลากุล
4. นายประวิทย์	ชินโชติ
5. นายขาวทราย	-
6. นายอธิป	ธรรมรุกชาติ
7. นายสมคิด	ใจรู้รอบ
8. นางสาวไพลิน	ทองวงศ์
9. นายจิตรกร	ปุ่นเกษม
10. นางสาววันเพ็ญ	ขุนคำ
11. นายณัฐกิตติ์	ปุ่นเกษม
12. นายรัชพงศ์	บุญเลิศ
13. นายชลัมพล	วงษ์ฮวบ
14. อาจารย์สุมิตรา	ลำภาพล
15. อาจารย์ประจวบ	เสริมสุข
16. อาจารย์วีโรจน์	สืบสุขอิทธิกร

ออกเดินทางวันเสาร์ที่ 19 มกราคม 2551 เวลา 14.30 น.

กิจกรรมที่ 1	แนะนำตัวเอง
กิจกรรมที่ 2	ภูเขาไฟระเบิด
กิจกรรมที่ 3	ใครๆ ก็รู้
กิจกรรมที่ 4	วัดดวง
กิจกรรมที่ 5	มอญซ่อนผ้า
กิจกรรมที่ 6	เกมส์เศรษฐี
กิจกรรมที่ 7	ธนาคารรวมเหรียญ

กิจกรรมที่ 1 แนะนำตัวเอง

ผู้รับผิดชอบ

1. นายเกรียงไกร สระทองขอ
2. นางสาววันเพ็ญ ขุนคำ

วัตถุประสงค์

1. ฝึกทักษะความจำ
2. ฝึกทักษะความว่องไว
3. สร้างความสัมพันธ์ในหมู่คณะ

วิธีการดำเนินกิจกรรม

ให้สมาชิกนั่งเป็นรูปวงกลม แล้วแนะนำชื่อ – นามสกุลจริงพร้อมบอกเป้าหมายชีวิตในอนาคต ให้ครบ

ทุกคน

ให้สมาชิกแนะนำชื่อเล่นพร้อมทั้งบอกชื่อเพื่อนที่แนะนำตัวผ่านไปแล้วจากคนที่ 1 จนมาถึงตัวเรา

กติกา

ถ้าบอกชื่อเพื่อนผิดให้เริ่มพูดใหม่ตั้งแต่คนที่หนึ่งใหม่

กิจกรรมที่ 2 ภูเขาไฟระเบิด

ผู้รับผิดชอบ

1. นายจิตรกร ปุ่นเกษม
2. นายสมคิด ใจรู้รอบ

วัตถุประสงค์

1. ให้ทุกคนมีสมาธิ ไม่วอกแวก
2. ให้มีความสุขเพลิดเพลิน
3. สร้างความสามัคคี
4. กล้าแสดงออก

วิธีการดำเนินกิจกรรม

1. ให้สมาชิกทุกคนยืนขึ้น ขยายเป็นวงกลม
2. นำกระดาษมาหนึ่งแผ่น วางไว้ตรงกลางวง
3. สมาชิกสมัครใจหนึ่งคนออกมาหนึ่งคน ยืนบนกระดาษ
3. แล้วให้ผู้ที่อยู่รอบบอกว่า “ตูม ภูเขาไฟระเบิด”
4. แล้วบอกว่าคนที่มียางของอะไรที่เรามี เช่น “ตูม ภูเขาไฟระเบิด คนที่ใส่เข็มขัด”

แล้วคนที่ยืนอยู่รอบนอกที่ใส่เข็มขัดวิ่งออกมาเหยียบกระดาษแล้ววิ่งกับไปฝั่งตรงข้ามคนที่ยืนอยู่ตรงกลางพอพูดจบแล้วก็ให้วิ่งออกมาอยู่ในวงจับคนที่วิ่งเข้าไปเข้าออกมาหนึ่งคน ออกมาพูดแทนพอได้คนที่เข้าสามคนแล้วให้ทำกิจกรรม

กิจกรรมที่ 3 ใครๆ ก็รู้

ผู้รับผิดชอบ

1. นายณัฐกิตติ์ ปุ่นเกษม
2. นางสาวกุลทรัพย์ ไทรสังฆเฉลากุล

วัตถุประสงค์

1. ทดสอบความรู้ที่เรียนมา
2. มีปฏิภาณไหวพริบ
3. มีสติ สมาธิ

วิธีการดำเนินการ

นั่งเป็นวงกลม แล้วนับจำนวนคนแล้วให้จำหมายเลขที่ตัวเองนับไว้

ถามคำถามแล้วสุ่มหมายเลขขึ้นมาตอบห้ามตอบซ้ำกันจับคนตอบซ้ำขึ้นมาทำกิจกรรม

กิจกรรมที่ 4 วัดดวง

ผู้รับผิดชอบ

1. นายอุดมศักดิ์ แยมวงศ์
2. นายชลัมพล วงษ์ฮวบ

วัตถุประสงค์

1. กล้าแสดงออก
2. มีความสนุกสนาน
3. สร้างความสามัคคี

วิธีการดำเนินการ

ให้ทุกคนออกมานำมือซ้ายมาประสานกันแล้วถามอาจารย์ว่าชอบเลขอะไรแล้วนับจากข้างล่างขึ้นบนหรือข้างบนลงล่าง จับผู้ที่มีมือตามเลขสองคนออกมาทำกิจกรรม

กิจกรรมที่ 5 มอญซ่อนผ้า

ผู้รับผิดชอบ

1. นายขาวทราย -
2. นางสาวไพลิน ทองวงศ์

กิจกรรมที่ 6 เกมเศรษฐี

ผู้รับผิดชอบ

1. นายประวิทย์ ชินโชติ
2. นายรัชพงศ์ บุญเลิศ

กิจกรรมที่ 7 ธนาคารรวมเหรียญ

ผู้รับผิดชอบ

1. นายอธิป ธรรมรุชชาติ

ช่วงบอกกล่าวความรู้สึกที่มีต่อเพื่อนที่ทำกิจกรรม

- หมวย บอก ป๊อบอาย ว่า เปลี่ยนแปลงตัวเองมากขึ้นกว่าแต่ก่อนในทางที่ดี
- เพ็ญ บอก พีโดม ว่า มีความคิดดี
- ป๊อบอาย บอก กิตป์ ว่า มีสาระมากขึ้น
- เต๋ บอก ป๊อบอาย ว่า มีความกล้ามีความเป็นผู้ใหญ่มากขึ้น
- กุล บอก ปิง ว่า กล้าที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ มีความมั่นใจ
- โย บอก บี ว่า ปรับตัวในการกล้าแสดงออก

- ปิง บอก **ตูม** ว่า กล้าแสดงออกมากขึ้น มีปฏิภาณไหวพริบ พลิกสถานการณ์ได้ดี
- โคม บอก **กิตธุ์** ว่า การวางตัวให้เหมาะกับเวลาสถานที่
- มิกซ์ บอก **พีโดม** ว่า เปลี่ยนแปลงตัวเองมากขึ้น มีความคิดแปลกๆ ในทางที่ดี
- บี บอก **ตูม** ว่า มีความคิดสร้างสรรค์
- อ.สุ บอก **ทุกคน** ว่า ถ้าเราเห็นว่าสิ่งใดดี มีประโยชน์ ก็ให้ไขว่คว้าโอกาสที่มีอยู่ที่หยิบยื่นให้มากที่สุด แล้วหากมีโอกาสก็ต้องการโอกาสด้วยตนเองให้ได้เพราะสิ่งดีๆ ในชีวิตอาจไม่มีใครมายื่นให้เสมอไป
- **ตูม** บอก **บี** ว่า ต้องไขว่คว้าโอกาส ไม่ปิดกั้น

จากการทำกิจกรรมได้พัฒนาอะไรบ้าง

กุด เริ่มพัฒนาการพูดมากขึ้น กล้าแสดงความคิดเห็นมากขึ้น กล้าทำในสิ่งที่คิด

- ชะนะใจตนเอง ให้โอกาสตนเองทำให้ มีความมั่นใจมากขึ้น
- ได้มุมมองต่างๆ ของแต่ละคนที่แตกต่างกัน

เค้

- ชะนะใจตนเอง
- รู้สึกรับผิดชอบมากขึ้น
- มีสติ มีสมาธิ
- รู้จักกระบวนการทำงานมากขึ้น
- รู้จักการเสียสละ

โย

- กล้าแสดงออกมากขึ้น
- มีความมั่นใจในตนเอง
- มีการวางแผน
- ชะนะใจตนเอง
- มีความเสียสละ

กิตธุ์

- กล้าแสดงออกมากขึ้น
- มีสมาธิ มีสติ
- มีความเสียสละ
- กล้าพูด กล้าคิด

ปิงปอนด์

- กล้าแสดงออกดีขึ้น ไปอีกขั้นหนึ่ง
- มีสติ มีสมาธิ มากขึ้น
- มีจินตนาการที่สูงขึ้น
- เป็นคนรอบคอบ ช่างสังเกต
- กล้าพูด กล้าคิด

พีโดม

- กล้าคิด กล้าทำ มีความเป็นผู้นำ

- การเข้ากับเพื่อนๆ ได้ดี
- สามารถเรียบเรียงคำพูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้ดีขึ้น
- เข้าใจแก่นและเปลือกอย่างลึกซึ้ง

ความรู้สึกดีๆ

- สนุกสนาน
- มีความสามัคคีในหมู่คณะ
- ภูมิใจที่ได้พัฒนาตนเองไปอีกขั้นหนึ่ง
- รู้สึกได้ดึงตัวตนอีกด้านหนึ่งออกมา
- รู้สึกว่ามีความกล้าคิดกล้าแสดงออกมากขึ้น
- รู้สึกประทับใจตนเอง และคนอื่น
- รู้สึกดีใจที่ได้ทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น
- รู้สึกอายเมื่อทำกิจกรรม
- รู้สึกซาบซึ้งมีความสุขกับกิจกรรมที่ได้ร่วม
- รู้สึกภูมิใจที่ได้ชนะความอายในระดับหนึ่ง
- รู้สึกแยเมื่อกิจกรรมไม่ต่อเนื่อง
- รู้สึกอบอุ่นที่ได้ทำกิจกรรมร่วมกันและไม่อยากให้สิ่งเหล่านี้หายไป

สิ่งที่ตัวเองทำดีที่สุด

- ชนะใจตัวเองที่ได้ทำกิจกรรม
- กล้าคิด กล้าพูด และนำเสนอสิ่งที่ดี
- รู้สึกว่าเป็นผู้นำเกมส์ที่ดี
- ทุกคนยอมรับและให้โอกาสเรา
- ฟัง และยอมรับความคิดเห็นของเพื่อนมากขึ้น
- มีสมาธิ สติมากขึ้น
- มีการวางแผนในการทำงานมากขึ้น
- รู้จักกระบวนการทำงานที่เป็นระบบ
- ร่วมมือในการทำงานทำกิจกรรม
- เปิดโอกาสให้ตนเองและทำตนเป็นแบบอย่างที่ดี
- มีการเสียสละและแบ่งเวลาให้งานส่วนรวม
- นำความรู้ที่เรียนมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน
- คิดอย่างมีวิจารณญาณก่อนดำเนินการ

สิ่งที่อยากพัฒนาตนเอง

- การคิด การพูด การกล้าแสดงออกของตนเองให้มากขึ้น
- อยากมีความเสียสละของตนเองให้มากขึ้น
- อยากตื่นแต่เช้า
- อยากพัฒนาการร้องเพลง

- อยากเรียนเรียงร้อยคำให้ชัดเจนขึ้น
- เอาความเกียจคร้านออกจากตัวเอง
- อยากมีความคิดที่รอบคอบมากขึ้น
- มีการวางแผนให้รอบคอบกว่าเดิม
- อยากเห็นแนวทางพัฒนาตนเอง
- ฟัง และสังเกตให้มากขึ้น (อยากเป็นคนที่ไม่เฉื่อย ฉลาด)
- อยากเรียนรู้จิตวิทยา (อยากรู้ความคิดของผู้อื่น)

การวางแผนในการทำงาน

การจัดตั้งตำแหน่งหน้าที่

1. ชื่อทีม นักวิจัยเกษตรกาญจน์

2. ตำแหน่ง

ประธาน	นายอุดมศักดิ์	แย้มวงศ์	(พี่โตม)
รองประธาน	นายเกรียงไกร	สระทองขอ	(ป๊อบอาย)
รองประธาน	นางสาวกุลทรัพย์	ไพโรสังฆเลกุล	(กุล)
เลขานุการ	นายประวิทย์	ชินโชติ	(ไม้)
ประชาสัมพันธ์	นายชาวทราย	-	(เต้)

3. คณะกรรมการ

นายอริป	ธรรมรุชชาติ	(มิกซ์)
นายสมคิด	ใจรู้รอบ	(โย)
นางสาวไพลิน	ทองวงศ์	(หมว)
นายจิตรกร	ปุ่นเกษม	(ปิงปอนด์)
นางสาววันเพ็ญ	ขุนคำ	(เพ็ญ)
นายณัฐกิตติ์	ปุ่นเกษม	(กิตติ์)
นายรัชพงศ์	บุญเลิศ	(ปี)
นายชลัมพล	วงษ์ฮวบ	(ปิงปอง)
นายขจร	พรมาย	(จร)
นายชาตรี	โชคชัยอัมรินทร์	(ตรี)

4. อาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์สุมิตรา สำเภาพล	อาจารย์สำราญ พลอยประดับ
อาจารย์ประจวบ เสริมสุข	อาจารย์วีโรจน์ สืบสุขอิทธิกร
อาจารย์วินัย สุวรรณคง	

กิจกรรมที่จะทำต่อ

1. สรุปการเข้าร่วมโครงการพัฒนาทีมงานวิจัยฯ
2. จัดเวทีนักเกษตรที่ประสบความสำเร็จ
3. จัดเวทีเสวนาเพื่อหาแนวทางการศึกษาเกษตรแผนใหม่
4. โครงการเสริมสร้างทักษะความเป็นผู้นำ

ภาพการเข้าร่วมกิจกรรม วันที่ 19 – 20 มกราคม 2551 ณ จันทร์จิรา รีสอร์ท

	ภาพที่ 1. การวางแผน ของทีมงานวิจัยที่จะเข้าร่วมการ เดินทางในครั้งนี้
	ภาพที่ 2 การเสนอความคิดเห็น ในการวางแผนที่จะทำ กิจกรรม
	ภาพที่ 3 การออกมาทำกิจกรรม และแสดงความสามารถ ของสมาชิก

ภาพที่ 4

บรรยากาศก่อนกลับสู่วิทยาลัยเกษตร ฯ ถ่ายภาพ
ร่วมกับสมาชิกรักที่ศึกษาที่ร่วมโครงการวิจัย

รายงานผล

การดำเนิน “โครงการพี่ให้น้องปรองดองชุมชน”

ในการออกค่ายอาสา ครั้งที่ 1

28 กุมภาพันธ์ 2552

ณ โรงเรียนอาทรสังขะวัฒนะ 3 หมู่ที่ 6 ต.ลาดหญ้า อ.เมือง จ.กาญจนบุรี

ทีมนักวิจัย “พัฒนา ออท.หน่วยกาญจนบุรี”

จากใจของคณะผู้ทำค่าย

จากการที่กลุ่มนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรีผู้สนใจ..ใส่ใจกับการถ่ายทอดความสุข ..ความรัก..ความอบอุ่น..ความปรารถนาดี..ไปยังผู้อื่นได้เล็งเห็นนักเรียนตัวเล็กๆ รวมทั้งผู้ปกครอง ที่กำลังตกอยู่ในภาวะเศรษฐกิจที่ย่ำแย่อันส่งผลกระทบต่อทุกคน..ต่อสังคม พวกเราใส่ใจกับทุกความรู้สึก เห็นใจและอยากแบ่งปันความปรารถนาดีให้กับผู้อื่น จึงเกิดความคิดริเริ่มในการรวมกลุ่มนักศึกษาจัดทำ “โครงการพี่ให้น้องปรองดองชุมชน” เปิดโอกาสให้เยาวชนของชาติสามารถพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ รวมทั้งค้นพบความถนัดของตนเอง ต่อเติมความสมบูรณ์ให้กับชีวิต เพื่อเป็นพื้นฐานในการดำรงอยู่รอดในภาวะสังคมปัจจุบันอย่างมั่นใจและมีความสุข รวมทั้งการปลูกฝังทัศนคติในการรักชาติ ความเสียสละ ความสามัคคีในหมู่คณะ และการปลูกฝังลักษณะนิสัยที่ดี ในการพัฒนาตนเอง และการทำประโยชน์แก่สังคมส่วนรวมในอนาคตได้อย่างเต็มศักยภาพ

ทั้งนี้คณะผู้จัดทำค่ายในโครงการพี่ให้น้องปรองดองชุมชน หวังเป็นอย่างยิ่งว่าการจัดกิจกรรมส่งเสริมชีวิตและเศรษฐกิจในครั้งนี้ จะช่วยสร้างรากฐานในการส่งเสริมให้เยาวชนได้ริเริ่มคิดสร้างสรรค์ ในการนำความรู้ประสบการณ์ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม

บัดนี้การดำเนินการการออกค่ายในโครงการพี่ให้น้องปรองดองชุมชน ครั้งที่ 1 ณ โรงเรียนอาทรสังขะวัฒนะ 3 หมู่ที่ 6 ต.ลาดหญ้า อ.เมือง จ.กาญจนบุรี ในวันเสาร์ที่ 28 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2552 นั้นทางทีมได้ดำเนินการเสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้วจึงขอสรุปผลการดำเนินงานโดยภาพรวม เพื่ออาจเกิดแนวทางในการนำไปประยุกต์ให้เกิดประโยชน์กับผู้สนใจในการดำเนินกิจกรรมสร้างสรรค์สังคมต่อไป

อนึ่ง หากมีข้อเสนอแนะประการใดทางคณะผู้จัดทำค่ายในโครงการที่ให้น้องปรองดองชุมชน น้อมรับฟังและยินดี นำไปปรับปรุงการจัดกิจกรรมในครั้งต่อไป เพื่อมุ่งให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดต่อไป

คณะผู้จัดทำค่ายฯ

กระบวนการดำเนินกิจกรรม
การออกค่ายใน “โครงการที่ให้น้องปรองดองชุมชน ครั้งที่ 1”

ลักษณะกิจกรรมที่ดำเนินการ	วัตถุประสงค์
1. นักศึกษารวบรวมสมาชิกที่มีแนวคิดตรงกัน	1. เพื่อดำเนินกิจกรรมออกค่ายอาสาเป็นทีม 2. เพื่อการส่งเสริมความรู้ ประสบการณ์ให้กับน้องในพื้นที่ห่างไกล
2. ร่วมวางแผนการดำเนินงานโดยภาพรวม	1. เพื่อกำหนดเป้าหมายให้ชัดเจนในการดำเนินกิจกรรม 2. เพื่อให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น
3. ร่วมสำรวจชุมชน	1. เพื่อเก็บข้อมูลความต้องการแต่ละพื้นที่ มาวิเคราะห์ประเมินผลในการกำหนดกิจกรรมการออกค่ายให้เหมาะสมและตรงตามความต้องการของน้อง ๆ ในพื้นที่
4. นำข้อมูลมารวบรวมเป็นฐานในการวิเคราะห์	1. เพื่อประเมินข้อมูลที่มีประสิทธิภาพสูงสุดในการนำเสนอ 2. เพื่อการนำเสนอข่าวสารอย่างเป็นระบบขั้นตอน
5. ร่วมวางแผนในการดำเนินงาน	1. เพื่อหาข้อสรุปที่ชัดเจนที่สุดในการกำหนดกิจกรรมให้ เป็นไปตามวัตถุประสงค์ 2. ลดการผิดพลาดในการปฏิบัติงาน
6. ร่วมกำหนดบทบาทของสมาชิกแต่ละคน	1. ให้มีหน้าที่ที่ชัดเจนในการทำกิจกรรม การเตรียมความพร้อมในเรื่องข้อมูล และอุปกรณ์ เพื่อการนำเสนออย่างมืออาชีพ 2. กระตุ้นให้ทุกคนมีโอกาสได้แสดงบทบาทของตนเอง
7. สมาชิกแต่ละงานกลับไปวางแผนการดำเนินงาน	1. เพื่อเตรียมความพร้อมในแต่ละงาน ให้งานของแต่ละคนเกิดความพร้อมมากที่สุด 2. ทำให้สมาชิกแต่ละคนแสดงความคิดต่อกิจกรรมทำให้เกิดกระบวนการการทำงานอย่างเป็นระบบ
8. สมาชิกแต่ละคนนำเสนอแผนงานในแต่ละงานแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน	1. เพื่อนำเสนอผลงาน ที่ตนรับผิดชอบให้เพื่อน ๆ สมาชิก ได้ทราบกระบวนการนำเสนอและประเมินผลงานเพื่อหาแนวทางที่ดีที่สุดในการนำเสนอ

9. สมาชิกกลับไปปรับปรุงพัฒนา การ ดำเนินงานของตนเอง	1. เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับลงฐานให้ความรู้แก่น้อง 2. เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับตัวเองในการทำกิจกรรม
8. สมาชิกนำเสนอแผนงานในแต่ละฐานที่ พัฒนาแล้วเตรียมวัสดุ อุปกรณ์แต่ละงาน	1. เพื่อเตรียมอุปกรณ์ให้ครบถ้วนสมบูรณ์ไม่ตกหล่นในการ เดินทางไปยังโรงเรียนเป้าหมาย
10. ประชาสัมพันธ์การออกค่าย หน้าแถว	1. เพื่อเผยแพร่ข่าวสารให้สมาชิกทั่วไปรับทราบข่าวสาร 2. เป็นแนวทางให้เกิดความร่วมมืออย่างกว้างขวางขึ้น 3. เพื่อวางรากฐานที่เข้มแข็งในการทำกิจกรรมและก้าวสู่ ความสำเร็จ
10. ออกดำเนินงานตามแผนที่วางไว้	1. เพื่อส่งเสริมการให้ความรู้ในฐานต่าง ๆ แก่น้อง ๆ และพา น้องทำกิจกรรมนันทนาการ 2. เพื่อการเสริมสร้างความรู้ให้แก่น้องและประสบการณ์แก่น ส.เอง
11. กลับมาสรุปผลและถอดบทเรียน	1. เพื่อหาแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาต่อไป 2. เพื่อหาจุดเด่นจุดด้อยของงานที่เราทุกคนทำได้ดี 3. เพื่อหาแนวทางในการพัฒนากิจกรรมให้ครบกระบวนการ เรียนรู้
12. ทำหนังสือขอบคุณในทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องและ สนับสนุน	1. แสดงน้ำใจ ตอบแทนแก่ผู้สนับสนุน โครงการเพื่อสัมพันธ์ที่ ดี 2. รวบรวมรายชื่อผู้มีอุปการะคุณ
13. สรุปและเขียนรายงานผลการดำเนินกิจกรรม	1. เพื่อการเผยแพร่ข้อมูลให้กับผู้สนใจทั่วไปได้รู้จักและทราบ แนวทางในการดำเนินงานของโครงการที่ให้น้องปรองดอง ชุมชน 2. เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดเป้าหมายของโครงการให้ ชัดเจน ใน เรื่องข้อมูลและเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ
13. ประชาสัมพันธ์โครงการ	1. เพื่อการนำเสนอผลการดำเนินกิจกรรมในการออกค่ายในแต่ละ พื้นที่ให้กับเพื่อน ๆ ทราบเป็นปัจจุบัน ในการทำกิจกรรม 2. เพื่อการรับบริจาคสิ่งของที่จำเป็นทางการศึกษาจากเพื่อน ๆ เพื่อเตรียมความพร้อมในค่ายต่อไป 3. เพื่อรับสมัครเพื่อน ๆ ที่สนใจที่จะพัฒนาตนเองเข้าร่วมใน การออกค่ายครั้งต่อไป เพื่อเตรียมความพร้อม
14. เตรียมการเก็บประสบการณ์มาประยุกต์ใช้ ต่อไป	1. เสริมประสบการณ์ที่พบเป็นบทเรียนประยุกต์เป็น ประโยชน์ใช้ต่อไป 2. ปรับปรุงการทำงานที่ผิดพลาดมาใช้เป็นแนวทางพัฒนางาน ต่อไป

การออกเดินทาง

นัดหมายการออกเดินทางในเวลา 7.30 น. หน้าตึกอำนวยการ

ออกเดินทางจริงเวลา 8.30 น.

ในระหว่างการเดินทางได้ประสาน

- แวะซื้อวัสดุ อุปกรณ์ที่ขาดบางชนิด
- รับของที่ผู้มีอุปการคุณให้การสนับสนุนที่หมู่บ้านจัดสรร ผลไม้ เช่น แอปเปิ้ลและฝรั่ง

เดินทางถึงโรงเรียนอาทรสังขะวัฒนา 3 เวลา 9.40 น. ประสานงานติดต่อผู้อำนวยการฯ จัดเตรียมของลงตามฐาน
เริ่มกิจกรรมได้ราว 11.00 น. กลับถึงวิทยาลัย 17.00 น.

บุคลากรที่เข้าร่วมกิจกรรมค่ายอาสาในโครงการที่ให้น้องปรองดองชุมชนครั้งที่ 1

ทีม นศ.วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรี	จำนวน	17	คน
ครู วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรี	จำนวน	2	คน
แม่ครัว วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรี	จำนวน	1	คน
พนักงานขับรถ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรี	จำนวน	1	คน
	รวมจำนวน	21	คน
นักเรียนโรงเรียนอาทรสังขะวัฒนา 3	จำนวน	43	คน
ครูและเจ้าหน้าที่ในโรงเรียนอาทรสังขะวัฒนา 3	จำนวน	7	คน
ผู้ปกครองในชุมชน	จำนวน	6	คน
	รวมจำนวน	56	คน
รวมผู้เข้าร่วมค่ายอาสาในครั้งนี้ทั้งหมดจำนวน		77	คน

รายชื่อนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรีที่เข้าร่วมกิจกรรมค่ายอาสา จำนวน 17 คน ดังนี้

1. นายยุธนา ยอดแก้ว	2. นายจันทร์ฉาย กวินเรืองกุล
3. นายวุฒม์ ไวยิงยุทธ์	4. นายณรงค์กรณ์ ทองคำ
5. นายโม -	6. นายเนเก้ -
7. น.ส.ธิติยา บุญเสนา	8. น.ส. ชิดารัตน์ วิทยมณีกุล
9. น.ส.พรณัฏฐ์ วิทยมณีกุล	10. น.ส. อรทัย นามมนตรี
11. นายรัชพงศ์ บุญเลิศ	12. นายภาณุวัฒน์ สอนใจ
13. นายทรงพล รัชศรี	14. นายวารุฒม์ จินฉาย
15. นายสัมพันธ์ กิจประจักษ์	16. นายเกรียงไกร ศรีเหรา
17. นายจุมพล กลิ่นสุคนธ์	

รายชื่อครูวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรีที่เข้าร่วมกิจกรรมค่ายอาสา จำนวน 2 คน ดังนี้

1. ครูสุมิตรา ลำภาพล	2. ครูสุกฤกษ์ เสริมสุข

รายชื่อเจ้าหน้าที่วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรีที่เข้าร่วมกิจกรรมค่ายอาสา จำนวน 2 คน ดังนี้

รายละเอียดของกระบวนการในการดำเนินกิจกรรมที่เข้าร่วมออกค่ายอาสา

กิจกรรมขั้นที่ 1 นักศึกษารวบรวมสมาชิกที่มีแนวคิดตรงกัน

การที่นักศึกษาจะสามารถรวบรวมสมาชิกที่มีแนวคิดกลุ่มแรงบันดาลใจ ที่กระตุ้นให้นักศึกษามีแนวคิดจิตอาสาเกิดขึ้นเนื่องจากการได้มีโอกาสไปพบเจอประสบการณ์ที่ผลักดันให้เกิดจินตนาการเช่น นศ.จากที่อื่น ทำกิจกรรมสร้างสรรค์สังคม ในรูปแบบต่างๆ หรือเกิดแรงกระตุ้นจากสภาพแวดล้อมอื่นๆ แล้วอาจนำมาประชาสัมพันธ์ในการชักจูงเพื่อน ซึ่งอาจมีแนวคิดคล้ายๆ กันในการออกหาประสบการณ์ใหม่ๆ นอกสถานศึกษา ซึ่งเป็นการท้าทายให้ลองคิด ลองทำ ถือว่าเป็นการท้าทายมากกับวัยรุ่น

กิจกรรมขั้นที่ 2 ร่วมวางแผนการดำเนินงาน โดยภาพรวม

ในการดำเนินงานหลังจากรวมสมาชิกได้แล้ว ก็มาร่วมปรึกษาหารือในเบื้องต้นว่า จะทำอะไร ที่ไหน อย่างไร ทำการพูดคุยกันในเบื้องต้น พบว่า อันดับแรกต้องตั้งวัตถุประสงค์ก่อน แต่ครั้งแรกยังไม่ชัดเจนนักค่อยๆ ทำไปปรับไปเรื่อยๆ จนน้องมาดส์สมาชิกของทีมที่ช่างคิดก็ได้ช่วยวางวัตถุประสงค์ในเบื้องต้นออกมา วัตถุประสงค์ในการดำเนินกิจกรรมการออกค่ายในโครงการที่ให้น้องปรองดองชุมชนครั้งที่ 1 ดังนี้

1. มุ่งสร้างค่านิยมที่ดี และความรับผิดชอบต่อสังคมด้านเศรษฐกิจให้กับนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรม
2. เสริมสร้างความรู้ ประสบการณ์พื้นฐานทางวิชาการให้นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรม
3. เสริมสร้างเจตคติที่ดีแก่นักเรียน มุ่งให้เกิดความรักชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ และร่วมเรียนรู้ทักษะชีวิตในการเรียนรู้ร่วมกันอย่างมีความสุข
4. ส่งเสริมให้นักเรียนได้ตระหนักถึงคุณค่าปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เรียนรู้การใช้ชีวิตอย่างเหมาะสม
5. ส่งเสริมให้นักเรียน และผู้ที่มาร่วมกิจกรรมในค่ายได้นำความรู้ และประสบการณ์จากค่ายไปประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวันได้อย่างเป็นรูปธรรมและต่อเนื่อง
6. ฝึกกระบวนการทำงานสร้างสรรค์สังคมเป็นทีมอย่างมีประสิทธิภาพ

กิจกรรมขั้นที่ 3 ร่วมสำรวจข้อมูลชุมชนในเบื้องต้น

ในการดำเนินกิจกรรมต้องสอดคล้องกับความต้องการและบริบทสภาพแวดล้อมของท้องถิ่น มิฉะนั้นก็จะไม่เป็นที่ต้องการของชุมชน ซึ่งในครั้งแรก กลุ่มที่ออกทำการสำรวจมี 2 คน ในการออกไปครั้งแรกไม่ได้เตรียมการให้ชัดเจนจึง ไม่สามารถนำรายละเอียดออกมาสื่อให้สมาชิกรับทราบอย่างทั่วถึงและสมาชิกบางคนไปต่อเนื่องในการทำกิจกรรม การประสานงานในครั้งแรกจึงพลาดไม่สามารถออกพื้นที่เพื่อไปจัดงานในวันเด็ก 2552 ได้อย่างที่ตั้งเป้าหมายไว้ แต่ก็เลื่อนมาเป็นจัดค่ายกิจกรรมในสถานที่เดิมต่อมาแต่ก็ต้องออกสำรวจชุมชนเป็นครั้งที่ 2 ซึ่งก็ต้องเรียกหาข้อมูลกันวันเวย์เพราะการจดบันทึกอาจไม่เป็นระบบระเบียบนัก ซึ่งอาจถือว่าเป็นจุดอ่อนได้จุดหนึ่งที่ทำให้การทำงานอาจขาดความราบรื่นเท่าที่ควร

กิจกรรมขั้นที่ 4 นำข้อมูลภาคสนาม มารวบรวมเป็นฐานในการวิเคราะห์

ทีมนักศึกษาที่ออกสำรวจข้อมูลในพื้นที่เพื่อหาแนวทางในการนำมาเป็นฐานในการจัดกิจกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการจริงๆ ในท้องถิ่น ในการออกสำรวจข้อมูลในครั้งแรกอาจวิเคราะห์ได้ไม่ชัดเจนเพราะการประสานงานในระหว่างการค้าเนินการอาจขาดการเชื่อมโยง

กิจกรรมขั้นที่ 5 ร่วมวางแผนในการดำเนินงาน

เมื่อผ่านการนำข้อมูลภาคสนาม มารวบรวมเป็นฐานในการวิเคราะห์ แล้วขั้นต่อมาก็คือ การร่วมกันวางแผนในการดำเนินงานทั้งหมดโดยละเอียดในแต่ละขั้นตอน ให้สามารถบรรลุได้ตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ตั้งแต่ต้นร่วมกัน ในครั้งนี้ต้องให้แต่ละคนร่วมกันคิด ขอบเขตเนื้อหาในส่วน แบ่งบทบาทหน้าที่ซึ่งกันและกัน ในช่วงแรกอาจจะมองเนื้อหาได้ไม่ละเอียดมากนัก แต่เมื่อเวลาผ่านไปสักระยะงานก็ค่อยๆ งดงาม จะสามารถทำให้ทุกคนเห็นบทบาทของแต่ละคน แต่ละงานได้ชัดเจนขึ้น ในช่วงนี้ความสามารถของแต่ละคนก็จะสามารถแสดงปรากฏให้เห็นออกมาโดยภาพรวม ดังนั้นในบางครั้งอาจต้องเปิดโอกาสให้สมาชิกแต่ละคนได้ใช้เวทีนี้เพื่อเปิดโอกาสให้แสดงความสามารถ ในครั้งนี้ย่อมมาจะแสดงออกในความคิดได้ค่อนข้างชัดเจน ในการคิดออกแบบสรุปประจำกลุ่มในการทำกิจกรรม สามารถทำให้กิจกรรม

ตารางกิจกรรมการออกค่ายในโครงการพีทีให้น้องปรองดองชุมชน ครั้งที่ 1 ณ โรงเรียนอาทรสังขะวันนะ 3 หมู่ที่ 6 ต.ลาดหญ้า อ.เมือง จ.กาญจนบุรี วันเสาร์ที่ 28 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2552

เวลา	กิจกรรม	ทีมผู้รับผิดชอบ
7.30-8.00 น.	ออกเดินทาง	ทีมออกค่ายในโครงการพีทีให้น้อง ๑
8.00-8.30 น.	สมาชิกผู้เข้าร่วมลงทะเบียน	นส.ธิดิมา และคณะ
8.30-8.45 น.	ร่วมทำพิธีเปิดค่าย แนะนำโครงการ	นายยูธนา และนายเกรียงไกร
8.45-9.00 น.	ชวนน้องแบ่งกลุ่ม	นส.ธิดิมา และคณะ
9.00-9.40	กิจกรรมเข้าฐานงานอาชีพครั้งที่ 1	} ฐาน 1 นายจันทร์ฉาย และนายเนก ฐาน 2 นายณรงค์กร และคณะ ฐาน 3 นายทรงพล และคณะ
9.40-10.20 น.	กิจกรรมเข้าฐานงานอาชีพครั้งที่ 2	
10.20-11.00 น.	กิจกรรมเข้าฐานงานอาชีพครั้งที่ 3	
11.00-12.00 น.	ชวนน้องเข้าครัว	นส. ธิดารัตน์ และคณะ
12.00-13.00 น.	พักกลางวัน รวมใจบันเทิง	} ทีมออกค่ายในโครงการพีทีให้น้อง ๑ ฐาน 4 นายวรุตม์ และคณะ ฐาน 5 นายโม และคณะ
13.00-13.40 น.	กิจกรรมเข้าฐานงานอาชีพครั้งที่ 4	
13.40-14.20 น.	กิจกรรมเข้าฐานงานอาชีพครั้งที่ 5	
14.20-15.00 น.	ชวนน้องปลูกต้นไม้ ไล่ลมร้อน	นายณรงค์กร และ
15.00-16.00 น.	ชวนพี่น้องพร้อมเพื่อนร่วมถอดบทเรียน	นส.ธิดารัตน์ และนายโม
16.00 น.	กิจกรรมปิดค่าย นัดหมายงวดต่อไป	นายยูธนา และคณะ

การร่วมวางแผนในการดำเนินงานค่ายอาสา

บรรยากาศในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ คึกคักดีแท้

กิจกรรมขั้นที่ 6 ร่วมกำหนดบทบาทของสมาชิกแต่ละคน

เมื่อสามารถถอดเนื้อหาออกมาค่อนข้างชัดเจนแล้ว จากนั้นร่วมกันแบ่งบทบาทหน้าที่ของสมาชิกแต่ละคน เพื่อกำหนดขอบเขตให้สมาชิกแต่ละคนได้มีโอกาสแสดงความสามารถของตนออกในกระบวนการทำงาน เพื่อพัฒนาตนเอง พัฒนางานออกมาได้อย่างชัดเจน ตามกระบวนการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ

แบ่งบทบาทในการดำเนินงานค่ายอาสา

บรรยากาศกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นกันเอง

กิจกรรมขั้นที่ 7 สมาชิกแต่ละงานกลับไปวางแผนการดำเนินงาน

เป็นการเปิดโอกาสให้สมาชิกแต่ละคนได้กลับไป หาวิธีการ คิดเตรียมงานให้หลากหลายตามแต่ละคน จะสามารถสร้างสรรค์งานออกมาตามแนวคิด จินตนาการของแต่ละคนได้อย่างอิสระ

กิจกรรมขั้นที่ 8 สมาชิกแต่ละคนนำเสนอแผนงานในแต่ละงานแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ซึ่งกันและกัน

เปิดโอกาสให้แต่ละคนกลับมานำเสนอความคิดต่อกระบวนการทำงานได้อย่างอิสระ เรียนรู้การเรียบเรียงความคิด เลือกรูปแบบในการนำเสนอผลงานให้ผู้อื่นเข้าใจได้ เปิดโอกาสให้สมาชิกได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน เรียนรู้ในการยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นในมุมที่ต่างกับของเรา เพื่อ กลับมาพัฒนางานของตนเองให้ก้าวหน้าและสมบูรณ์ขึ้น

กิจกรรมขั้นที่ 9 สมาชิกกลับไปปรับปรุงพัฒนา การดำเนินงานของตนเอง

เป็นการให้โอกาสสมาชิกได้ทบทวนผลงานของตนให้รอบคอบยิ่งขึ้น ได้มีโอกาสพัฒนางานของตนให้เกิดความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นในเชิงคุณภาพโดยพยายามมองในหลายมุมมองมากขึ้น ได้นำข้อเสนอแนะที่แตกต่างของสมาชิกรมาปรับใช้เพื่อพัฒนางานให้สมบูรณ์

กิจกรรมขั้นที่ 10 สมาชิกนำเสนอแผนงานในแต่ละฐานที่พัฒนาแล้วเตรียมวัสดุ อุปกรณ์แต่ละงาน

สมาชิกแต่ละคนมีการปรับเปลี่ยนพัฒนางาน ของตนให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น มองลึกลงในขั้นเตรียมงานให้ละเอียดรอบคอบยิ่งขึ้น เตรียมวัสดุ และอุปกรณ์ที่ใช้ งบประมาณ หรือขอประสานยืม ขอสนับสนุนจากที่ใด ได้บ้างเพื่อลดค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน เปิดโอกาสให้สมาชิกแต่ละคนคิดบริหารงานของตนให้เหมาะสมที่สุด

กิจกรรมขั้นที่ 11. ประชาสัมพันธ์การออกค่ายอาสา หน้าแถวเคารพธงชาติในตอนเช้า

ฝึกให้สมาชิกได้คิด วางแผนงานของตนเองซึ่งขั้นตอนนี้สมาชิกเองเป็นผู้กำหนดให้เกิดการประชาสัมพันธ์การดำเนินงาน เพื่อเป็นการฝึกการวางแผนการประชาสัมพันธ์ การวางแผนการพูด การฝึกทักษะการประชาสัมพันธ์ การสื่อสารข่าวสาร กระจายข่าวเพื่อกระตุ้น การเข้าใจในตัวโครงการที่ให้น้องปรองดองชุมชน

กิจกรรมขั้นที่ 12. ออกดำเนินงานตามแผนที่วางไว้

หลังจากที่ผ่านกระบวนการเตรียมวางแผนมาพอสมควรแล้ว ก็รวบรวมทีมออกดำเนินงาน ในช่วงนี้สมาชิกอาจมีการติดตามงานครั้งสุดท้ายเพื่อทบทวนบทบาทหน้าที่ของสมาชิกในการเตรียมพร้อมก่อนออก

กลุ่มที่ 1 “สีดา”	
-------------------	--

หัวหน้ากลุ่ม. ค.ช.วีรชิต

หอมชื่น

สมาชิก

1. ค.ช.อภิสิทธิ์	ผาสูงเนิน	2. ค.ญ.วันวิสา	แซ่ฮึง
3. ค.ช.พรชัย	เข้มทอง	4. ค.ช.กษิเดช	สอนรัมย์
5. ค.ช.วีรชิต	หอมชื่น	6. ค.ช.อภิชาติ	พญาวารามัญ
7. ค.ช.พรรษา	พลสวัสดิ์	8. ค.ญ.บัวงาม	โชติพรวน
9. ค.ช.ชาญชัยชาโมลี			

พี่เลี้ยงประจำกลุ่ม นายจุมพล กลิ่นสุคนธ์

กลุ่มที่ 2 “สีน้ำเงิน”

หัวหน้ากลุ่ม ค.ช.ชนโชติ อรชร

สมาชิก

1. ค.ช.สง	2. ค.ช.ไอซ์	
3. ค.ช.เคน	4. ค.ญ.ดาว	
5. ค.ช.แบงค์	6. ค.ญ.พีค	
7. ค.ญ.พลอย	8. ค.ญ.สุรีย์	อิงชัยภูมิ
9. ค.ช.ชนโชติ อรชร		

พี่เลี้ยงประจำกลุ่ม นายสัมพัศ กิจประจักษ์

กลุ่มที่ 3 “สีขาว”

หัวหน้ากลุ่ม ค.ช.รุ่งอรุณ วิชาการ

สมาชิก

1. ค.ช.ริมพนธ์	เต็งถ้ำ	2. ค.ช.สิทธิชัย	บุตรทอง
3. ค.ช.ตะวัน	เจริญจิตร	4. ค.ญ.ลิปกรณ์	เต็งช้าง
5. ค.ช.รุ่งอรุณ	วิชาการ	6. ค.ญ.สุขวาริ	สมรุต
7. ค.ญ.สุพรรณษา	เอี่ยมสะอาด	8. ค.ญ.วรรณวิสา	ชาไมซ์
9. ค.ช.วายุ	พะอากาศ	10. ค.ญ.รุ่งทิพย์	องเกิดบัณฑิต

พี่เลี้ยงประจำกลุ่ม นายภาณุวัฒน์ สอนใจ

กลุ่มที่ 4 “สีแดง”

หัวหน้ากลุ่ม ค.ช.ชนาทิพย์ เกิดบัณฑิต

สมาชิก

1. ค.ช.ชนาทิพย์	เกิดบัณฑิต	2. ค.ญ.สุภาพร	อิงชัยภูมิ
3. ค.ช.แสงเงิน	สีนาคแดง	4. ค.ช. เปา	
5. ค.ช. โม		6. ค.ช.ณัฐศาสตร์	
7. ค.ญ.เปียบ			

พี่ประจำกลุ่ม นางสาวธิดารัตน์ วิทยมนีกุล

กลุ่มที่ 5 “สีชมพู”

หัวหน้ากลุ่ม ค.ญ.ลิปกรณ์ แต่งตั้ง

สมาชิก

1. ค.ช.ป๊อบอาย	2. ค.ช.นัดสำคัญ ศรารม
3. ค.ช.แต่	4. ค.ญ.สุปราณี
5. ค.ช.ออย	6. ค.ช.นราไพร ประภาส
7. ค.ญ.เจ	8. ค.ญ.พิม
9. ค.ช.พรรษา คุณสวัสดิ์	10. ค.ญ.ออม

พี่เลี้ยงประจำกลุ่ม นายวารุฒิ จินฉาย

มุ่มเสริมสร้างพลังใจ..
มุ่งก้าวไปพร้อมกัน..

เรียกพลังใจ..จากผู้ร่วมกิจกรรมในค่าย

เพลงค่าย

เพลงเพื่อมวลชน

ดอกไม้ ดอกไม้จะบาน..บริสุทธิ์กล้าหาญจะบานในใจ..

สีขาวหนุ่มสาวจะเฝื่อนแน่นแก้ไข จุดไฟศรัทธา

เรียนรู้ ต่อสู้มา ยา ก้าวไปข้างหน้า เข้าหามวลชน

ชีวิต..อุทิศยอมตน..ฝ่าความสับสนเพื่อผลประชา

ดอกไม้บานให้คุณค่า..จงบานซ้ำๆ แต่ว่ายั่งยืน

ที่นี่..และที่อื่นๆ ดอกไม้สดชื่น ยืนให้มวลชน (ซ้ำ ทั้งหมดอีกครั้ง)....

กิจกรรมที่ 1 “เปิดค่ายอาสาโครงการที่ให้น้องปรองดองชุมชน..และพิธีส่งมอบนักเรียน..ให้
ทีมจัดกิจกรรมค่าย”

ผู้รับผิดชอบกิจกรรม 1. นายยุธนา ยอดแก้ว และทีม

วัตถุประสงค์ เพื่อให้พี่นักศึกษาสามารถดำเนินกิจกรรมกับน้องๆ นักเรียนได้อย่างเต็มศักยภาพโดยเอกเทศ
เป็นการส่งมอบน้องที่ท้าทายกับพี่ๆ ในการปฏิบัติตนต่อน้องให้เกิดการเปลี่ยนแปลงได้อย่าง
เสรี

ขั้นตอนกิจกรรม 1. ประสานกับผู้อำนวยการโรงเรียนอาทรสังขะวัฒนะ 3

2. จัดทีมนักเรียนเข้าที่นั้งพุดคุย

3. เรียนเชิญให้พอ.กล่าวต้อนรับและมอบน้องๆ นร.
4. รับมอบและนำน้องๆ นร. ได้ทำกิจกรรมต่อไป

“...กิจกรรมนันทนาการประสาน..ปรับสร้างความสัมพันธ์กันก่อน ประจำฐานเรียนรู้...”

กิจกรรมที่ 2 “แบ่งกลุ่ม รุมทำกิจกรรม”

ผู้รับผิดชอบ 1.นางสาวธิดิมา บุญเสนา และทีม

- วัตถุประสงค์
1. จัดกลุ่มคณะนักเรียนเพื่อประสิทธิภาพในการทำกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละฐาน
 2. จัดพี่เลี้ยงประจำกลุ่มให้ร่วมพานักเรียนในการเรียนรู้ในแต่ละฐานอย่างเหมาะสม
 3. ส่งเสริมให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสานสัมพันธ์กันในระหว่างวัย ชั้นเรียน

วัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ 1 ป้ายชื่อคณะ 2. ปากกาเคมี 5 สี 3. ขนมน รวงวัล

กิจกรรม ขั้นตอนการปฏิบัติ

1. ชวนน้องๆ และสมาชิกที่มาร่วมงานลงทะเลเบียน
2. เขียนป้ายชื่อด้วยสีต่างกัน เป็นการแบ่งกลุ่มไปด้วย
3. พี่เลี้ยงประจำกลุ่ม เรียกน้องๆ ในกลุ่มของตนเองมาเข้ากลุ่ม
4. ทำกิจกรรมทำความรู้จักในเบื้องต้น เรียกความไว้วางใจจากน้อง

ฐานที่ 1 ฐานอนุรักษ์ประมง “การเลี้ยงปลาและกบ”

ผู้รับผิดชอบ 1. นายจันทร์ฉาย กวินเรืองกุล

2. นายเนเก -

- วัตถุประสงค์
1. เสริมสร้างความรู้ ประสบการณ์ในงานอาชีพการเลี้ยงปลา และกบ
 2. เสริมสร้างความรัก ความอบอุ่น ปรองดองในสังคมระหว่าง นร. ผู้ปกครอง และโรงเรียน
 3. ฝึกการทำงานร่วมกัน การเป็นวิทยากรถ่ายทอด

วัสดุ และอุปกรณ์ที่ใช้

1. พันธุ์ปลานิล จำนวน 50 ตัว	2. พันธุ์ปลากัด จำนวน 10 ตัว
3. จุลินทรีย์ขยาย EM	4. กระดาษ เอ 4
5. ของขวัญ จำนวน 10 ชิ้น	

กิจกรรม ขั้นตอนการปฏิบัติ

1. แนะนำตนเอง และแนะนำฐาน ความสำคัญของฐาน

2. ชวนน้องคู่อุปปลา หาแนวทางซ่อมพัฒนาบ่อให้เหมาะสมขึ้น
3. ชวนน้องคำนวณหาพื้นที่บ่อเลี้ยงปลา
4. ชวนน้องหาวิธีการเตรียมบ่อ
5. ชวนน้องเล่นเกมส
6. ประเมินผล ทดสอบน้องๆ จากความรู้ ประสบการณ์ในการเลี้ยงปลาและกบ
7. แจกรางวัล

ภาพที่ 15 พี่ๆ ขอถามน้องว่าที่บ้านใครเลี้ยงปลา บ้าง ภาพที่ 16 น้องตอบพี่ๆ มาสิ..ว่ากบตัวผู้กับตัวเมียต่างกัน?

ฐานที่ 2 ฐานอนุรักษ์เศรษฐกิจพอเพียง “การทำปุ๋ยหมัก”

ผู้รับผิดชอบ

1. นายโม
2. นางสาวอรทัย

วัตถุประสงค์

1. เสริมสร้างความรู้ ทักษะและประสบการณ์ในงานการทำปุ๋ยหมักให้แก่้องๆ
2. ส่งเสริมให้เกษตรกร นร. ผู้ปกครองนำไปปรับประยุกต์ใช้ในงานอาชีพได้อย่างยั่งยืน
3. ฝึกกระบวนการทำงานร่วมกัน และความพร้อมในการเป็นวิทยากรถ่ายทอดงานอาชีพ
4. เสริมสร้างความรัก ความอบอุ่น ปรองดองในสังคมระหว่าง นร. ผู้ปกครอง และ

โรงเรียน

วัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้

1. ถังดำ	จำนวน 30 ใบ	7. น้ำเปล่า	จำนวน 20 ลิตร
2. ดิน	จำนวน 1.5 ถัง	8. ไม้ไฟ 2 ซ้อ	จำนวน 2 ปล้อง
3. มูลสัตว์	จำนวน 2 ถัง	9. ถังดำ	จำนวน 1 ใบ
4. เศษซากพืช	จำนวน 1.5 ถัง	10. พลั่ว	จำนวน 1 อัน
5. ฟาง	จำนวน 1 ถังปุ๋ย	11. ถังปุ๋ย	จำนวน 3 ใบ
6. กากน้ำตาล	จำนวน 3 ลิตร		

กิจกรรมขั้นตอนการปฏิบัติ

1. แนะนำตนเอง และแนะนำฐาน ความสำคัญของฐาน
2. ชวนน้องดูดิน หาแนวทางดินให้เหมาะสมขึ้น
3. ชวนน้องทำกองปุ๋ยหมัก โดยนำเศษซากพืชมากองรวม ดินถม ฟางและมูลทับเป็นชั้น คลุกเคล้าให้เข้ากัน นำกากน้ำตาล ละลายน้ำราดลงนำถุงมาปิดใช้ไม้ไฟเปิดช่องอากาศหมักไว้ 15 วัน
4. ชวนน้องหาวิธีการพัฒนา
5. ชวนน้องเล่นเกมส

6. ประเมินผล ทดสอบน้องๆ จากความรู้ ประสบการณ์ในการทำปุ๋ยหมักและแจกรางวัล

ฐานที่ 3 ฐานอนุรักษ์ชีวิวิถี “การผลิตสารชีวภาพ”

ผู้รับผิดชอบ

1. นายวรุตม์ ไวยิ่งยุทธ
2. นางสาวพรนภัส วิทชนันกุล

วัตถุประสงค์

1. เสริมสร้างความรู้ ทักษะและประสบการณ์ในงานการทำปุ๋ยชีวภาพให้แก่น้องๆ
2. ส่งเสริมให้เกษตรกร นร. ผู้ปกครองนำไปปรับประยุกต์ลดต้นทุนในงานอาชีพได้อย่างยั่งยืน
3. ฝึกกระบวนการทำงานร่วมกัน และความพร้อมในการเป็นวิทยากรถ่ายทอดงานอาชีพ
4. ส่งเสริมให้ใช้วัสดุในท้องถิ่นมาใช้ประโยชน์ และอนุรักษ์ทรัพยากรสิ่งแวดล้อม
5. เสริมสร้างความรัก ความอบอุ่น ปรองดองในสังคมระหว่าง นร. ผู้ปกครอง และโรงเรียน

วัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้

1. ตะไคร้หอม จำนวน 2 กิโลกรัม	2. ใบสะเดาและเมล็ด จำนวน 2 กิโลกรัม
3. ขี้ไก่ จำนวน 2 กิโลกรัม	4. จุลินทรีย์ EM จำนวน 1 กิโลกรัม
5. กากน้ำตาล จำนวน 1 กิโลกรัม	

กิจกรรมขั้นตอนการปฏิบัติ

1. แนะนำตนเอง และแนะนำฐาน ความสำคัญของฐาน
2. ชวนพัฒนา ชวนน้องเล่นเกมส์
3. ชวนน้องทำปุ๋ยชีวภาพ โดยนำตะไคร้หอม ขี้ไก่ สะเดา ปั่น/โกลกเอาเฉพาะน้ำจะได้ 3 กก.
4. นำ EM มาผสมกากน้ำตาล ผสมในน้ำสมุนไพร
5. ปิดฝาในภาชนะหมักไว้ 3 วัน สามารถนำไปใช้ได้ เก็บไว้ได้นาน 3 เดือน
6. ประเมินผล ทดสอบน้องๆ จากความรู้ ประสบการณ์ในการทำปุ๋ยชีวภาพ
7. แจกรางวัล

ฐานที่ 4 ฐานอนุรักษ์พืช “การขยายพันธุ์พืช”

ผู้รับผิดชอบ

1. นายทรงพล รัชศรี
2. นายรัชพงษ์ บุญเลิศ

วัตถุประสงค์

1. เสริมสร้างความรู้ ทักษะและประสบการณ์ในงานการขยายพันธุ์พืชให้แก่น้องๆ
2. ส่งเสริมให้เกษตรกร นร. ผู้ปกครองนำไปปรับประยุกต์ลดต้นทุนในงานอาชีพได้อย่างยั่งยืน

3. ฝึกกระบวนการทำงานร่วมกัน และความพร้อมในการเป็นวิทยากรถ่ายทอดงานอาชีพ
4. ส่งเสริมให้ใช้วัสดุในท้องถิ่นมาใช้ประโยชน์ และอนุรักษ์ทรัพยากรสิ่งแวดล้อม
5. เสริมสร้างความรัก ความอบอุ่น ปรองดองในสังคมระหว่าง นร. ผู้ปกครอง และ โรงเรียน

วัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้

1. มีดขยายพันธุ์พืช	2. กรรไกรตัดแต่งกิ่ง
3. เชือกฟาง	4. ถูพลาสติก
5. ต้นตอต้นไม้สาธิต	6. กิ่งพันธุ์ต้นไม้ที่สาธิต

กิจกรรม ขั้นตอนการปฏิบัติ

1. แนะนำตนเอง และแนะนำฐาน ความสำคัญของฐาน
2. ชวนพัฒนา
3. ชวนน้องดูการสาธิตการขยายพันธุ์พืช
5. ชวนน้องปฏิบัติการขยายพันธุ์
6. ชวนน้องเล่นเกมส้อมแจกรางวัล
7. ชวนสรุปผลตามความสำคัญของการขยายพันธุ์
8. ประเมินผล ทดสอบน้องๆ จากความรู้ ประสบการณ์ในการขยายพันธุ์

ฐานที่ 5 “เพาะกล้าด้วยรัก..พุ่มผักด้วยใจ”

ผู้รับผิดชอบ

1. นายณรงค์กรณ์ ทองคำและทีมงาน

วัตถุประสงค์

1. เสริมสร้างความรู้ ทักษะและประสบการณ์ในงานการเพาะถั่วงอกให้แก่น้องๆ
2. ส่งเสริมให้เกษตรกร นร. ผู้ปกครองนำไปปรับประยุกต์ลดต้นทุนในงานอาชีพได้อย่างยั่งยืน
3. ฝึกกระบวนการทำงานร่วมกัน และความพร้อมในการเป็นวิทยากรถ่ายทอดงานอาชีพ
4. ส่งเสริมให้ใช้วัสดุในท้องถิ่นมาใช้ประโยชน์ และอนุรักษ์ทรัพยากรสิ่งแวดล้อม
5. เสริมสร้างความรัก ความอบอุ่น ปรองดองในสังคมระหว่าง นร. ผู้ปกครอง และ โรงเรียน

วัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้

1. ถังขนาด 5 ลิตร	2. หัวสปริงเกอร์
3. สายยา	4. ปิ๋ว
5. แก้ว	6. กะละมัง

กิจกรรม ขั้นตอนการปฏิบัติ

1. แนะนำตนเอง และแนะนำฐาน ความสำคัญของฐานของการเพาะถั่วงอก
2. บอกวิธีการจะนำมาปฏิบัติให้ศึกษา การเพาะถั่วงอก
3. ชวนน้องดูการสาธิตการการเพาะถั่วงอก
5. ชวนน้องปฏิบัติการการเพาะถั่วงอก
6. ชวนน้องเล่นเกมส์ ตั้งคำถาม พร้อมแจกรางวัล
7. ชวนสรุปผลตามความสำคัญของการการเพาะถั่วงอก
8. ประเมินผล ทดสอบน้องๆ จากความรู้ ประสบการณ์ในการขยายพันธุ์

กิจกรรมฐานคนรักโลก “การปลูกถั่วงอก..ได้ผลร้อน”

ผู้รับผิดชอบ 1. นายทรงพล รัชศรี
2. ร่วมทั้งทีม

วัตถุประสงค์

1. ส่งเสริมให้ใช้สร้างบรรยากาศสิ่งแวดล้อม เพิ่มร่มเงา และอนุรักษ์ทรัพยากรสิ่งแวดล้อม
2. เสริมสร้างความรู้ ทักษะและประสบการณ์ในการปลูกต้นไม้ให้แก่น้องๆ
3. ฝึกกระบวนการทำงานร่วมกัน และความพร้อมในการเป็นวิทยากร
4. ร่วมปลูกต้นไม้เป็นอนุสรณ์ในการร่วมทำงานกัน
5. เสริมสร้างความรัก ความสัมพันธ์ในสังคมให้เกิดการปรองดองใกล้ชิดกัน

วัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้

1. ดินพันธุ์ไม้
2. ปุ๋ยคอก
3. บัวรดน้ำขวดให้น้ำ
4. จอบและเสียมปลูก

กิจกรรม ขั้นตอนการปฏิบัติ

1. แนะนำตนเอง และแนะนำฐาน ความสำคัญของฐาน
2. ชวนพัฒนา อธิบายวิธีการปลูกต้นไม้
3. ชวนน้องดูการสาธิตการปลูกต้นไม้และการให้น้ำ
4. ชวนน้องปฏิบัติการปลูกต้นไม้และการให้น้ำ โดยนำขวดมากรอกน้ำให้เต็ม นำมาคว่ำลงใกล้ต้นไม้ น้ำจะได้ค่อยๆ ไหลลงมา
5. ชวนน้องเล่นเกมส์พร้อมแจกรางวัล
6. ชวนน้องและทุกๆ คน ถ้าสรุปเป็นที่ระลึกร่วมกัน

“ไม่ได้ปฏิบัติตามแผน เพราะ อีก1-2 สัปดาห์โรงเรียนปิดเทอม ทำให้ขาดการดูแลอย่างใกล้ชิดมีปัญหาเรื่องการนำน้ำมารดต้นไม้เลย ขอมอบให้ผู้อำนวยการเมตตา เลี้ยงดูไว้ก่อนคอยช่วงหน้าฝนจึงค่อยกลับมาปลูก”

กิจกรรม ฐานกองทัพเดินด้วยท้อง “ชวนน้องเข้ครัว”

- ผู้รับผิดชอบ**
1. นางสาวกมลเกียรติก และคณะ
 2. ทีมบริษัทขนาดย่อม อุตสาหกรรม

- วัตถุประสงค์**
1. ส่งเสริมสมาชิกให้สนุกสนาน มีความสุข อิ่มท้อง
 2. เสริมสีสันในการจัดกิจกรรมให้สนุกสนาน

- วัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้**
1. วัสดุ อุปกรณ์ในการทำก๋วยเตี๋ยว และขนมหวาน
 2. ผลไม้เช่น ส้ม ฝรั่ง แดงโม
 3. น้ำผลไม้ เช่นน้ำกระเจี๊ยบ และน้ำแข็ง

กิจกรรม ขั้นตอนการปฏิบัติ

1. รวมกลุ่มสมาชิก เตรียมทำขนมเพื่อนำไปเลี้ยงน้องๆ
2. เตรียมวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ทำก๋วยเตี๋ยว ช่วยกันปรุงรส นำไปเลี้ยงเป็นมือเทียงกับน้องๆ
3. เลี้ยงขนม ผลไม้ น้ำผลไม้กับน้องๆ และสมาชิกทุกคนที่มาร่วมงาน

กิจกรรมที่ 1 “การทักทาย รู้จัก หักสลายกำแพง”

- ผู้รับผิดชอบ**
1. นายเกรียงไกร ศรีहरาและคณะ

- วัตถุประสงค์**
1. เสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้อง
 2. เรียนรู้กับกระบวนการเชื่อมสัมพันธ์ เพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน

- วัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้**
1. ลูกโป่ง	2. กางเกงในตัวใหม่	3. แป้งมัน	4. ส้ม
5. น้ำอัดลม	6. ขนมน้โก้		

กิจกรรม ขั้นตอนการปฏิบัติ

1. พุดคุย ชี้แจงกับน้องในการทำกิจกรรมให้เข้าใจ
2. จัดฐานให้เหมาะสมในการแข่งขัน เป้าแป้ง กินขนม น้ำอัดลม และแจกรางวัล
3. จัดฐานซูเปอร์แมน ให้น้องๆ ได้ร่วมกันแข่งขันใส่เสื้อ กางเกงใน ให้ไวที่สุด
4. อุ้มลูกโป่งที่ใส่น้ำแข่งกัน ว่าทีมใดจะสามารถขนถ่ายได้เร็วที่สุดทั้งทีม
5. พุดคุยกับน้องๆ ในเรื่องการดำเนินกิจกรรมของพี่ว่ารู้สึกอย่างไร เปิดใจคุยกัน

6. เปิดใจคุยกับน้องๆ โดยตัวแทนที่พูดคุยอย่างเปิดใจในความรู้สึกที่ได้มาจัดกิจกรรม

กิจกรรมที่ 4 “อ้อ..อ้อ..ขอฝากใจไว้ก่อน”

ผู้รับผิดชอบ

1. นายโม
2. ทีมงานทุกคน

วัตถุประสงค์

1. ฝึกกระบวนการทำงานร่วมกัน และความพร้อมในการเป็นวิทยากร
2. เสริมสร้างความรัก ร่วมสร้างความประทับใจความสัมพันธ์ในสังคมให้เกิดการปรองดอง
ใกล้ชิดกัน

วัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้

1. เครื่องเล่นเพลง
2. สายสัญญาณ
3. รางวัดและอุปกรณ์การเรียน

กิจกรรม ขั้นตอนการปฏิบัติ

1. ชวนน้องทำกิจกรรมนันทนาการ
2. การบริจาค มอบอุปกรณ์การเรียนรู้ให้กับโรงเรียน
3. กิจกรรมกล่าวความรู้สึกระหว่างพี่เลี้ยง
4. กิจกรรมผูกข้อมือ
5. กิจกรรมร้องเพลงอ้อ..อ้อ.. และแสดงความผูกพัน

กิจกรรมขั้นที่ 13. การสรุปผลและถอดบทเรียน

หลังจากดำเนินการทดลองแล้วสมาชิกทุกคนเข้าร่วมมาทำเวทีการถอดบทเรียนหลังทำกิจกรรมเพื่อ
สอบถามความรู้สึก สิ่งที่เราเองทำได้ดียังทำอะไรได้ไม่ดี ประทับใจอะไร ได้เรียนรู้อะไรเพิ่มขึ้น ปัญหาและ
อุปสรรคที่ทำให้งานไม่สามารถดำเนินการได้ตามแผน จะนำไปประยุกต์ใช้อย่างไรต่อไป คิดอย่างไรกับ
โครงการฯ ร่วมกันระดมสมองในการคิด

กิจกรรมขั้นที่ 14. จัดทำหนังสือขอบคุณในทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องและสนับสนุน

รวบรวมรายชื่อบุคคลที่สนับสนุนการดำเนินงาน ทำหนังสือขอบคุณบุคคลที่เกี่ยวข้องเพื่อขึ้นเป็น
ทำเนียบผู้สนับสนุนกิจกรรมต่อไป เพื่อระลึกถึงน้ำใจที่เอื้ออาทร อุปการคุณในการทำกิจกรรม

กิจกรรมขั้นที่ 15. สรุปและเขียนรายงานผลการดำเนินกิจกรรม

เพื่อรวบรวมข้อมูล กระบวนการทั้งหมดในการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการเพื่อรายงานผลใน
ภาพรวม ให้ผู้บังคับบัญชาและหน่วยงานได้รับรู้รายละเอียดในการดำเนินโครงการที่ให้น้องปรองดองชุมชน
ต่อไป

กิจกรรมขั้นที่ 16. ประชาสัมพันธ์โครงการ

เป็นขั้นตอนที่นำผลที่ได้จากกระบวนการดำเนินงานมาเผยแพร่กับบุคคลที่สนใจทั่วไปเพื่อก่อให้เกิดความร่วมมือ ในการเอื้อประโยชน์ในวงกว้างต่อไปภายหน้า

กิจกรรมขั้นที่ 17. เตรียมการเก็บประสบการณ์มาประยุกต์ใช้ในการทำกิจกรรมต่อไป

นำข้อมูล ประสบการณ์บทเรียนต่างๆ ที่พบเจอในการดำเนินกิจกรรมมาเป็นข้อมูลในการเดินทาง พัฒนาการทำกิจกรรมต่อไป

ตารางเวลากิจกรรมเข้าฐาน..ผสานรัก

เวลา/ ฐานที่	เปิดค่าย	ฐานที่ 1	ฐานที่ 2	ฐานที่ 3	ชวนน้อง	ฐานที่ 4	ฐานที่ 5	รักษ์ โลก	อำลา
	① ② ③ ④ ⑤								
9.00- 10.00		① ② ③ ④ ⑤							
10.00- 11.00			① ② ③ ④ ⑤						
11.00- 12.00				① ② ③ ④ ⑤					
13.00- 14.00					① ② ③ ④ ⑤				
14.00- 15.00						① ② ③ ④ ⑤			
15.00- 16.00							① ② ③ ④ ⑤		
ปิด ค่าย									① ② ③ ④ ⑤

บันทึกสรุปประสบการณ์ที่ได้จาก
จัดกิจกรรมออกค่ายในโครงการพี่ให้น้อง ประถมชุมชน ครั้งที่ 1

ความรู้สึกที่ได้จากการทำค่าย

ความรู้สึกก่อนไป

- ดีใจ ตื่นเต้นจนนอนไม่หลับ
- ภูมิใจที่ตนเองมีโอกาสเข้าร่วมทีม อยากไป อยากได้พบเจอน้องๆ
- กังวลลึกมาก แต่ก็ มั่นใจว่าต้องทำได้ อยากเรียนรู้
- อยากหาประสบการณ์ใหม่ๆ อยากทำอะไรใหม่ๆ อยากพัฒนาตนเอง อยากเป็นผู้นำ
- อยากนำความรู้ใหม่ๆ ไปเผยแพร่
- สงสัยและอยากรู้ว่าผู้ให้มีความรู้สึกอย่างไร
- ทำท่าย อยากลองสิ่งๆ ที่ไม่เคยทำ อยากมีโอกาสนี้อีก

หลังจากไปทำกิจกรรม

- ปลื้มใจกับน้องๆ ที่เชื่อฟัง
- มีความสนุกสนานกับกิจกรรมที่จัด รู้สึกมีความสุขที่เห็นน้องๆ มีความสุข
- ดีใจที่ตนเองทำแล้วเกิดผลสำเร็จเกิดจากที่คาดหวัง
- เสียใจ ใจหาย และเศร้าใจที่ต้องจากน้องกลับมา
- ประทับใจน้องที่กล้าแสดงออก
- สงสารน้องๆ ที่ร้องไห้ที่เกิดจากการขาดความอบอุ่น
- ภาควุฒิใจในการเป็นผู้ให้
- เห็นใจกับน้องๆ ที่มีความเป็นอยู่ลำบาก
- เข้าใจน้องๆ ความต้องการของน้องๆ แต่ละคน แต่ละวัยต่างกัน จึงสามารถจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับความต้องการได้ไม่ยาก
- ภาควุฒิใจในทีมงานที่มีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาน้องๆ ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์

มาปูบริบกลับมาทำการถอดบทเรียนทันที

แล้วก็พบว่ายังมีอีกเยอะมาก..ที่ได้เรียนรู้จนแปลกใจ

สิ่งที่ตนทำได้ดีในการทำค่าย

สิ่งที่ตนเองทำได้ดี

- สามารถพัฒนาตนเองให้เป็นต้นแบบให้กับน้องๆ
- สามารถสร้างความสัมพันธ์จนเกิดความผูกพันระหว่างพี่กับน้อง
- สามารถสร้างบรรยากาศสูงใจให้น้องๆ มาร่วมสนุก และเรียนรู้ไปได้อย่างราบรื่น
- สามารถบรรยาย อธิบายได้อย่างราบรื่น ถือเป็นวิทยากรที่ดีในเบื้องต้น
- สามารถทำให้น้องๆ เกิดรอยยิ้มและมีความสุข
- การปรับเปลี่ยนแก้ไขเหตุการณ์เฉพาะหน้า ปรับแผนการทำงานให้เหมาะกับสภาพกาล
- สามารถประเมินแยกแยะกลุ่มน้องๆ ที่เข้ามาเรียนรู้และจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับสมาชิก
- สามารถตั้งและปรับเปลี่ยนคำถามที่เหมาะสมให้กับน้องๆ ให้สามารถเข้าใจและสามารถตอบได้
- สามารถประสานทีมในการทำงานที่เกิดประสิทธิภาพและมีความสุข
- กระบวนการสร้างการเรียนรู้บนฐานแรงบันดาลใจในการพัฒนาตนเอง พัฒนาทีมงาน และพัฒนาลัทธิ อย่างชัดเจน
- กระบวนการสร้างคุณธรรม สร้างทัศนคติที่ดีในการทำงานให้เกิดกับสมาชิกในทีม

สิ่งที่ไม่เป็นไปตามแผนจากการทำค่าย

สิ่งที่คาดเคลื่อนไม่เป็นไปตามแผน

- เวลาในการออกเดินทาง เลื่อนออกไปจากแผนราว 2 ชั่วโมง ทำให้สมาชิกในทีมต้องปรับแผนในการทำงาน
- กิจกรรมในบางเกมส์โดยเฉพาะนั้นหนาการใช้เวลามากไป
- ในการเตรียมทำงานกับบทบาทหน้าที่ที่รับผิดชอบบางหน้าที่ยังมีการพลาด ไม่ได้ผลตามกำหนด
- ในการดำเนินกิจกรรมในแต่ละฐานไม่สามารถดำเนินการได้ตามแผนที่วางไว้ เช่นชวนปลูกต้นไม้ ให้น้ำและปล่อยปลา
- กำหนดการณ์ในการปิดค่ายแม้เป็นไปตามแผนที่วางไว้ แต่การไม่ประสานกับโรงเรียนที่ชัดเจนทำให้ไม่ได้เป็นไปตามตกลงกับผอ.โรงเรียน

ประสบการณ์ และสิ่งที่ได้เรียนรู้เพิ่มขึ้น

เรียนรู้จากการผิดพลาดและประสบการณ์ใหม่ๆ ที่มีโอกาสได้สัมผัสด้วยตนเองดังนี้

- เรียนรู้กระบวนการทำงานที่ต้องปรับเปลี่ยน บางครั้งการคิดท้อไปล่วงหน้าเกินไป ก็ไม่ได้ช่วยให้การทำงานดีขึ้น ถ้าเราไม่เตรียมแผนรองรับไว้สำรองให้รัดกุม หรือต้องมีไหวพริบ ณ วินาทีนั้น
- เรียนรู้การดำเนินชีวิตที่ดี ตามแนวผอ.เมตตา “อย่าไปยึดติดวัตถุ เพราะเป็นของนอกกาย ความรู้สึกที่ดีต่อกัน เป็นสิ่งภายในที่ต้องให้ความสำคัญกว่า ตายไปวัตถุไม่ได้ติดตัวไป ความดีต่างหากที่เอาไปได้ จารึกไว้”

- เรียนรู้ “กระบวนการทำงานบริหารพัฒนาคนที่มีคุณภาพ อยู่บนฐานการสร้างความรัก ความศรัทธานำพาการพัฒนาที่ยั่งยืน”
- กระบวนการวางแผน “ในการทำงานตั้งแต่ต้นเป็นสิ่งที่สำคัญมากเพราะการวางแผนไม่รัดกุมทำให้งานพลาด ไม่บรรลุเป้าหมายได้อย่างชัดเจน”
- เรียนรู้การทำงานที่ประสานโดยเฉพาะกับ “คนรุ่นใหม่ที่อาจจะมีความอดทนน้อย ไม่สนใจที่จะใส่ใจในการพัฒนา แก้ปัญหา พัฒนา สัมคมกับคนรอบข้าง ทำอย่างไรที่เขาตระหนักว่าเป็นเจ้าขององค์กรจริงๆ ไม่ใช่เป็นแค่แขกที่เผอิญผ่านเข้ามาในองค์กร” ถ้าทำได้อย่างนี้เขาจะใส่ใจในการพัฒนาจริงจัง
- เรียนรู้การนำประสบการณ์มาใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น เข้าใจผู้อื่นได้ในเชิงกว้างขวางขึ้น เช่น เข้าใจว่าทำไมบางคนไม่อยากเรียน ไม่อยากทำกิจกรรม ทำไมบางกลุ่มอยากเรียน อยากทำกิจกรรม ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ เป้าหมายของแต่ละคน “จึงเกิดแนวคิดที่จะสร้างกระบวนการชักชวนผู้อื่นให้มีแรงบันดาลใจในการพัฒนาตนเอง พัฒนางานและ สังคม..ดึงมาให้พบเจอประสบการณ์ที่สร้างแรงบันดาลใจ”
- เรียนรู้กระบวนการทำงานอย่างเป็นทีม.. “ที่มีพลัง กำลังใจในการผลักดันในการดำเนินงานต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพ” ร่วมมือมุ่งมองเป้าหมายเดียวกัน เข้าใจตรงกัน เดินไปพร้อมกัน
- มีทักษะในกระบวนการเป็นวิทยากรมากขึ้น
- เรียนรู้กระบวนการที่จะสร้าง กระตุ้นให้เกิดแรงบันดาลใจในการมุ่งพัฒนาตนเอง “จากกรณีไปพบเจอน้องๆ ที่โรงเรียนอาทรสังขะวัฒนะ 3 ที่มีสภาพขาดความรัก ความอบอุ่น จากสภาพครอบครัวที่มักมีปัญหารอบด้านรวมทั้งสภาพเศรษฐกิจที่ทรุดหนักในปัจจุบัน” จึงได้พลัง แรงบันดาลใจจากน้องๆ ในการมุ่งหน้าพัฒนาตนเอง เพื่อจะได้เป็นแบบอย่างที่มีหลัก สามารถเป็นที่พึ่งให้กับน้องๆ ให้สามารถช่วยเหลือน้องๆ ต่อไปได้
- ได้เรียนรู้สถานการณ์ในวิธีการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าอย่างเหมาะสม
- สามารถนำความรู้และประสบการณ์ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ เช่น รับรู้ว่าคุณค่าต่างๆ เป็นของนอกกาย ความรู้สึกอยู่ที่ใจ ตายไปแล้วเอาไปด้วยไม่ได้ มีแต่คุณงามความดี เท่านั้นที่ได้ติดตัวไป
- ได้เรียนรู้ต้นแบบ “คุณลักษณะการเป็นผู้อำนวยการที่ดี ของครูเมตตา” ที่อุทิศความคิด เวลาให้กับโรงเรียนของเด็ก คอยพัฒนาเด็กในโรงเรียน พัฒนาคนที่คอยโอกาสกว่าอย่างมุ่งมั่น แน่วแน่..
- เรียนรู้ภาพรวมของการสอน การบริหารแบบอุทิศตนเองให้ส่วนรวมอย่างผอ.เมตตา เป็นต้นแบบในการ รู้ว่าการสอนในสังคมชนบทเน้นให้เป็นผู้ให้ (รู้จักพอ มีความสุขในการเป็นผู้ให้) แต่ในสังคมในเมืองมักมีการสั่งสอนแบบคอยเป็นผู้รับทั้งๆ ที่มีอยู่แล้วก็ไม่เคยเพียงพอ.. จึงยากที่จะมีความสุข
- ได้เรียนรู้ว่า “นศ.มีความคิดได้แบบลบลบไม่น่าเชื่อ ถ้าไม่บอก ไม่ได้คุยสรุปเพื่อตอบทเรียน เช่น รู้ว่าบางคนคิดว่าผู้ไม่มีการศึกษาเป็นขยะสังคม เพราะไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้รูดฟัน แต่คนที่มีการศึกษาก็สามารถเป็นกากแคนสังคมได้ไม่แพ้กันเพราะในความฉลาดของกลุ่มนี้ถ้านำไปใช้ไม่ถูกต้องก็ยิ่งจะเป็นอันตรายมากกว่า

- ทำให้หลายคนพบความสามารถที่พิเศษ ศักยภาพที่แอบซ่อนของสมาชิกของแต่ละคน
- สามารถแยกความต้องการของคนแต่ละกลุ่ม ต่างกันขึ้นอยู่กับประสบการณ์ ความต้องการ และสถานะทางครอบครัว สังคม ฯลฯ

สิ่งที่อยากพัฒนาจากการทำค่าย

สิ่งที่อยากพัฒนาตนเองต่อไป

- ด้านการเตรียมตนเองเป็นวิทยากรต้องหาความรู้เกี่ยวกับอาชีพที่สนใจ มีการเตรียมสื่อที่สวยงามเหมาะสม ชัดเจนยิ่งขึ้น
- ความมั่นใจในการพูดและบุคลิกท่าทางกริยา ในการกล้าแสดงออก
- ด้านความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อม ควรศึกษาข้อมูลอย่างลึกซึ้งประกอบการตัดสินใจทำกิจกรรม
- ในด้านการจัดเวลาน่าจะขยายให้มากกว่านี้
- ในด้านการสื่อสารควรปรับปรุงพูดกันง่ายขึ้น
- กระบวนการทำงาน การวางแผนอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น
- กระบวนการประชาสัมพันธ์ในการดำเนินงาน ชักชวนสมาชิกให้มาเข้าร่วมพัฒนามากขึ้น
- กิจกรรมสร้างสรรค์นั้นทนทานการบางช่วงใช้เวลานาน
- ด้านการเป็นผู้นำ เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับทีม เพิ่มความสามัคคี
- เน้นให้สมาชิกมีการตรงต่อเวลา

ข้อเสนอแนะในการจัดทำกิจกรรมครั้งต่อไป

แนวคิดของสมาชิกในการพัฒนาการทำค่ายต่อไป

- กำหนดเวลาเข้าร่วมประชุมและดำเนินการให้ชัดเจน เน้นกระบวนการพัฒนาให้สมาชิกมาตรงเวลา
- เน้นกระบวนการให้สมาชิกมีความสามัคคีกัน ทีม กำหนดการแบ่งหน้าที่ให้ชัดเจน เช่นการตามงาน กระบวนการจัดทำกิจกรรมค่ายต่อไปอาจปรับเปลี่ยนรูปแบบให้เหมาะสมกับบริบทเช่น ต่อไปอาจชวนน้องปฏิบัติจริง เช่น ชวนทำแปลงเกษตรอาหารกลางวัน นำพืชผักมาใช้รับประทาน ประสานขอความสนับสนุนในการเลี้ยงปลา กบจากหน่วยงานอื่นๆ ชวนจัดตกแต่งสถานที่ นำชมรมวิชาชีพ แต่ละชมรมมาร่วมลงพื้นที่ด้วย จะเกิดภาพเป็นรูปธรรมมากขึ้น
- อาจมีการกำหนดสถานที่ใหม่จะได้สามารถพิจารณาการเลือกลงในกลุ่มชาวบ้านในภูมิภานาของสมาชิกเอง เช่น พูล่อง หรืออื่นๆ แล้วแต่สมาชิกเสนอแล้วมาเลือกพิจารณาร่วมกันในการเลือกพื้นที่ที่เหมาะสมต่อไป

ขอเสนอความคิดเห็นที่น่าจะทำให้ทีมพัฒนา

พวกเราเห็นเป็นอย่างไรบ้างกับการทำงานนี้..

มุมมองของสมาชิกที่มีต่อโครงการที่ให้น้องปรองดองชุมชน ในการออกค่ายอาสาครั้งที่ 1

“คุณคิด มุมมองอย่างไรกับ โครงการนี้ และคิดอย่างไรกับ โครงการนี้ในอนาคต ?”

“รู้สึกว่ามีภาคภูมิใจที่ได้เข้าร่วมโครงการที่ช่วยน้องปรองดองชุมชนในครั้งนี้ ถือว่าเป็นอีกกิจกรรมหนึ่งที่สอนให้เราได้เรียนรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งระหว่างพี่กับน้อง..”

๕ พี่เนเก

“ผมมีความรู้สึกว่าการนี้ดี..เพราะสามารถทำให้เราได้แสดงออก ได้ฝึกการเป็นผู้นำ และยังทำให้ผู้ร่วมโครงการฝึกการแก้ปัญหา จนเกิดผลความสำเร็จ และยังช่วยสังคมได้อีกส่วนหนึ่งด้วย เพราะได้ช่วยเด็กไร้โอกาส ทำให้เด็กพวกนี้มีความสุขในสังคมในยามที่พวกเขาขาดความอบอุ่น ถึงจะช่วยให้ได้ไม่มากแต่ก็ได้บุญ และภาคภูมิใจ”

๖ พี่อัน (นายจุมล กลิ่นสุคนธ์)

“อยากให้โครงการนี้มีไปเรื่อย ๆ และอยากให้จัดตั้งกลุ่มอย่างจริงจังหนึ่งกลุ่ม และถ้าไม่อย่างนั้นพวกที่นอกจากกลุ่มเขาอยากไปก็ให้เขาไปด้วยก็ได้ แต่ต้องสมัครใจจริงเวลาทำกิจกรรม ควรเตรียมเนื้อหาให้เข้ากับสถานที่ วิทยของบุคคลนั้น ๆ ให้มีเวลาเพียงพอต่อเนื้อหาของกิจกรรม เพื่อให้เข้าใจสภาพปัญหาของพวกเขาล่ะนั้น....”

๗ พี่ ()

“อยากพัฒนาโรงเรียนที่ด้อยโอกาส และอยากนำความรู้ที่มีอยู่ไปพัฒนาน้อง ๆ ที่ไม่มีความรู้”

๘ พี่บาส (นายภาณุวัฒน์ สอนใจ)

“ทำให้เราได้รู้ การให้และประสบการณ์ในการให้ และเป็นโครงการที่ดีและทำให้รู้จักว่าการให้มีความสุขมากกว่าการรับและรู้สึกสบายใจในการให้เป็นอย่างมาก”

๙ พี่วรุฒม์ (นายวรุฒม์ ไวยัญญ์)

“คิดว่าน่าจะพัฒนาไปในทางที่ดีกว่านี้ หากสมาชิกทุกคนร่วมมือและร่วมใจกันทำงาน....”

๑๐ (นายทรงพล รัชศรี)

“โครงการนี้ดีเป็นประโยชน์ต่อสังคม และผู้เข้าร่วมโครงการ ในอนาคตอยากให้มีโอกาสได้มีโครงการนี้อยู่ตลอดไป ถ้ารุ่นพี่จบก็อยากให้รุ่นน้องทำโครงการนี้ต่อ....”

๑๑ พี่ใจ (นายวรุฒน์ จินฉาย)

“ ทำให้มีความรู้สึกที่เรายังไม่ได้โชคร้ายที่สุด ยังมีอีกมากที่ด้อยโอกาสมากกว่าเรา มีความคิดต่ออีกว่าอยากช่วยเด็กที่ด้อยโอกาสเหล่านั้น ให้มีความดี..และรักการเรียน ให้มีโอกาสได้เรียนสูง ๆ ขึ้นเพื่อพัฒนา....”

๑๒ พี่ตาโต (นายจันทร์ฉาย กวินเรืองกุล)

“ในความคิดของฉัน โครงการนี้ทำให้ฉันกล้าที่จะคิด กล้าทำมากขึ้น และเป็นโครงการที่สอนให้ฉันได้เรียนรู้ สนใจอะไรบางอย่าง เพราะเด็กที่โรงเรียนอาทรสังขะวัฒนะ 3 เป็นเด็กดี น่ารัก ทำให้ฉันรู้จักกับคำว่ายากจน อดทนและเป็นคนดี เมื่อก่อนอาจรู้สึกแต่ไม่ลึกซึ้งมาก ฉันก็อยากให้เพื่อนๆ คนใดคนหนึ่งก็ตามอยากให้เราได้ไปสัมผัสกับเด็กๆ กลุ่มนี้ แต่ฉันก็เชื่อว่าไม่ใช่แค่ที่นั่นเท่านั้น ถ้าใครมีจิตใจงาม เอื้ออาทร ก็อยากจะชักชวน ไปเป็นกำลังใจ ให้ความอบอุ่นแก่พวกเขา และเชื่อว่าโครงการนี้จะให้อะไรแก่ทุกคน...”

★ พี่แนน (นางสาวธิดารัตน์ วิทยมณีกุล)

“โครงการนี้เป็นโครงการที่ดี ซึ่งเป็นโครงการที่เข้าไปช่วยเหลือหรือเข้าไปเผยแพร่ความรู้แก่ผู้อื่นและเป็นการเปิดโอกาสให้แก่ผู้ที่สนใจจะพัฒนาตนเอง ในเรื่องความเป็นผู้นำ บุคลิก ฯลฯ เพื่อไม่ให้โครงการนี้หายไป เราทุกคนควรชักชวนให้ทุกคนอื่นเข้ามาร่วม และบอกหรือแจ้ง ข้อมูลของโครงการนี้ และควรดำเนินการอย่างต่อเนื่องถ้าทุกคนร่วมมือร่วมใจกันดำเนินโครงการนี้อย่างต่อเนื่อง และให้ความสำคัญ คิดที่จะพัฒนาอยู่ตลอดก็สามารถนำโครงการนี้สู่ออนาคตได้”

☺ พี่แพน (นางสาวพรนภัส วิทยมณีกุล)

“เป็นโครงการที่ดีและเป็นประโยชน์แก่สังคม ทั้งสองฝ่าย มีความสุขทั้งพี่และน้อง ทำให้ผมนั้นมีความรู้สึกเป็นผู้นำมากขึ้น รู้สึกดีที่ได้ช่วยเหลือผู้ที่เดือดร้อนกว่าเรา ผมอยากให้มี โครงการแบบนี้ตลอดไป”

✱ พี่พัฒน์.. (นายสัมพัทธ์ กิจประจักษ์)

“โครงการนี้ดีและมีประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจที่จะพัฒนาตนเองในความคิดและกล้าแสดงออกในการกระทำ เป็นโครงการที่เปิดโอกาสให้สามารถช่วยเหลือสังคมได้โดยตรงจุด เป็นการส่งเสริมการให้ความรู้ ให้ความอบอุ่นแก่น้องทุกคน อนาคตถ้ามีโครงการนี้อย่างต่อเนื่องคงจะเป็นประโยชน์แก่เยาวชนตัวน้อยๆ ไม่มากก็น้อยในการเป็นเวทีเปิดโอกาสในการกล้าแสดงออก....”

☞ พี่นะโม (นายโม)

“กิจกรรมแบบนี้ควรจัดขึ้นบ่อยๆ และเปิดโอกาสสมาชิกคนอื่นๆ ที่สนใจได้เข้าร่วมเพราะเป็นกิจกรรมที่ให้โอกาสผู้เข้าร่วมในด้านกล้าแสดงออก และยังได้ทำบุญอีกด้วย ทั้งยังให้ความอบอุ่นและได้บริจาคสิ่งของให้กับน้องๆ กิจกรรมนี้ควรจัดให้มีอีกเพราะน้องๆ ที่เราไปน่ารักและน่าสงสารมาก ขาดทั้งความอบอุ่น และเครื่องอุปโภคและบริโภค ถ้าเป็นไปได้อยากไปทำกิจกรรมทุกเดือนเลยครับ....”

♥ พี่ด้อม.. (นายณรงค์กรณ์ ทองคำ)

“ผมรู้สึกว่าสมาชิกทุกคนที่เข้าร่วมให้ความตั้งใจและ พยายามมาก มีความรู้สึกอบอุ่นที่ได้ทำกิจกรรมกับน้องๆ ในการพัฒนาต่อไปอยากให้พัฒนาในเรื่องความพร้อมให้มากกว่านี้ รวมทั้งต้องเตรียมการให้ดีเรื่องเวลา”

☺ พี่อาร์ม (นายยุทธนา ยอดแก้ว)

“คิดว่ากิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมที่ดีมีประโยชน์และสร้างสรรค์ ควรมีการส่งเสริมและให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่”

✂️ พี่อ้ม (นางสาวธิดิมา บุญเสนา)

“รู้สึกดีนะครับที่ได้มีโอกาสเข้ามาในโครงการนี้และทำให้ผมมีแนวคิดกว้างขวางขึ้น ผมอยากเข้ามาพัฒนาในโครงการที่ให้น้องปรองดองชุมชน อยากพัฒนาตนเอง พร้อมกับอยากช่วยพัฒนาชุมชนด้วยครับ...”

📄 พี่บี (นายรัชพงศ์ บุญเลิศ)

“ดีใจมากที่ได้ให้โอกาสน้องๆ และนำน้องๆ ทำกิจกรรม ถ้าไม่มีโครงการที่ให้น้องปรองดองชุมชนก็คงไม่ได้ทำกิจกรรมโครงการที่ให้ประโยชน์มาก ซึ่งสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน และอนาคตได้ โดยเราสามารถยึดหลักงานวิจัยและหลักการขององค์ประกอบในการทำงานที่เราได้ไปอบรมมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาตนเอง และพัฒนาผู้อื่น และสิ่งที่อยู่รอบตัวเราให้เจริญไปข้างหน้าโดยใช้ความรู้ที่เรานั้นสร้างประโยชน์ให้ได้มากที่สุด...”

👉 พี่เอ๋ม (นางสาวอรทัย นามมนตรี)

“ครูดีใจ..ที่ทุกคนได้เข้ามาใช้บริการ..มาใช้ประโยชน์จากโครงการที่ให้น้องปรองดองชุมชน..ดีใจที่เขามาร่วมเรียนรู้ทำให้ครูเห็นชัดว่า..ลูกศิษย์ที่รักยิ่งของครู..มีศักยภาพอย่างเต็มเปี่ยม..มีคุณค่าในตนเอง..มีความละเอียดอ่อนในความรู้สึก..

...มีคุณค่ายังต่อความรู้สึกของผู้อื่น..อยากบอกว่า

คุณคือกำลังใจ..ของครูและน้องๆ คนอื่นๆ อีกหลายคน

คุณคือสิ่งที่มีคุณค่ายังมีอาจซื้อได้ด้วยเงิน..ของครูและอีกหลายๆ คน

คุณคือความหวัง..ของครู..ของสังคมและของประเทศไทย

ขอเพียงคุณให้โอกาสตนเอง..ตั้งใจ..จริงใจ..

และมุ่งมั่นในการทำดี..เพื่อตนเองและสังคมอย่างต่อเนื่อง”

👑 ครูสุ (ครูสุมิตรา
สำภาพล)

“ได้เห็นความตั้งใจจริงในการทำงานเป็นทีมของลูกศิษย์ที่มีต่อน้องๆ นักเรียนที่มีความต้องการกำลังใจและความรักจาก ทุกๆ คนแล้ว..ตอบได้เลยว่า “เกษตรกาญจน์ไม่สิ้นศิษย์ดี”

👤 ครูจวบ (ครูศุภฤกษ์ เสริมสุข)

ผู้รับรองการบันทึก

(นางสาวสุมิตรา สำภาพล)

ผู้บันทึก

(นายสัมผัส กิจประจักษ์)

(นายโม -)

6 กุมภาพันธ์ 2552

สถิติการเข้าร่วมในกระบวนการของนักวิจัย “พัฒนาอกท.หน่วยกาญจนบุรี”

รายชื่อนักวิจัย	วางแผน ก่อนไป	วางแผน ก่อนไป	ดำเนินการ ออกค่าย	ร่วมสรุป- ประเมินผล	จัดบอร์ด วางแผนต่อ	หมายเหตุ
1. นายเกรียงไกร ศรีเหรา	*	✓	✓	*	*	ในการเข้าร่วมทำ
2.นายวรุฒม์ จินฉาย	*	✓	✓	*	*	กิจกรรมตามกระ
3. นายยุทธนา ยอดแก้ว	✓	✓	✓	✓	✓	บวนการ นักวิจัย
4.นายจันทร์ฉาย กวินเรืองกุล	✓	*	✓	✓	*	จะเกิดการเปลี่ยน
5.นายวรุฒม์ ไวยิงยุทธ์	✓	✓	✓	✓	*	แปลง ในด้านต่างๆ
6.นายฉัตรกรณ์ ทองคำ	✓	✓	✓	✓	*	ที่นอกเหนือจากรู้
7.นายโม -	✓	✓	✓	✓	✓	ด้วยการเข้าร่วมกิจ
8.นายเนเก้ -	✓	✓	✓	✓	*	กรรมครบทุกส่วน
9. นส. ธิตยา บุญเสนา	✓	✓	✓	✓	*	ในการทำกิจกรรม
10.น.ส. กฤติยาภรณ์	✓	✓	✓	*	*	ซึ่งทำให้เห็นมุม
11. น.ส. อรทัย นามมนตรี	✓	✓	✓	*	*	มองที่หลากหลาย
12. นส.ธิดารัตน์ วิทยมณีกุล	*	✓	✓	✓	*	อันเป็นข้อมูลใน
13.น.ส. พรนภัส วิทยมณีกุล	*	*	✓	✓	*	การปรับเปลี่ยนตน
14. นายทรงพล รัชศรี	*	✓	✓	✓	*	เองเป็นฐานคิด
15. นายรัชพงศ์ บุญเลิศ	*	*	✓	✓	*	
16.นายภาณุวัฒน์ สอนใจ	*	✓	✓	✓	*	
17. นายจุมพล กลิ่นสุคนธ์	*	✓	✓	*	✓	
18. นายสัมพันธ์ กิจประจักษ์	*	✓	✓	✓	*	
19. ครูสุมิตรา สำเภาพล	✓	✓	✓	✓	✓	
20. ครูประจวบ เสริมสุข	*	✓	✓	*	*	

หมายเหตุ * ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรม

ข. ผลงานจากโครงการวิจัย

จากการสัมภาษณ์นักศึกษา (นายยุทธนา ยอดแก้ว) หลักสูตรปกติ

การวิจัย ทำให้เด็กมีความสุข และสอนอะไรหลาย ๆ อย่าง มีรูปแบบกระบวนการ มีเป้าหมาย เหมือนเป็นแม่เหล็กที่มีแรงดูดให้ต้องตั้งใจ มีการพัฒนาจากการอบรม เช่นการตั้งคำถาม ถามอย่างไรที่จะได้ข้อมูล หรือการจับประเด็น เปลี่ยนชีวิตในห้องเรียน เลิกเที่ยว (ไม่มีเวลาเที่ยวเนื่องจากต้องทำกิจกรรม และร่วมกิจกรรมตลอดเวลา) ทำให้เป็นผู้ใหญ่ขึ้น

ถ้าแนะนำเพื่อน ก็จะบอกให้เพื่อนมาฟัง หรือให้มาเป็นเพื่อนแล้วก็ดูความสนใจจากเพื่อน และการวิจัย นักศึกษาจะมองเห็นถึงความสำคัญที่จะนำมาใช้ในองค์กร ซึ่งความสำเร็จจะได้แก่นักเรียนที่เข้าร่วมเอง แต่ยังไม่ขยายไปถึงนักเรียนคนอื่น ๆ ทั่วไป

เป้าหมายในชีวิต

หลังจากเข้าร่วมงานวิจัยทำให้ตนเองมีเป้าหมายชีวิตที่ชัดเจนขึ้น ถ้าจบการศึกษาจะทำเกี่ยวกับพืชซึ่งมีความสนใจส่วนตัว ประโยชน์ แรงบันดาลใจที่เห็นว่าเกษตรกรในปัจจุบันน้อย เด็กเรียนเทคนิคเยอะ เด็กเรียนเกษตรน้อย ความต้องการเกษตรกรเยอะ และมั่นใจว่าอาชีพเกษตรกรจะช่วยให้เราสามารถพึ่งตัวเองได้

ปัญหาอุปสรรค

จากสมาชิกไม่ค่อยครบ รวมตัวยาก ก็จะแก้โดยการบอกเป็นรายตัว และมีการแชร์ประสบการณ์กับวิทยาลัยอื่นหรือไปดูงาน เช่น ความเชื่อมั่น

กระบวนการมีส่วนร่วม

รู้สึกพอใจ และเหมาะสม เกิดจากเพื่อนร่วมงานที่มีความสนใจ หรือบางคนก็รู้สึกสนุก ที่เข้าร่วม แต่ก็อยู่ได้ไม่นาน(พวกที่สนุก)

โครงการวิจัย

อยากให้มีต่อ แต่ถ้าไม่มีก็มีความรู้สึก ที่จะอยากทำต่อ แต่ไม่มีความมั่นใจพอที่จะทำคนเดียว แต่ต้องมีเพื่อนร่วมงาน

ทัศนคติต่อเพื่อนๆ ที่อยากให้เพื่อนๆ เป็นเหมือนเรา

ชี้ให้เพื่อนเห็นความสำคัญว่าจะได้อะไรจากสิ่งที่เขาจะได้เรียนรู้

ประเมินความพึงพอใจ คือ ภูมิใจในตัวเอง พ่อแม่ชม

สิ่งที่อยากบอก งานวิจัยมันดี ไม่มีโอกาสไหนให้กับเราเท่ากับงานวิจัย ตัวเองโชคดีที่สุด

จากการสัมภาษณ์นักศึกษา (นายโม) หลักสูตรทวิภาคี

ดีใจรู้สึกดีที่เข้าร่วม ภูมิใจ ชอบกระบวนการที่อาจารย์จัดให้ เอามาปรับใช้กับการเรียนและเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว พออาจารย์สอนเราเข้าใจเองเพราะจับประเด็นได้ รู้สึกรักในอาชีพเกษตรกรมากขึ้น และได้จากประสบการณ์ภายนอก ได้รู้จักสังคมแล้วก็กระจำขึ้นว่าอนาคตของเราแน่นอนคือเกษตรกร ถ้าอยากให้เพื่อนเป็นแบบเรา ต้องประชาสัมพันธ์ให้เพื่อนๆ ได้รู้จัก ใครที่อยากจะ กล้าที่จะพูดหรือแสดงออก ก็ให้เข้าร่วม และนักเรียนและอาจารย์ได้จัดกิจกรรมขึ้น ปัจจัยสำคัญคือประสบการณ์มากกว่า ที่ได้ลงมือทำจริง เป้าหมาย คืออยากให้หมี สกว. ไปเรื่อยๆ เรื่องปัจจัยเกี่ยวกับการเดินทาง และมีทุนสนับสนุนในเรื่องต่างๆ ปัจจัยเรื่องเวลา อยากให้ปรับเรื่องเวลาเรียน และก็พยายามหาเวลานอกเวลาจากเวลาปกติ มาเรียนรู้ แต่ก็ทำได้ไม่เต็มที่เพราะเวลาไม่พอ ทำให้ไม่ต่อเนื่อง

ปัญหาอุปสรรค เรื่องเวลา สถานที่ ที่จะร่วมกันทำกิจกรรม ความเปลี่ยนแปลงกับผู้เกี่ยวข้อง คือ รู้สึกศรัทธาในตัวเรามากขึ้น และศรัทธาในอาชีพเกษตร และสายอาชีพ แล้วก็ให้ความร่วมมือดี ให้ข้อมูลที่เป็นจริง และสามารถทำได้ครบกระบวนการ อยากประชาสัมพันธ์ให้เพื่อนๆ ได้เข้าร่วมกิจกรรม แต่ก็เนื่องจากเวลาทำให้ไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรม เพราะว่าเป็นโครงการที่ดี และสามารถดึงอะไรขึ้นมาทำได้ดี แต่ก็ยังขาดบุคลากรและทีมวิจัย อยากให้การเรียนการสอนเป็นการวิจัยประมาณ 60% เพราะอย่างน้อยต้องออกไปสัมผัสกับสังคมข้างนอก และให้เวลาเรียนรู้กับมัน ส่วนอีก 20% ก็คือในวิทยาลัย แนะนำประชาสัมพันธ์ อีก 20% คือฝึกงานได้เรียนรู้ประสบการณ์จริง

การเรียนทวิภาคี อยู่ที่สถานประกอบการ ฝึกงานและเรียนเองอยู่ที่นั่น สอบที่นั่น และมารับวุฒิที่วิทยาลัย และก็มีรายได้จากการเรียนด้วย จนเข้ามาเรียนที่วิทยาลัยเกษตร ต้องมีการปรับตัวค่อนข้างมาก ในอนาคตก็จะครอบคลุมในพื้นที่นอกเหนือจากนั้น โดยเสริมในสิ่งที่เค้าขาดแล้วเราก็จะได้เรียนรู้จากพื้นที่นั้นๆ ด้วย หลักในการสอน คือทำกิจกรรม โดยให้น้องทำเอง หรือให้ความรู้บ้าง ๆ โดยใช้กระบวนการเผยแพร่ แนวทางที่ดีต่อเนื่อง ๆ

การวิจัย คือ การเรียนรู้หาคำตอบ ได้เข้าร่วมการวิจัยจากการชวนของอาจารย์ ถ้าสามารถกำหนดเป็นหลักสูตรขึ้นมา ทำแบบเดิม โอกาสขยายและความต่อเนื่องจะค่อนข้างยาก การวิจัยมีการเรียนรู้ที่สนุก ไม่เหมือนหลักสูตรเก่า ที่เรียนตามหลักสูตร แต่ไม่ได้อะไร

รู้สึกดีใจมากเลยที่ได้
มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรม
ในช่วงความรู้อบรมสัปดาห์
และความคิดเห็น
ทางคุณ อย่างนี้
กิจกรรมแบบนี้พอออก
เพื่อเป็นกรณีของความ
เป็นมิตรภาพ

ความร่ำรวยของคน
ก็กรรมมาแต่ปางก่อน
บางคนก็รวยมาแต่
บางคนก็รวยมาแต่
บางคนก็รวยมาแต่
บางคนก็รวยมาแต่
บางคนก็รวยมาแต่
บางคนก็รวยมาแต่

TEE-
NAMNON

๑. ๑๐๐๐ ๑๐๐๐ ๑๐๐๐ ๑๐๐๐
 ๒. ๑๐๐๐ ๑๐๐๐ ๑๐๐๐ ๑๐๐๐
 ๓. ๑๐๐๐ ๑๐๐๐ ๑๐๐๐ ๑๐๐๐
 ๔. ๑๐๐๐ ๑๐๐๐ ๑๐๐๐ ๑๐๐๐
 ๕. ๑๐๐๐ ๑๐๐๐ ๑๐๐๐ ๑๐๐๐
 ๖. ๑๐๐๐ ๑๐๐๐ ๑๐๐๐ ๑๐๐๐
 ๗. ๑๐๐๐ ๑๐๐๐ ๑๐๐๐ ๑๐๐๐
 ๘. ๑๐๐๐ ๑๐๐๐ ๑๐๐๐ ๑๐๐๐
 ๙. ๑๐๐๐ ๑๐๐๐ ๑๐๐๐ ๑๐๐๐
 ๑๐. ๑๐๐๐ ๑๐๐๐ ๑๐๐๐ ๑๐๐๐

๕ ขอบเขตคิด เห็น

กิจกรรมวันอาทิตย์กันอยากใช้พืช
ได้ฉบับนี้อ่านบ้าง
สนุกดีนะ มีความรู้เกี่ยวกับการใช้
นม มีข้อคิดต่าง ให้รู้ค่าของการใช้น้ำนม

សំណួរទី១៖ តើមានអ្វីខុសគ្នាចំពោះការបកស្រាយនៃឯកសារ
[២] របស់យើងដែរឬទេ?

2. ...

[illegible]

100

१९६८-१९७४

৬৮:২৬০২২

2

[illegible]

แบบสอบถามความคิดเห็นต่ออาชีพการเกษตร

ชื่อ..... ที่อยู่.....

1. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่ออาชีพ “การเกษตร”

.....
.....
.....
.....

2. ปัญหาที่ประสบในอาชีพ

.....
.....
.....
.....

3. แนวทางการแก้ปัญหา

.....
.....
.....
.....

4. ท่านมีความคิดจะให้ลูกหลานท่านเรียนเกษตรหรือไม่

☐ ให้ ☐ ไม่ให้

เพราะอะไร

.....
.....
.....
.....

5. อนาคตจะเป็นอย่างไรถ้าไม่มีลูกหลานใครทำอาชีพเกษตรเลย

.....
.....
.....
.....

..... 			
---	---	---	---